

نَشْر الِڪٽرونيڪ فروغ مهر

Fmehrr.com

میچند بکند و چند تمام میشود و چند یزان ریاست و دفعی هر شکل چند است و اسم هر کس در هر شکل چند باید ۷۹
و خاصیت هر شکل چیست و شرح و بیان این جمله تا نیم اقل بدانند که در و چون آفتاب بنده در وجه جل رسد و
به درجه شود و مقابل در وجه کف الخشب و سجد و طالع و طالع برج منقلب و این شکل را بریان کر بار
نویسد هر کس که با خود دارد و اذ افتح الزجالی پیدا شود و کثای شود و کارها پیدا کند و محبوبی را ملاع و بد و اگر بر قفل بسته
بندد در طالع کثاده کرد و از تا نیز نیک و این است شکل از سه در دو و مقابل طالع ایش و فن بندد بر اسطر آنکه کس
در کسریست بدین طریق شرح سه در سه بدانکه چون قریب و وجه نور رسد و آفتاب بنده در وجه جل این شکل را
برسند و قیاس و خرنیمه نوید هر کس که در و حوای بدن واقف شود و اگر در شرف آفتاب
یا تر بر مثال نو نوید و زن حامله با خود دارد البتة بچه از معدا شود بقدرت بادی تمام و اگر
ان بچو محبوب نوید یا از بصری باید که طالع برج منقلب باشد و خداوندش جا مقبول و نور و رقم در وجه طالع یا در
یا در یا زخم و آفتاب و مضم طالع باشد و زخم و مشی بنظر سعادت بر طالع نکوند دلیل کند که در حال خلاص باید
و اگر توقف کند پیش از سر و زینا شد البتة سحر بر بتن قادر شود چون شکل سه در سه است یک عدد بنما از بالا و یک خا
از زیره گذارند از سطر طالع بنی و خاند میان بنیاد کند و یک عدد بنهد و زیر و اعان سطر زیرین بر کشد چه بنهد و سطر
و بنهد و چهار رج بر کشد و سطر چپ بنهد و پنج بر میان شکل و شش فرین پنج بنهد از طرف سطر زیرین و هفت و هشت
شش بنهد و هشت فرین کشد دست راست بنهد و نه فرین سطر چپ بنهد بدانکه سه فرین چهار عدد بر میشود
و بد عدد تمام میشود و و فو و از هر جانب که شمار بازده عدد است بدلیل آنکه سه در سه عدد می شود و چون یک بر
افزاید عدد شود چون در نیمه ضرب یک بازده عدد باشد و فو و این است و اگر از برای مفارقت و
دوست نوید باید که نام ایشان بحساب کبر جمع کنند و سه در سه بنهد بر فو که طالع و فت برج منقلب باشد
و آفتاب در طالع و قدر و هفتم طالع و صاحب طالع در ششم یا در هفتم طالع یا در چهارم و خداوند یا زخم
در مقابل طالع باشد یعنی در هفتم و ساعت فصل یا میخ باشد این روش را بکشد و در زمانه انگس
دفعه کند یا در هر یک از ایشان یا در جامه خوب یا بالشر یا بسنک یا نفق کند و هم در خانه ایشان اندازد
البتة از هم جدا شوند چنانکه هر یک یکدیگر نتوانند دید و نام هر یکی نتوانند شنید و اگر میخ در طالع باشد
یا در مقابل طالع و خداوند طالع ساقط از طالع یا در مقابل طالع این شکل بنویسد بر کرباسه یا بر کوی که حیض
زنان باشد و در میان قوی که در خانه جمع باشند و فن کنند البتة بطنك تفرقه و جنك و خصومت در میان ایشان
پیدا شود و آواز شوند تا ایشان بکند و زهار بدست نا اهلان بنده زنده و اندر دم عوام و جاهل بکار دارند

۱	۵	۳
۲	۴	

۸	۳	۴
۱	۵	
۶	۷	۲

۸۰. بدائع چهار در چهار چون آفتاب بنورده در جبهه عمل رسد و فرسب در جبهه شود باید در جبهه جونا یا در پانزده در جبهه سلطان این شکل را بنویسد بر آنکه ترنج از دریا بر طلس نهد یا بر کمان غنیزد وقت نوشتن باید که ساعت در طالع بود و آفتاب در دهم طالع و قمر در یا زده دهم یا پنجم یا دهم و دخل و مخرج ساقط از طالع و عطارد نیک حال در هره و مشتری از هره یکی در طالع بود یا بنیت یا بسدیس طالع بود یا خد نگاه دارد دارند این شکل در نظر بنکان عزیز و مکرّم باشد و در عز و جاه بنفراید و دارند این شکل اگر صد خون ناحق کرده باشد چون بنزد ختم رسد او را معاف دارد و بر کوب بخشد و هر که در میدان هند پنج بر آید چون آفتاب طلوع میکند دارند این حاجت که بخوابد در حال دو کرد و هر که در پنج در دو بلا مبتلا گردد و پیوسته یا عزت و حرمت نباشد و نهادن آنرا باید که از گوشه دست راست بنیاد کند و یکی را در اول بنهند و فرس که در بنهند و فریند و سه بنهند و فری سه چها بنهند و پنج را چهلوی چها بنهند و شش در دست چپ بنهند و هفت فرین شش بنهند و هشت فرس که در دست چپ و نذیل دارد و ده فرس که در دست چپ و پانزده چهل که هشت فرس طالع که یک خانه بالا رفت باشد و دوازده فرس دست راست بنهند و سی و نه در هشت و چهارده میان یازده و یکی بنهند و پانزده اگر گوشه دست راست از ضلع زیر ترانهم بنهند و شانزدهم نیل اول بنهند تمام شد اکنون بدانکه چهار در چهار شانزده عدد باشد یکی بر سر که بنویسد هفت باشد چون ضرب یکی در دو که نیم چها باشد و چهار میشود عدد طول و عرضی و قطری و فوق و بد چها در چها هشت عدد تمام میشود و فوق و عقب و صد و سی و شش است چون خواهد که مخدوع یا محبوب یا را عزیز و مکرّم دارد باید که نام خود و نام آنکس که خواهد بحساب عمل گیر جمع کند و سی عدد آنرا بردارد باز که با نده چها قسمت کند اگر که در سر و پانزده عدد باشد و ده عدد نیز دهم بنفراید و اگر دو باشد در دهم و اگر سه باشد در پنجم و چهار بخور قسمت پذیرد و در ده عدد نه همان اوقات که نمویم نگاه دارد و اگر عدد که در ده و یا هر سه در دهان دهم بنفراید نظم طبعی نگاه دارد و آن نظم اولی که دارد و شکل چهار در چهار که منسوب است بشرف آفتاب چون آفتاب بنورده در جبهه عمل رسد یا بر بیت در جبهه و قمر و ثور را در سلطان یا در اسد یا در جوزا باشد و برج ماده و صاحب طالع در پنجم یا در یازدهم یا در بیستم یا در دهم باشد و ساعت در طالع یا صاحب پنجم ناظر یا با صاحب یازدهم یا با مقبول بنظر مروت یا بنظر تسدیس یا بنیت شریف و ساعت زهره و مشتری در چنین وقت بنیت بنویسد این است

۱	۱۳	۱۱	۸
۱۲	۶	۲	۱۳
۷	۴		۳
۱۵	۱۴	۵	۱۰

شرح پنج در پنج بنویسد بر عری یا بر پانزده و چون قمر در جبهه شریف رسد در پنجم باشد و پیش زنان را پهل حسن او را عزت و حرمت پیدا کرد و چنانچه وصف او توان کرد و اگر در چنین وقت که نمویم نام خود و نام محبوب خود بحساب عمل گیر کند

و شصت عدد از کج طرح کند و بک و این پنج قسمت کند و پنج بهند دارند این نزد آن تجزیه بنیاید عزیز کرد و در حاجت که ۸۱

بجای بد و کند و بک لحظ از روی شکب تا اثر زین و این شکل طریبان را بنایت و افق افتد و قاعد و نهاد پنج
در پنج اگر چهار در سر و باشد یک در خانه ششم بهند و بک و بی بهند که راست آید و اگر سه عدد بر سر باشد و خانه
باز نه هم و اگر دو بود شازده هم و اگر یک بود در بیست یکم بفرماند تا راست آید و چون ابتدا نماند و خانه از بالا و در خانه
از زیر و هاکند و خانه میان این را بعد از نوزده یک عدد بهند و در زیر یکی و بهند و سه را در گوشه دست چپ بهند
و چهار را چپ سر بهند و پنج را ازین طریقی بهند یک خانه بالا و شش را ازین طریقی بهند و هفت بر سر بهند و هشت
چهل و پنج بهند و نوزده و پهلوی یک بهند و دو را ازین سه بهند و باز ده را ازین پنج بهند و دو از ده را چپ یارده
از طرف دست چپ بهند و سیزده پایین باز ده بهند و چارده را پایین نه بهند و باز ده را میان چارده و ده بهند
و شانزده پایین هشت بهند و هفده را پایین دوازده بهند و هجده را ازین چها بهند از سطر نهم و نوزده را در چپ
هجده و گوشه بین و بیت با بالا اول بهند و بیت یکم را مقابل پنج بهند و در سطر نهم و بیت دوم را مقابل چها
بهند و در سطر بالا و بیت سیم را در قطر سر بهند و بیت و چها مقابل ده بهند و بیت و پنج را مقابل یک بهند تا
اکنون آمدم بشمار و فوق بدانکه پنج در پنج بیت پنج عدد باشد یکی که عدد طبعی است بر سر و بر بیت و شش شود چون
در دو نیم که نصف پنج است و یک نیم شصت پنج است و از عرض طریقی و قطر همین و فوق دهد تمام شد شرح نهاد پنج

در پنج بدین شکل کنند چون شرف نه باشد

۱۱	۲۴	۷	۲۰	۳
۴	۱۲	۲۵	۸	۱۶
۱۷	۵	۱۳	۲۱	۹
۱۰	۱۸	۱	۱۴	۲۲
۲۳	۶	۱۹	۲	

پیدا شرح شش و شش و شرف و خل باید کشید

۲۳	۱۹	۲	۲۱	۳
۱۰	۱۸	۱	۱۴	۲۲
۱۷	۵	۱۳	۲۱	۹
۴	۱۲	۲۵	۸	۱۶
۱۱	۲۴	۷	۲۰	۳

چون زحل بر بیت و یک در حید میزان رسد
این شکل بر خشته کشد آنکه که رنگ گاه و احوال

باشد بک سیاه و طالع وقت باید که زحل و یا زهره و نیم یا وسط السماء باشد یا در طالع بود و سعاد از سعدین
در طالع وقت بود و عطارد ساقط از طالع و مریخ هم ساقط و آفتاب و قمر منظر قبول از تسدیس بعد یکدیگر نکرند این شکل
بکشد و هم در این طالع که گفتیم باید که صاحب چهارم جا مقبول یا سعد در چهارم طالع بود آنگاه این خشت را اول بنیاد
عمارت بهند هم بر آن طالع که نمودیم و هر عمارت که خواهد بر روی بکشد که سالها بسیای این عمارت خواب نگیرد و بنا اثر شرف
زحل و طالع و وقت و اعداد و فوق اگر این خشت که گفتیم یک بر یک و دین گذارند سالها در آن کج خانه باشد
و اگر جلد بنیاد طالب آن کج و دین باشند پیدا نتواند کرد مگر همان کس که نهاده باشد و اگر در همین وقت که
نمودیم این شکل بر کرباس سفید کشند بک سیاه که با خود دارد وقت بفراید و بارها سنگین تواند از جا بر کفنی چنان

2	PA	TE	P		0
6	1A	PI	TE	11	PS
7	PM	14	16	PP	1
7	1P	PA	14	LC	4
8	2	10	1P	10	PP
11	3	1	10	1	PI

و هفت این است که قلمی خداست

بدانکہ این شکل تعلق بہ نر و مادہ و جن

سرطان برسد و داخل میخ اوزی قضا

یاد رتوب یاد و غریب و قمر و رعل

یادرسنبلہ یادریخت وزهرشعوب

وطالع وقت ہم پر سلطان برپا ہو۔

1	FO	FF	V	11	12	FS
9	19	FF	12	P.	FO	FI
1	11	FF	FF	21	FF	FF
	FF	FF	FO	FI	12	1
FA	FA	FF	FF	FF	FF	F
FF	10	FF	FF	FF	FI	F
F	0	F	FF	FF	FA	FF

نان برید بکلاب و نشاسته یا بشلک و مغز ان و هر پنج که آن بخورد و در حال از سخت مدوی پیدا شود و اگر آن بخورد
 نان نتواند خوردن بکلاب و نشاسته نویسد و بر باد زن کشد که او کاغذ باشد و باد بروی مدی بخت مغز نکند
 که سخت یابد اگر چه بد جگر رسیده باشد و اگر اسهال و هر چه که باشد از پزند و در وند چون و بخورد این شکل
 بدین وقت و طالع که فریم بر کشد بر کاغذ و بر کردن و بنزد البت سخت یابد و اگر چه نفوذ بالله جزام باشد و دارند
 این شکل هرگز هیچ درد و بیخ گرفتار نشود و پیوسته با سخت و در نگر روی بسلامت کند و عبادت در دست دارد البت
 اکنون آمیم بشرح نهادن آن باید که چهار قسمت کند یعنی چهار د چهار باشد آنکه چهار در چهار او بعبادت گذارد تا
 هشت بنهد و با نیک چار و چهار آید تا سه و دو و بنهد و آنکه قبل واری و دوسه و سه بنهد و قبل واری و یک و سه و چهار بنهد
 و قبل آید یک و شصت و چهار باشد و بشصت و پنج تمام باشد و این شکل قیمت پدیز نیست و حاجت بپایان ندارد و وفی
 وی و بیست و شصت باشد یعنی شصت و پنج و چهار ضرب کنیم و از هر من قطر و طول هابن رفو میدهد و این شکل

مشریت و بغایت مبارک باشد شکل این است

این شکل تعلق به تیغ دارد و چون میخی بر بیت و

هم رطالم حدك وزحل ساقط نساخد و یا مد که در ربع

ثُمَّ يَأْتِي فِيهِ مَوْجٌ مِّنْ مَّاءٍ يَدْفَعُ الْبَارِثَ فَيُغَرِّقُ الْبَارِثَ

فَتَمْنَعُ الْوَحْدَانِ الْوَحْدَانِ

و مسرعا دلدیر و سلیمت طر و قناب و رجا

02	10	04	9	5	2	34	1
02	1	01	15	51	2	09	1
11	05	12	0	2		0	08
14	49	12	00	6	05	2	22
22	21	28	20	22	22	22	18
22	22	20	22	20	12	22	22
22	22	29	22	19	22	21	22
22	22	29	29	22	21	22	22

۸۴ با جا مقبول و مستقیم بعد از این شکل بر تنه از فولاد بر کشد یا بر آهن یا بر کاغذ سرخ یا بر کاغذ برنقش خرف بر کشد چنانکه
 بیخ بدرج طالع برج جدی باشد دارند این درجست و مصاف و حجم مظفر و منقوس کرده و البته غالب کرده بر دشمن
 و اگر بر سر علم و نیز بدو بر حجم ظفر یا بدو پیش از ایل سلاح و برنکان و سپاه دارند این شکل عزیز باشد اکنون آمدم
 بشرح نهادن نه در نرنبه قیمت کنند و هر قس سه و سه آنجا که یک می خند سه در سه بپند و آنجا که دو می خند سه
 در سه پر کنند پس این نوع تمام کند و هر چه قیمت پذیر است او را حاجت بپایانک باشد و نه در نه پشته و یک
 باشد چون یک که اصل عدد است بر روی برج هشتاد و شش و چند در نیمه نه که چهار و نیم بود ضرب کنیم سیصد و شصت
 و نه عدد باشد از عرض طول و قطر همین نوع بدان شکل را مبارک داشته اند و جهت اهل عرب گشته کیران و سواران
 نیکو باشد و این شکل را در عرض بیخ کشند

۶۶	۱۶	۱۵	۱۴	۹	۷۴	۷۵	۷۶	۱۳	شرح شکل ده درجه
۶۷	۶۲	۲۸	۲۷	۲۳	۶	۶۱	۶۰	۱۲	درجه سلطان باد آفر
۶۸	۵۷	۵۱	۳۶	۳۳	۵	۳۵	۳۴	۱۱	درجه رسید و طالع
۶۹	۵۸	۴۹	۴۴	۳۹	۴	۳۴	۳۳	۱۰	درجه و میخ ساقط و
۱	۱۷	۲۹	۳۷	۴۱	۳۵	۵۳	۵۵	۸۰	در وسط السواد درجا
۲	۱۸	۳۰	۴۲	۴۳	۳۸	۵۲	۵۴	۸۱	
۳	۱۹	۳۱	۴۳	۴۶	۳۹	۵۳	۵۵	۸۲	
۴	۲۰	۳۲	۴۴	۴۷	۴۰	۵۴	۵۶	۸۳	
۵	۲۱	۳۳	۴۵	۴۸	۴۱	۵۵	۵۷	۸۴	

عشر این شکل بر اطلال سفید یا حری یا بر کاغذ یا بر قلعه نقش کنند دارند این را نعمت بسیار حاصل شود و دینها و میراثها
 و مالها را در پنج بری رسد و هدیه بخت نیاید و نلتک نشود و زلف قضا و حکم و ملا برزک و عزیز باشد و پیوسته بخت
 و سلامت باشد آمدم بشرح نهادن باید که هر شکل که قیمت می پذیرد و قیمت کند و بهر طریق که میتوان نهاد بپند مثل
 ده درده و می باید که ابتدا از سطر آخرین بکند از خانه دوم از گوشه دست راست و یک آنجا نهد و دو و فرس طالع بالا همه
 بپند و سه فرس طالع باز بریزد و بپند و چهار فرس طالع بر بالای همه بپند و پنج فرس طالع در سطر زیر خند و هم چنین
 تا به هفت و هشت فرس و اگر بگوشت دست چپ رود و نه درده بگوشت بالا از دست راست و چپ بپند و یازده فرس اول
 از دست راست بپند و دوازده فرس عرض هشت بپند و سیزده در میان سطر از کنار دست راست بپند و چهارده
 بر سیزده بپند و پانزده فرس هشت از طرف زیر و شانزده فرس عرض چهارده بپند و هفده فرس عرض شانزده بپند
 و هیجده فرس عرض هفده بپند و این ده درده میان و هیجده است اکنون هشت و هشت در جوف و بماند و چهارده در
 قسم کند و هر قس چهار در چهار باشد و بطریق سه در سه بپند و از بهر نظر یا پادشاهان و جایان از ایشان و نو
 دوازده در دوازده در چهار باشد چون یک بر روی برند صد و چهل و پنج باشد در شش ضرب کنیم ششصد و
 هفتاد و نود و فی باشد از طول و عرض و قطر و نو دهد ۱۳۰ در ۱۳۱ این شکل را شرف زهر نوید از بهر حاجت ایشان

و باینه مراد از ایشان بطریق ۱۱ در ۱۱ باید نهاد و رفتی بیرونه در بیرونه ضرب کنیم صد و شصت و نه باشد ۱۵
یک بر روی اتراییم صد و هفتاد شود بر شش و نیم ضرب کنند هزار و صد و پنجاه باشد ۱۴ در ۱۴ بطریق اقل پر کنند
و ثلثه دوازده در دوازده بطریق سه در سه و پنج و پنج پر کنند و تمام کنند و شرف آفتاب ۱۴ در ۱۴ بطریق چهار
چهار در چهار پر کنند و تمام کنند ۱۶ در ۱۶ بطریق یا زده در یا زده تمام کنند بطریق سه در سه شش و شش
تمام کند ۱۹ در ۱۹ بطریق یا زده در یا زده تمام کند و ۱۸ در ۱۸ بطریق چهار در چهار پنج و پنج تمام کند
۲۱ در ۲۱ بطریق یا زده بنند ۲۲ در ۲۲ بطریق اقل پر کنند و باقی بطریق بیست و بیست بنند و هر اشکال
فراست مثل ۱۳ در ۱۳ و ۲۵ در ۲۵ و ۲۷ در ۲۷ و ۲۹ در ۲۹ و ۳۱ در ۳۱ و ۳۳ در ۳۳ و
۳۵ در ۳۵ و ۳۷ در ۳۷ و ۳۹ در ۳۹ و ۴۱ در ۴۱ و ۴۳ در ۴۳ و ۴۵ در ۴۵ و ۴۷ در ۴۷ و ۴۹ در ۴۹
و ۵۱ در ۵۱ و ۵۳ در ۵۳ و ۵۵ در ۵۵ و ۵۷ در ۵۷ و ۵۹ در ۵۹ و ۶۱ در ۶۱ و ۶۳ در ۶۳ و ۶۵ در ۶۵ و ۶۷ در ۶۷ و ۶۹ در ۶۹ و ۷۱ در ۷۱ و ۷۳ در ۷۳ و ۷۵ در ۷۵ و ۷۷ در ۷۷ و ۷۹ در ۷۹ و ۸۱ در ۸۱ و ۸۳ در ۸۳ و ۸۵ در ۸۵ و ۸۷ در ۸۷ و ۸۹ در ۸۹ و ۹۱ در ۹۱ و ۹۳ در ۹۳ و ۹۵ در ۹۵ و ۹۷ در ۹۷ و ۹۹ در ۹۹
در ۵۹ و ۶۱ و ۶۳ و ۶۵ و ۶۷ و ۶۹ و ۷۱ و ۷۳ و ۷۵ و ۷۷ و ۷۹ و ۸۱ و ۸۳ و ۸۵ و ۸۷ و ۸۹ و ۹۱ و ۹۳ و ۹۵ و ۹۷ و ۹۹
میان بگیرد و مرتبه مرتبه بنویسد چنانکه مثال نموجیم و ۱۱ در ۱۱ و ۱۶ در ۱۶ و ۲۵ در ۲۵ و ۳۵ در ۳۵ و
۴۵ در ۴۵ شرح آن بگویم اما ۲۵ در ۲۵ بطریق پنج و پنج بنند و تمام کند و ۳۵ در ۳۵ بطریق هفت و هفت
و شش و شش تمام کند و ۴۵ در ۴۵ بطریق نه و نه و پنج و پنج تمام کند و هر شکل که خواهد رفت و بیاید
و یک عدد که اصل شمار است بر روی برج و آنکه در نیمه و عرض بکشد و آنچه حاصل آید قیمت کند بسیار است بنند
که در چهار در چهار اقل یک می کشند و هجده بر روی برج و نوزده بنند و آنچه که می کشند بر سر یک برج و بیست بنند و
و چون هشت تمام کند با سر بر آن اصل آید یعنی هجده و هشتاد و سه بنند و برابر هفت و هشتاد و چهار بنند چنانکه برابر
یک صد باشد و ده در ده هجده میزان و بیست و بعد و یک تمام میشود که ده در ده صد باشد و چون یک بر سر
برج و در پنج ضرب کنند یا صد و پنج شود از عرض طول و قطرها و رفت بدهند و آنچه حکای بزرگ بر آن فتوی آید
مثل ما س و افلاکون و ارسطو و ابن سینا و جماعت حکما ناده در ده پیش امتحان کردند و اند و پیش ازین نوزده
که از سه در سه قاعده در ده قیمت هفت ستاره کرده اند و هر یک بشرف گویند منسوب کرده اند و مراد خود از هفت
اقلیم و هفت فلک و هفت طبق مردم که در عالمند گرفت اند و هر یک بر یک منسوب کرده اند و هر یک در یکی از بزرگ
هفت گانه و از هفت هر یک روز طارند و دوازده برج برین هفت ستاره منسوب است چنانچه شرح آن اهل نجوم
معلی است بدین سبیل زیادت بر اشکال بکنند و از جهت آسان و در روزگار از شیر و ان عا دل تا بعد و بعد
نهادند و کتابها و شرحها بسیار نوشته اند و جماعته که در خدمت اسکندر و محمد و جعفر اند هم چنین تا بعد و بعد و بعد

بریز محلی که تا پنج خانه و شش کمر باشد و نیز از جانب چپ
و میل بجانب چپ نماید و مرتبه مرتبه بنهند تا ده تمام شود
و باز زده فرساده بآن رود و در خانه میانه سطر بنهند و
و از زده قرصی بیکه باشد و مرتبه مرتبه بالا رود تا
شانزده تمام شود و هفده بیکه و نوزده و بیست و بیست و یک
بنهند و وسط بالا و این بیست و یک میزان این لوح است و در

1.	ns	qf	f	qs	f	qn	p		q
1n	tf	sa	yr	rv	rs	vv	no	1q	nr
nf	vi	ra	rr	y	vf	p.	ro	va	iv
1z	ra	vf	sv	rr	vi	nr	vo	rm	no
nv	sa	ri	r	vr	vs	rr	rr	ni	1f
nn	n	a.	or	os	fr	si	sf	ro	1r
1r	oo	rr	fq	or	sr	ra	vi	er	1q
q.	ro	qn	oi	fn	rv	is	oq	re	11
n	or	rv	rs	ov	s.	rq	ra	so	qr
qr	io	v	qo	o	qv	r	qq	i	qi

Is	IIa	IIIa	IVa	Va	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
1a	2a	3a	4a	5a	6a	7a	8a	9a	10a	11a	12a
1b	2b	3b	4b	5b	6b	7b	8b	9b	10b	11b	12b
1c	2c	3c	4c	5c	6c	7c	8c	9c	10c	11c	12c
1d	2d	3d	4d	5d	6d	7d	8d	9d	10d	11d	12d
1e	2e	3e	4e	5e	6e	7e	8e	9e	10e	11e	12e
1f	2f	3f	4f	5f	6f	7f	8f	9f	10f	11f	12f
1g	2g	3g	4g	5g	6g	7g	8g	9g	10g	11g	12g
1h	2h	3h	4h	5h	6h	7h	8h	9h	10h	11h	12h
1i	2i	3i	4i	5i	6i	7i	8i	9i	10i	11i	12i
1j	2j	3j	4j	5j	6j	7j	8j	9j	10j	11j	12j
1k	2k	3k	4k	5k	6k	7k	8k	9k	10k	11k	12k
1l	2l	3l	4l	5l	6l	7l	8l	9l	10l	11l	12l
1m	2m	3m	4m	5m	6m	7m	8m	9m	10m	11m	12m
1n	2n	3n	4n	5n	6n	7n	8n	9n	10n	11n	12n
1o	2o	3o	4o	5o	6o	7o	8o	9o	10o	11o	12o
1p	2p	3p	4p	5p	6p	7p	8p	9p	10p	11p	12p
1q	2q	3q	4q	5q	6q	7q	8q	9q	10q	11q	12q
1r	2r	3r	4r	5r	6r	7r	8r	9r	10r	11r	12r
1s	2s	3s	4s	5s	6s	7s	8s	9s	10s	11s	12s
1t	2t	3t	4t	5t	6t	7t	8t	9t	10t	11t	12t
1u	2u	3u	4u	5u	6u	7u	8u	9u	10u	11u	12u
1v	2v	3v	4v	5v	6v	7v	8v	9v	10v	11v	12v
1w	2w	3w	4w	5w	6w	7w	8w	9w	10w	11w	12w
1x	2x	3x	4x	5x	6x	7x	8x	9x	10x	11x	12x
1y	2y	3y	4y	5y	6y	7y	8y	9y	10y	11y	12y
1z	2z	3z	4z	5z	6z	7z	8z	9z	10z	11z	12z

www.FMR.ir

بسم الله الرحمن الرحيم

حد و بیار بعد و نیاز صافی را که زمین فطرت سدر الجبار بر دوق آمان معلوم میسبب التیار استند و از ناز امتیاج ۸۷

۴۴ در علم عناصر و طبایع افراد و تا در از کمال سفیاء بدید آید، جهت ارشاد و هدایت احاد نام را بمبدی این و غایت سلام

و اما قالم ربع، سكون منتشر كرم اند و در ده نامعده رقب مقدس مد والبيبا و روضه منور من الاركان نقطه دایره

صاحب مقام محمد شافع ... اد ... اعاصي مرد و تنهال بعوث على كل الوجوه صلى الله باحاد النحاب الدائم و برايل بيت مطهرش

تجاءمخس العبا و لهما به الكرم خصوما المبشرين الماوى فزول الله عليهم اجمعين اما بعد چنين كويد كانبين رهم

حسن المشهور ميركا تبس الله احواله ونور مجتاني معرفه باله كجند بمقتضى كلام بنو علي افضل الصلوة واحمل النجيات

علم الأعداد أجل العلوم بيد فقير و عشوان شباب مرفق شد و این علم مطالعه کتب حکما نامو گشت از جانب جمعی علما که آنجه

بجزیه معلوم کرد. باشد از غرض صرف و وفای اعداد و وضع آن چنانچه مستحق اهل و قوف باشد و نتایج غریبه از آن بیرون

در خیر تحریر باد و بیکم الماس و معنف لاجار و این افکاری که متغیر است ضمیمه مرقوم جمله تحریر گردانید الهی بجام الخاتم

في الأعداد ومن الله التوفيق واليه المآب باب اقله وخامس ٢٢٣ هما ايزيد وامتباين خوانند بدانكه اعداد تا بنما و آدم

نزد مستعد قبول اعتدال و فیه نشوم و صح بکانه صح هر مدیر اکمالیت و عدد کال ۵۹ است و منقول است و بعضی این

ایات از حضرت صادق علیه السلام نسبت کنند من

و	ن	ب
ا	ه	ط

و بعضی از امیر المؤمنین علیه السلام از یک نا چون بنما را و

و	ز	ب
۱	۵	ط
۲	۴	م

۴۵ باشد مناسب بعد آدم و نیز در غای ۳ و ۲ نهاده اند و نیز این پنج عدد و فوق العده رقیب نافه

لعل الرجل ويرجع الأبق في ساعة الليلد وامام خلدعنه في فرمايد وند اصر ۳ و ۳ و كسعي فهاوه اند بزرگان نند

کاعداد آن بر مزاجام همی نوشت عید عرب بسال و اختران چرخ نقش مہین کعب نگرای یگوشرت میجایض

عمل نماز و خدای عرش باران مصطفی و طلاق و درجیت و از خواجه نصیر الدین منقول است که حروف نه گانه که مرتبه

احادیث بر عیض موی ابرو و در بطلان سحر حجست اما نه وضع عمل این شکل را بر سفال آب ز سید کشند بر

وصله و بکے برانے پای راست بنزند و یکے بران پیاچپ و یکے بر پشت و ساعت از پنج خلاص شود و چون روز دوشنبه رسد

قراین شکل بکارند و مجبورند تا در شب پا خود را بکند از بند. این روش را این شکل چون برنام که مجبورند

و نام در باب عدد پنج بنویسند و در محل جایگاه او دفن کند و سنگ کران بر بالای آن نهند منتهی شود و باز کرد و اگر چنانچه

وصله کاغذ کشند و هر یک در کوزه آب زین نهند و در چهار گوشه کت زار دفن کنند ملح در آن کت زار نایافت

شود و جهة باطل التخریض شکل را بسکاره و آیه الکرسی را مجوف مقطع در حال آن بنویسند و باب حل کنند و آن آغوش را

بخی نید سحر یا جلا شود و اگر کسی را بسته باشند بر روز پنجشنبه صبح بیدار شوند که مؤذات و چون قدم در خانه بگذارند و با کعب

۸۸ سعد بنظیر عروج بود بر پست آبو بنیاد حاصل قادر گردد و بر حرکت و از راه رفیق باز نماند و ملول نشود و چون متر

در سلطان باشد و ناظر عود و رنق خالص بکارند عاملش معین باشند بر عمل حکایت غالب کرد بر دشمن و چون

به دهن و ساعت نه بکارند حاملش هر که بخن کوبد مطیع او گردد و اگر در دهن نه ساعت نه بکارند و زرد را با خود

دارند از جمیع مکات و خود ابر باشند و چون اجتماع نیت باشد بخیر و اجب که متوجه شود و اگر د و اگر قضا باشد

باشد بدین اشتیاق بکارند حاملش را جاء و حشمت بفرزند و اگر بطریق اسد بنویسد و آن آن فیتله ها سازد و با هم

و بخور عشت و زعفران کند تا بترک نهایت دهد و اگر قریب تر بیج یا مغایله مرغ بود با هم شخصین بنویسند در میان ایشان

نفرین افتد و حکما گفته اند که این شکل را بسیار با خود داشتن خوب نیست که پریشان آورد ۳ در ۳ عداوت الکبیر و چار

در چار با هم آمیزد و چون قمر ناظر بر این یا مشغول باشد بنظر سعد بیت خجبت بنگارند که اثر عظیم دهد جهت فتوحات هم

باین نظارت نویسند و شرط نشستن بجای آورده و مجوز بجزو اند و عنایت بخوانند که مقصودات کلی و جزوی حاصل شود مثال

۳۳ در این است که سوره شد در وقت عمل باید مثلها کند و در شب به شکل مربع نشت که طول عرض آنها مساوی باشد

فصل بداند ابتدا با این شکل بصورت نظم طبعی ارجحه

فترحات ابتدا از خانه ۲ و بجهت محبت ابتدا از ۴ و بجهت

غریب ابتدا از و محبة تفریق ابتدا از ۸ و هر يك شكرا

ن موکل است و در این شکل بسیار غریبات هست از نظر

وتسليط وتقليب وتخريب وقلم وتمريض وتفريق لاجل ولائهم الا بالله فضل

بدانکه طریق یونانیان هرگاه خواهند که از جهت بعضی و تمویض و فتوحات و هر عمل که کنند طریق ایشان آن است که پنج نام

از این استخراج می کنند و غریت بخواهند و مقصود حاصل کنند برین طریق که اول بخم کردند و ۳ عدد را واضحاً

بر ۳ و جوف بریزد و گویند شیدائیل ۲ نهایت عدد که ۱۹ است اضافه بر ۳ کنند و گویند شیخائیل ۳ عدد

عدله که آن پارتیه است بر ۳ کنند و گویند که شیطان یل ۴ عدد ضلع که آن پارتیه است بر ۳ اضاف کنند

وگویند شکدا یل نخم عدد جمله و فوق است بر ۱۳ اصناف کنند و فطوح دهند و گویند بعد از آن عمریت ساخته قراوت نمایند

که اقامت علیکم و عرضت لکم بجزرتنا لکم یا شیدا یل و یا تخایل و یا شیطانل و یا شکدا یل و یا شدائل

افعلوا كذا وكذا الساعة الساعة الساعة فصل دومان طریق مکای فرس وامطلاح این قوم چنان است

که ۳ در ۳ یا مضمر است با مظهر و مظهر آن است که اسم طالب مظهر بگیرند و آیه حجت و این دفعه بکارند مثال طالب محمد

۹۲ مطلوب مجموع ۹۱ و اسم و عدد ۲ این جمله ۲۱۰ باشد ۱۲ طرح کریم الباقی ۹۱ اما در رسد قیمت کریم هر قسمه عدد و دو

در بعضی از انواع مختلفه و ما هم از این مخلوقات در بطور ابدی نرسند
و ما فانی مخلوقات بدین تزیینت و مکرر بشیم یا کفر بشیم
باستغفار یا مالکینا را معطل.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طرح وایت ششم را در ۳ و ۳ در آوریم بصورت نظم طبیعی تمام کردیم و اگر کسر واقع شود در این شکل راست نباید و آنچه ۸۹
کسر یک کند مثلث بندیست

۶۱	۶۲	۶۱
۶۶	۶۷	۶۶
۶۹	۶۸	۶۷

در خواص چند دیگر در این شکل نموده بشود اول این
که مبتدای اول باشد و خواهد که دلش را باشد عدد سو و العبر بکیر و عدد اسم

آن دو کسر یک و در مثلث ثبت کند ۶۴ و در کوفه نوی که آب بند باشد و آب آن خورده باشند بگذار
و آب از آن باز خورده الله نعم دل را از آن غنی سازد و سر کند و اگر خواهد که کیر از مرتبه بید از عدد وقت
از مرتبه و عدد آن ظالم در وقت ثبت کند و در کوفه رستان دفن کند از آن مرتبه بقیه و آب بعد اسم آنکس بخاند
و اگر خواهد که ظالم را بجز کند عددی قلیح مرغ بکیر و اسم آن ظالم را داخل و بر وقت ثبت کند و بعد از این جمله بخاند
و در کنار راه او دفن کند یا در کوفه رستان که آنکس تا قبه بکند به نشر و اگر خواهد که کسی از عشق دلش مرده شود بکیر
عدد آیه یا نار کف بر و عدد اسم آنکس در وقت ثبت کند و در کنار آب مان دفن کند دلش نسکین یابد و سوره تبت یا
سماطی طیب می خورده و اگر خواهد که کسی را طبع خود گرداند عدد و انقضا تا حکیم بکیر و با اسم آن شخص در مثلث ثبت
و از باد و بادی که آنکس طبع او شود و اگر خواهد که کسی را زبان بند عدد هم یکم غی غم لا بقلون و عدد اسم آن شخص در این
شکل ثبت و در شیب سنک کزان خند که آن کسر اینان بسته شود و هر یک از این اعداد نظایر است که کتب و بجز اینها و
مرتبه بخاند که مجرب است فصل در طریقه کما می ضرب و بحث ایشان در مغزات و مغزات و عدد مغزات خواص
نموده اند مثل کتابش معرفت و رزق و نجات و در مغزات قهر و تسلط حمی و بعضی فواید که قبض و هر چه که خدا
و هر چه که کتد از قرآن مجید آیه که مناسب باشد در حلال و حلالشان و فوق نرسند برین مثال اذا لولت الارض زلزالها
و اعصت الارض انقاها و قال الانسان ما لها یصدت اخبارها بان ربك ما لها یصدت انقاها
اشنانا اشنانا انقاها و انقاها و انقاها با سیم بیکم شدید و خرجا بکم ما زادکم الا خبالا بغضب
۲ فلان علی فلان ۲ فلان الساعة الساعة تا کارش هلاکت نرسد بر این عمل و دفع هر چه مشغول شود تا ممرت
نیاید و فوق برین مثال و بکیر جائی از اهل مغرب یا زاین نه خانه و اسم استخراج کرده اند و عمل بر آن کتد برین مثال
اولا ططهاک و تم بططهاک سیم بططهاک چهارم و ططهاک پنجم و ططهاک ششم و ططهاک
هفتم و ططهاک هشتم و ططهاک نهم و ططهاک دهم و ططهاک یازدهم و ططهاک بیستم و ططهاک سی و ططهاک
تا آخر بحیثی بحیثی خالق الخلق بان تفعلوا کذا کذا فصل در طریقه مظهر و فضا کتابه و آن چنان است که از مجموع عدد
ثلث برین آورده و در خانه قطب بند و بانه عدد در طول و عرض قیمت کند بر این جمع این عدد ۲۷۹ ثلثش ۹۳ باشد
برین کردیم و در قطب بنامیم و بانه عدد را قیمت کردیم برین مثال شد

لا اله الا الله	لا اله الا الله	لا اله الا الله
محمد	محمد	محمد
جلی	جلی	جلی

الله	الله	الله
۱۲	۵۶	۱۲
۱۲	۵۶	۱۲

1A11	1A12	1A13
1A14	1A15	1A16
	1A17	1A18

۱۵۹	۵۹	
۱۵۳	۱۵۳	۱۵۳
۱۵۵	۱۵۵	۱۵۵

۹۵۴	۹۵۴	۹۵۴
۹۵۴	۹۵۴	۹۵۴
۹۵۴	۹۵۴	۹۵۴

اگر خواهد که زبان کسی را ببندند چند بیاض
بنکارند و نام انگس و ریشت چند یقین
چون قریب اجتماع شمس باشد این شکل را
منفی نویسند با عدد اعم اصناف

۵۴		۵۴۲
۵۴۵	۵۴۱	۵۴۱
۵۴۸	۵۴۹	۵۴۳

گفتند و در پیچید و در بند شک کران نمهند که زبان آن کس پسند کردم و مثالش اینست
طرح میکرد وضع اسمی که آنها مثلث میج باشد و مربع سه و سه خانه که آنرا بیضی

نوشته شد بنظم لطیفه بخارند و بعد ثلث عدد را در وسط بنهند و فریزین و از در خانه بیکه کم و در خانه بیکه زیاد
از وسط بنهند و فریزین را تمام کند بدین مثال که نموده شده است فصل در مثلث

وآن درشتم

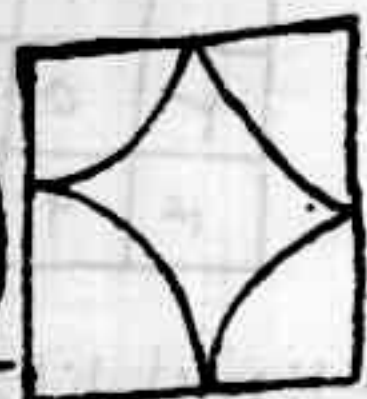
۳۸	۱	۲۱
۵	۲	۳۶
۱۹	۲۹	ب

طبیعی این است

19		ب
ع	ر	ر
را	ا	را

የፊ	የ	ገፊ
	የፊ	ፊ
የ	ገፊ	የፊ

فاعله و بکر در مثلث همدان است که شش خانه برین بنویسند و از عدد کل آنچه در اقطار واقع است
 طرح کنند و در این سه خانه باین وضع کنند که موقوف است مثال و این اسم احمد که ۵۳ است و دیگر مثلث مدثر
 و آن بر روش طبعی این است که منزه شد فایده و بکر این مثلث را که سنویری میگویند بنویسند و در این بیت معرانی بآن
 و در بچند و در دیوار خانه که خواهد و در آستانه آن خانه بنهند که تفرقه افتد بدو صورت اینست که نوشته است

این مثلث آن است که ایضا بنویسند و مقام دشمن بپشت اند که نفوذ

ضابطہ کلیہ بنات

طریق دیگر

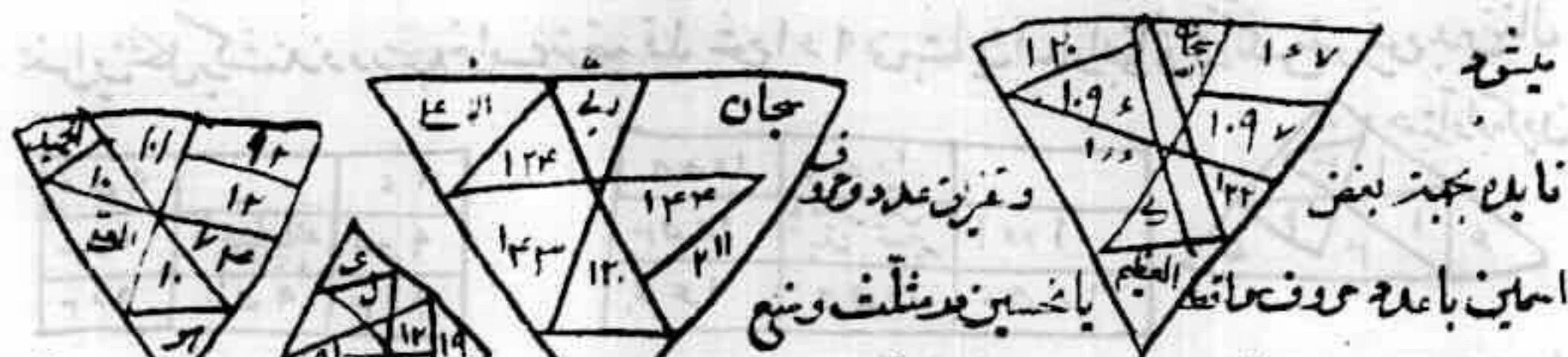
در روش مثلث دو پا چنان است که عدد که صحیح او را مثلث باشد دو قسم سازند و مثلث آن در قطب بخند و ثلثین بر فوق آن وضع و باز مثلث را دو سازند

3	10	1
2	5	
4		2

و در بین ویار بثلثین وضع کنند و بانه عدد را در طول
و عرض بکارند مثلاً ۱۴۳ است ثلث او ۱۰۲ شد

3	1	1
2	2	2
2		2

۹۲ نهادیم و ثلثین که ۲۰۴ است بر بالای آن قسم گذاشتیم و باز ثلث را و نفع چهارم ۳ و وقیم کردیم و ۵ در این نهادیم و ۵ در یکا و باقی عدد در خانات سمت شد بدین طریق و طریق دیگر و از کتابه بخیر این است که نمود

کند و حروف احیان و کوکبین و از کونیه ترکیب کرده و در آن بنویسند و اگر از کونیه ترکیب کرده بهتر باشد

فایده دیگر از مثلث از جهت اخراج و اتصال مقصود بود آینه لاتدر خال و یا مارا بر کرد آن بنویسند و در بعضی و الکینا و در انضمام و انکسار سیزدهم الجمع تا آخر فایده دیگر در مثلث اگر عمل گیر کنند باید که دخل سه عدد بود در مثلث و یا اندیس قیاسی با زهره شمس باید که

۵۲	۲۰۴	۵۲
۱۰۰	۱۰۲	۱۰۰
۱۵۴		۱۵۴

در شرف باشد یا اربع یا مثلث یا در خانه خود اگر عمل بد کند محلی باید که دخل بخیر باشد به ترتیب یا مقابله یا راجع باشد و دیگر میباید که در آن روز که نویسد ابتدا از حروف آن روز کند ایکشنبه تا که شنبه است

و ح تعلق بر اسم حاره و ط بدنب و حروف مثلث این است واح زحج بطد و اگر با اسم شخص خود و طالع و فی بر حسب عناصر آن بعد مثلث همان مزاج بخشد و هر عمل که کند بظفر که خاصه است و آنچه بشتر کند بر روز دخل

و تیغ و آنچه جهت محبت باشد یک با اسم طالب و یک با اسم مطلوب و اسم طالب بر وفق اسم مطلوب و اسم مطلوب بر وفق اسم طالب بنویسد و دیگر گفتند که مثلث را خاصیت فتوح و محبت و اخراج و تفریق هست جهت فتوح

مثلث ناری که جهت محبت و مثلث بادی که جهت اخراج مثلث آبی که جهت تفریق مثلث خلک و هر یک از این مثلث را موکلی بود

مثلث آبی	مثلث باد	مثلث ناری	مثلث آبی
۶ ۷ ۲	۲ ۷ ۶	۱ ۶ ۳	۲ ۹ ۴
۱ ۵ ۹	۱ ۵ ۳	۳ ۵ ۴	۳ ۵ ۶
۳ ۳ ۴	۴ ۳ ۸	۴ ۹ ۲	۸ ۱ ۶

فصل در خواص مربع چهار و چهار این اعداد را نمائیل خوانند و بر این شکل با خود دارد و وقت معرفت افزاید و جهت

تحصیل مرادات مناسبت و چون آفتاب به شرف باشد بنویسد که با خود دارد مقبول نظر دارد و محبوب است

شرف و اگر ما در کف الخشب باشد و ناظر به شرف یا زهره باشد بنظر دست این شکل بکارند محبت و مودت و بانگ بود و

چون ما بنظر سعد باشد یا مرغ بر کشند حامل آن مظفر که در بر زمین و چون زهره در شرف باشد و قمر در زهره یا در میان

باشد این شکل را در خافی بکارند یا جریه باشد حامل آن مجرب بخلاق کرد و اگر از آب یا باغ و نگاه دارد از اینها

رَسُولُ اللَّهِ
مُحَمَّدٌ
وَالِدِ بْنِ مَعْدِيْنَةَ عَلِيٍّ الْكَافُرِ رَحْمَةً عَلَيْنَا
وَالِدِ بْنِ مَعْدِيْنَةَ عَلِيٍّ الْكَافُرِ رَحْمَةً عَلَيْنَا

این نوع و قوی تر از دیگران و چون قریباً خالص باشد بدو ستون این شکل برکشند حامل آن از راه رفتن مانده نشود و بر زمین ۹۳
مظفر گردد و از شتر اعدا سلامت باشد و از مکار و خسران ایمن باشد و اگر بقران زهر و عطار بنویسد و بنوع
کرد و اگر در روی آن سرب نقش کنند که بهی که زحل و زهره باشد و قدر حد زحل حاملش معروف و مشهور گردد و نماند
القول شود و زهره سلاطین مقبول و محفوظ گردد و از کید شتر ایمن باشد و اگر در خشت پخته بکارند و در منبع کای
نصب نمایند آب از زمین شود و چون قبر تثلیث آفتاب یا زحل بر حاملش زهره ملوک با حومت بود و اگر قبر تثلیث
عطارد بود زهره و زرا و اهل نهم با حومت باشد و اگر قبر تثلیث زحل بر حاملش زهره زکریا و زهره اهل احشام و نلاغ
با حومت باشد و اگر در سمت نیک این شکل بکارند و بآب حل کنند و بیابانند مجموع علمها را دفع کند و اگر بنویسند بسبب
و مصروع که بهوش باشد بهر سواد زرد بان بهوش آید و اگر نفوذ بالله آید و با علت تمام باشد حامل این شکل محفوظ باشد
و اگر در پشت کتاب بنویسد از دزد ایمن شود و در بر خاند که باشد بهین خاورد و از برای تالیف القلوب و صلاح بین الزعمین
موانع بود و گفتند که در کتب نوع ۴ این شکل باشند به عنوانی جهت از غرق این کشت و از خواص مشهور آن است
که در هر چه بکارند آن چیز را نکاهد و از خواص او فایده عین طبع و در مرغ که کشاند که اگر در قشر زنجیر الزنجیر باشد
وقت اجتماع و فرد و شرف یا در خانه خود باشد بر صخره یا در خانه خود زدن و نقره بکارند حاملش سلامت باشد
و اگر و فقه که رقت فرقه الفرج باشد و قمر متصل بود یا زحل یا قمر و وبال بود هر زنی که با خود دارد حامله نشود
اما اشهر انواع که مینه برای جبهه است با تمام و معنی این کلمات آن است که اح در سطری باشد و زهره و عطارد
و ج و در سطری و ده در سطری و خواه طوله و خواه عرض بدین منوال میشود که اگر از این پس بچار و چهار است
احف و ج و یقین ترا در کار است از قطر یا به فرو زاب و ریخ و اسب و زاب بفرز است بله همه نیک
در خانه نیک هر یک بفرز از نقصان کن از که مرزا معیار است و شایع رساله نیکه فرموده است که ۴
نوع مربع ۴ دعه نداشتند و در زهره نوع بطریق نظم طبعی نموده شد و صورتها و این است

۹	۷	۱۴	۴	۱۱	۱۴	۱۱	۷	۸	۴	۹	۷	۸	۱۱	۱۴	۱۱	۷	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱	۱۲	۶	۱۲	۱
---	---	----	---	----	----	----	---	---	---	---	---	---	----	----	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---

نصف و ربع و سدس و اٹا طریقی آن است کہ از یکی تا بدو

س	ح	ی	م
ع	م	ع	ظ

خانه تنظیم طبع نویسد

م	ی	ظ	غ
ظ	ع	م	ف
ع	ظ	ی	م
ی	م	ع	ظ

واز کل ۲۱ طرح کنند و عددی که خواهند خواند ۳۱ هفتاد و یک

م	ی	ظ	ع
ظ	ع	م	ی

کنند برای مثال در

۱۹۲ از یک تاد و از ده بصورت نظم طبعی آمیدیم و از عدد کل ۲۱ طرح نمودم ۸۴ در خانه ۱۳

اگاشتم و تمام کردیم بدین صورت

۱	۶۹	۱۱	۵
---	----	----	---

اما طریق نصفه و آن چنان است که عددی که

0	11	39	1
FA	4	2	12
3	41	9	5
10	0	MA	

خواهند بگیرند و از آن عدد نصف

۱۲	۶	۲	۴۶۸
----	---	---	-----

کرده و باقی که سه مانده از یک تا ۸ بنظم

۶	۹	۴۷۱	۳
---	---	-----	---

ثبب کنند و بعد از آن آنچه باشد در خانه ۱ به بند و تمام کنند برین مثال که عمل شد

در ارم عظیم ۱۰۲ نصف کریم باقی ۵۱ آن یکی تا ۱۰۳ و ۵۲ در ماند در خاندنم ثبت کعبه و تمام

بدین صورت و اگر و مدد کسری باشد و مخاند ۳۱ بفرستید که است آید برین مثال در اسم مالک ۹۱ طرح نصف الیا

۵۴ کیچک ان کی تائست بصورت نظم طبعی امیدیم و ۱۸ از ۴۵ رقم ۲۶ ماند درخانه ۵۴ نه ایم و درخانه ۱۳

کسران فویم تمام کردیم بدین مثال که متوجه شد این است

۱	۵۷	۵۴	۸

طریق یکی ربعی است و آن

1	0.2	0.5	1
	2	4	0.5
3	0.4	0.4	4
0.3	0	2	0.1

۵۰۵ ۲ ۵۰۴ ۳
 ۵۰۶ ۴ ۵۰۷ ۵
 ۵۰۸ ۶ ۵۰۹ ۷
 ۵۱۰ ۸ ۵۱۱ ۹
 ۵۱۲ ۱۰ ۵۱۳ ۱۱
 ۵۱۴ ۱۲ ۵۱۵ ۱۳
 ۵۱۶ ۱۴ ۵۱۷ ۱۵
 ۵۱۸ ۱۶ ۵۱۹ ۱۷
 ۵۲۰ ۱۸ ۵۲۱ ۱۹
 ۵۲۲ ۲۰ ۵۲۳ ۲۱
 ۵۲۴ ۲۲ ۵۲۵ ۲۳
 ۵۲۶ ۲۴ ۵۲۷ ۲۵
 ۵۲۸ ۲۶ ۵۲۹ ۲۷
 ۵۳۰ ۲۸ ۵۳۱ ۲۹
 ۵۳۲ ۳۰ ۵۳۳ ۳۱
 ۵۳۴ ۳۲ ۵۳۵ ۳۳
 ۵۳۶ ۳۴ ۵۳۷ ۳۵
 ۵۳۸ ۳۶ ۵۳۹ ۳۷
 ۵۴۰ ۳۸ ۵۴۱ ۳۹
 ۵۴۲ ۴۰ ۵۴۳ ۴۱
 ۵۴۴ ۴۲ ۵۴۵ ۴۳
 ۵۴۶ ۴۴ ۵۴۷ ۴۵
 ۵۴۸ ۴۶ ۵۴۹ ۴۷
 ۵۵۰ ۴۸ ۵۵۱ ۴۹
 ۵۵۲ ۵۰ ۵۵۳ ۵۱
 ۵۵۴ ۵۲ ۵۵۵ ۵۳
 ۵۵۶ ۵۴ ۵۵۷ ۵۵
 ۵۵۸ ۵۶ ۵۵۹ ۵۷
 ۵۶۰ ۵۸ ۵۶۱ ۵۹
 ۵۶۲ ۶۰ ۵۶۳ ۶۱
 ۵۶۴ ۶۲ ۵۶۵ ۶۳
 ۵۶۶ ۶۴ ۵۶۷ ۶۵
 ۵۶۸ ۶۶ ۵۶۹ ۶۷
 ۵۷۰ ۶۸ ۵۷۱ ۶۹
 ۵۷۲ ۷۰ ۵۷۳ ۷۱
 ۵۷۴ ۷۲ ۵۷۵ ۷۳
 ۵۷۶ ۷۴ ۵۷۷ ۷۵
 ۵۷۸ ۷۶ ۵۷۹ ۷۷
 ۵۸۰ ۷۸ ۵۸۱ ۷۹
 ۵۸۲ ۸۰ ۵۸۳ ۸۱
 ۵۸۴ ۸۲ ۵۸۵ ۸۳
 ۵۸۶ ۸۴ ۵۸۷ ۸۵
 ۵۸۸ ۸۶ ۵۸۹ ۸۷
 ۵۹۰ ۸۸ ۵۹۱ ۸۹
 ۵۹۲ ۹۰ ۵۹۳ ۹۱
 ۵۹۴ ۹۲ ۵۹۵ ۹۳
 ۵۹۶ ۹۴ ۵۹۷ ۹۵
 ۵۹۸ ۹۶ ۵۹۹ ۹۷
 ۶۰۰ ۹۸ ۶۰۱ ۹۹
 ۶۰۲ ۱۰۰ ۶۰۳ ۱۰۱
 ۶۰۴ ۱۰۲ ۶۰۵ ۱۰۳
 ۶۰۶ ۱۰۴ ۶۰۷ ۱۰۵
 ۶۰۸ ۱۰۶ ۶۰۹ ۱۰۷
 ۶۱۰ ۱۰۸ ۶۱۱ ۱۰۹
 ۶۱۲ ۱۱۰ ۶۱۳ ۱۱۱
 ۶۱۴ ۱۱۲ ۶۱۵ ۱۱۳
 ۶۱۶ ۱۱۴ ۶۱۷ ۱۱۵
 ۶۱۸ ۱۱۶ ۶۱۹ ۱۱۷
 ۶۲۰ ۱۱۸ ۶۲۱ ۱۱۹
 ۶۲۲ ۱۲۰ ۶۲۳ ۱۲۱
 ۶۲۴ ۱۲۲ ۶۲۵ ۱۲۳
 ۶۲۶ ۱۲۴ ۶۲۷ ۱۲۵
 ۶۲۸ ۱۲۶ ۶۲۹ ۱۲۷
 ۶۳۰ ۱۲۸ ۶۳۱ ۱۲۹
 ۶۳۲ ۱۳۰ ۶۳۳ ۱۳۱
 ۶۳۴ ۱۳۲ ۶۳۵ ۱۳۳
 ۶۳۶ ۱۳۴ ۶۳۷ ۱۳۵
 ۶۳۸ ۱۳۶ ۶۳۹ ۱۳۷
 ۶۴۰ ۱۳۸ ۶۴۱ ۱۳۹
 ۶۴۲ ۱۴۰ ۶۴۳ ۱۴۱
 ۶۴۴ ۱۴۲ ۶۴۵ ۱۴۳
 ۶۴۶ ۱۴۴ ۶۴۷ ۱۴۵
 ۶۴۸ ۱۴۶ ۶۴۹ ۱۴۷
 ۶۵۰ ۱۴۸ ۶۵۱ ۱۴۹
 ۶۵۲ ۱۵۰ ۶۵۳ ۱۵۱
 ۶۵۴ ۱۵۲ ۶۵۵ ۱۵۳
 ۶۵۶ ۱۵۴ ۶۵۷ ۱۵۵
 ۶۵۸ ۱۵۶ ۶۵۹ ۱۵۷
 ۶۶۰ ۱۵۸ ۶۶۱ ۱۵۹
 ۶۶۲ ۱۶۰ ۶۶۳ ۱۶۱
 ۶۶۴ ۱۶۲ ۶۶۵ ۱۶۳
 ۶۶۶ ۱۶۴ ۶۶۷ ۱۶۵
 ۶۶۸ ۱۶۶ ۶۶۹ ۱۶۷
 ۶۷۰ ۱۶۸ ۶۷۱ ۱۶۹
 ۶۷۲ ۱۷۰ ۶۷۳ ۱۷۱
 ۶۷۴ ۱۷۲ ۶۷۵ ۱۷۳
 ۶۷۶ ۱۷۴ ۶۷۷ ۱۷۵
 ۶۷۸ ۱۷۶ ۶۷۹ ۱۷۷
 ۶۸۰ ۱۷۸ ۶۸۱ ۱۷۹
 ۶۸۲ ۱۸۰ ۶۸۳ ۱۸۱
 ۶۸۴ ۱۸۲ ۶۸۵ ۱۸۳
 ۶۸۶ ۱۸۴ ۶۸۷ ۱۸۵
 ۶۸۸ ۱۸۶ ۶۸۹ ۱۸۷
 ۶۹۰ ۱۸۸ ۶۹۱ ۱۸۹
 ۶۹۲ ۱۹۰ ۶۹۳ ۱۹۱
 ۶۹۴ ۱۹۲ ۶۹۵ ۱۹۳
 ۶۹۶ ۱۹۴ ۶۹۷ ۱۹۵
 ۶۹۸ ۱۹۶ ۶۹۹ ۱۹۷
 ۷۰۰ ۱۹۸ ۷۰۱ ۱۹۹
 ۷۰۲ ۲۰۰ ۷۰۳ ۲۰۱
 ۷۰۴ ۲۰۲ ۷۰۵ ۲۰۳
 ۷۰۶ ۲۰۴ ۷۰۷ ۲۰۵
 ۷۰۸ ۲۰۶ ۷۰۹ ۲۰۷
 ۷۱۰ ۲۰۸ ۷۱۱ ۲۰۹
 ۷۱۲ ۲۱۰ ۷۱۳ ۲۱۱
 ۷۱۴ ۲۱۲ ۷۱۵ ۲۱۳
 ۷۱۶ ۲۱۴ ۷۱۷ ۲۱۵
 ۷۱۸ ۲۱۶ ۷۱۹ ۲۱۷
 ۷۲۰ ۲۱۸ ۷۲۱ ۲۱۹
 ۷۲۲ ۲۲۰ ۷۲۳ ۲۲۱
 ۷۲۴ ۲۲۲ ۷۲۵ ۲۲۳
 ۷۲۶ ۲۲۴ ۷۲۷ ۲۲۵
 ۷۲۸ ۲۲۶ ۷۲۹ ۲۲۷
 ۷۳۰ ۲۲۸ ۷۳۱ ۲۲۹
 ۷۳۲ ۲۳۰ ۷۳۳ ۲۳۱
 ۷۳۴ ۲۳۲ ۷۳۵ ۲۳۳
 ۷۳۶ ۲۳۴ ۷۳۷ ۲۳۵
 ۷۳۸ ۲۳۶ ۷۳۹ ۲۳۷
 ۷۴۰ ۲۳۸ ۷۴۱ ۲۳۹
 ۷۴۲ ۲۴۰ ۷۴۳ ۲۴۱
 ۷۴۴ ۲۴۲ ۷۴۵ ۲۴۳
 ۷۴۶ ۲۴۴ ۷۴۷ ۲۴۵
 ۷۴۸ ۲۴۶ ۷۴۹ ۲۴۷
 ۷۵۰ ۲۴۸ ۷۵۱ ۲۴۹
 ۷۵۲ ۲۵۰ ۷۵۳ ۲۵۱
 ۷۵۴ ۲۵۲ ۷۵۵ ۲۵۳
 ۷۵۶ ۲۵۴ ۷۵۷ ۲۵۵
 ۷۵۸ ۲۵۶ ۷۵۹ ۲۵۷
 ۷۶۰ ۲۵۸ ۷۶۱ ۲۵۹
 ۷۶۲ ۲۶۰ ۷۶۳ ۲۶۱
 ۷۶۴ ۲۶۲ ۷۶۵ ۲۶۳
 ۷۶۶ ۲۶۴ ۷۶۷ ۲۶۵
 ۷۶۸ ۲۶۶ ۷۶۹ ۲۶۷
 ۷۷۰ ۲۶۸ ۷۷۱ ۲۶۹
 ۷۷۲ ۲۷۰

رخا نه اقله خند و بصورت نظم طبع تمام کنند و اگر کسی که

۵۱	۴	۵	۵۳
----	---	---	----

 واقع شود یک عدد در خانه

۱۲. بیفزایند و تمام و اگر دو باشد و خانه هم بیفزایند و تمام سازند و اگر ۳ کبر باشد در خانه ۵ یک عدد اضافه

نمایند و فوق را تمام کند مثال این است

[illegible]

1	39	42	1
	2	6	3
3	25	37	6
39	5	4	34

با ملحقانش می کنند و حاصل فریبته را از حاصل ضرب باقی که ضربیم طالب در مطلوب بدیه که نمایند آنچه باقی بماند

بجہاد قیمت کنند و سه قسم را طمع نمایند و یک قسم را بکبر و مدعا اسم را یعنی اسم مطلوب را با ملحقاً نیز اضافه نمایند

و در بک خاندمریج ثبت نمایند و دیگران را بهین عدد را یعنی عدد اسم مطلوب را با الحقاتش اضافه نموده در دوم خانه ثبت

کند بهم چنین بر حاصل هر خانه عدد اهم مطلوب را با ملحقه اش اضافه نمایند و مربع را برین و ستور نمایند اما در اعلا

که عدد حاصل ضرب اقله را چهار چار طریح نمایند اگر يك باشد از خانه آتش مربع شروع کند و اگر دو باشد از خانه باد و اگر سه باشد

از خانه آب و اگر چهار باشد از خانه خاک شروع نماید بعد از آن مربع را با مرکزش برساند و شش عدد اسم طالب بالحقاً ۹۵
 این است ۵۳۶ عدد اسم مطلوب بالحقاً نیز که این است ۲۶۱۴ است و یکیم چنین شود ۲۷۸۱۸
 ۱۱ و دیگر باره عدد نظم طبعی مربع ۳۳ باشد و عدد اسم مطلوب نیز یکیم چنین شد ۹۲۲۶ بعد از آن ضربخانه
 از حاصل ضرب اول ببرد که هم باشد ما ذاب عدد ۳۵۵۴۳۵۱۱۱۱ ربع او این عدد شد ۲۷۸۳۸۸۵ کسر در ۲
 هم یکی اضافه نماید عدد اسم مطلوب با اضافه او هم دریم این عدد حاصل شد ۵۹۹۵۶۷۸۶۲۷۸۶ صورت شبکه اول
 و صورت شبکه دوم است چون حاصل شبکه اول بعد از طرح ۴۴ دو ماند از خانه باد شروع کند و بمرکز برساند

	۳	۴
۲		۶
۷	۲	۱
۱	۳	۴
۴	۱	۲

	۳	۵	۳	۷
۸	۱	۴	۲	۱
۲	۵	۲	۱	۹
	۴	۵	۳	۷
۱	۶	۲	۱	۹

که مفید است ان شاء الله تعالی

۱۰۸۰۷۸۱	۱۰۸۰۷۸۱	۱۰۸۰۷۸۱	۱۰۸۰۷۸۱
۱۰۸۰۷۸۱	۱۰۸۰۷۸۱	۱۰۸۰۷۸۱	۱۰۸۰۷۸۱
۱۰۸۰۷۸۱	۱۰۸۰۷۸۱	۱۰۸۰۷۸۱	۱۰۸۰۷۸۱
۱۰۸۰۷۸۱	۱۰۸۰۷۸۱	۱۰۸۰۷۸۱	۱۰۸۰۷۸۱
۱۰۸۰۷۸۱	۱۰۸۰۷۸۱	۱۰۸۰۷۸۱	۱۰۸۰۷۸۱
۱۰۸۰۷۸۱	۱۰۸۰۷۸۱	۱۰۸۰۷۸۱	۱۰۸۰۷۸۱
۱۰۸۰۷۸۱	۱۰۸۰۷۸۱	۱۰۸۰۷۸۱	۱۰۸۰۷۸۱
۱۰۸۰۷۸۱	۱۰۸۰۷۸۱	۱۰۸۰۷۸۱	۱۰۸۰۷۸۱

بجز کرب مطلوب و بعد از شرط این عمل است
 و بعد از آن استخراج اسم آله نماید از چهار مثلاً

بیان ببرد آورد از خانه اول و یا اسم ملک و از چهار گوشه اسم ملک از وفق لوح سر اسم ملک
 و از مساحت کل وفق لوح باریجه ملک از خانه چهارم و پنجم اسم ملک اعلان و از خانه ششم و هفتم اسم
 اعوان از خانه سیزدهم و چهارم این اسم اعوان از خانه اول و دوم این اسم اعوان و از عدد چهار اعوان اسم صیغه برون
 آورده من بیت سارخ بطریق که در کتب اهل این فن مذکور شده است قسمت علیکم با فلان بیل الملك بحث فلان
 نام ببرد و قسم دهد اعوان با اسم آله و من بیت تمام نماید قاعده آخری للحبه بگیرد حروف فرعیاً خانم را و آیه
 والقبیل علیک محبت منی را در وسط و من بیت تمام نماید قاعده آخری للحبه بگیرد حروف فرعیاً خانم را و آیه
 ح باشد و ال برابر باشد و اسم طالب در قطب مثلث وضع کند در طرفی سمت راست اسم مطلوب در قطب مثلث
 دست چپ و باقی را بدستور که در مثلث نموده می شود وضع کند و بجزر کند پسوند بعد از آن که تمام شود طرف راست
 بر باقی طرف چپ گذارد و این آیات که مذکور میشود در مرتبه یا پانزده مرتبه یا چهل و پنج مرتبه بر مثلثات بخواند و
 قرائت بخیزد که در ابواب بعد از آن مثلثات را در زیر منک کران گذارد که از عظیم دارد و می باید که منک را
 طالب بالای مثلث اسم مطلوب باشد و آیات والواج این است که نموده شده است که بعضی کما ان کلمات التاء فا
 بر نبات الارض فاصبح هبما نذره الرياح بواسطه الدغ لاله الا هو عالم الغیب بالشهادة و التمجید یوم الآ
 خیر

۹۶ اذ القلوب ليغفلن حاج كاطمين وما للظالمين من حليم ولا تنفع بطاع ع علمت نفس ما احضرت فلا اقم بالخير

اجزاء اكثر والليل اذا عسعس والجمع اذا تنفس من والقران دعى لذكر بل الدين كفر في عرق وثقافت

مُثلث طالب

ب	لَقَبْتِ	د
مَحَبَّة	طَاكِر	عَلَيْكَ
و	مَنْ	ع

مُثلث مطلوب

و	عَلَيْكَ	ع
مَالِقَتِ	مَلَك	مَنْ
ب	مَحَبَّة	د

در استخراج اسما واحبا از صفحات جامع و كينيت

سوال سائل و استخراج جواب بدانكه استخراج اسما قطع

در بيوت و اثبات ثبوت بر و اسطر بل تكرار

بعض و جروف عاكه مخايع اسما الله اند و بعض و اسماء اعوان بين مخايع و بعض و غايبه در دين تكبير از چا

حدمكن باشد مغلوب عايع نازل و بعض و غايبه بين چنين عمل كرده اند و بعض و عايل سائل از عروف

بعض و عوف اسم سائل و عروف نيت چهار كرفته و هر صفحه كه باشد حكم كنند و اگر ميانه از ايام سال

و مطلوب هر وقت از ان سهم مخصوص آن طلب دارند اين و اظهار بايد و اين اطلاع مغيبات را با اصطلاح جفر يان تر

خوانند كه در مقابل كفت است و بعض و عروف خال را و در و رقم جروف و صفحه كرده ايند طلب مدام كنند عروف اول

اشارت است بعد و عروف بعض و عروف چندم است از عروف لجد ۲ اشاره بيد از صفحه از عروف معين ۳ اشارات

بعد و سطر از عروف معين و صفحه معين ۴ اشارات بعد و خانه از عروف معين و صفحه معين و سطر معين باب

۱۰ از جزو ۲ كه ابتداء آن اين است ب ن ا تعلق آن سبب عزت و رفعة و كلمه بزرگ راوست باب ۱۱ از جزو ۲

كه ابتداء آن ب ع است و رفيعه سبب نجاه يتر و كلمه بجا راوست باب ۱۲ از جزو ۲ كه ابتداء آن ب ط است

تعلق آن بجهت و در شكم خوب است باب ۱۳ از جزو ۲ كه ابتداء آن ب ع است و است جهت محبت و مفرط تعلق آن نمايد و لفظ

بديل راوست و اسم خدا در اين صحيفه و در خانه و هم از سطر پرتو هم و در نشانه جزو ۲ كه ابتداء

آن ب ك است تعلق آن جهت علامت از تشويش و لفظ بگذرد راوست باب ۱۴ از جزو ۲ كه ابتداء آن ب ط است

است جهت و دخل بلد و رفع تشويش و حصول آسايش و آن و كلمه بلان راوست باب ۱۵ از جزو ۲ كه ابتداء آن ب ك

است جهت و رفع دشمن و در خرابه و در كنند و در عقب صفحه نام دشمن را بقاء ثبوت كند و در حين و در بخور كند و

بار كويد كه با ملان بهر دشمن هلال شود و كلمه بهر راوست باب ۱۶ از جزو ۲ كه ابتداء آن ب ن است

بجهت و رفع حرف و بديل از بندها مناسبت و در پشت صحيفه خدا يا مرا محفوظ دارن نشانه تعلق نمايد و كلمه بگذرد

در اين صحيفه ميتوان يافت باب ۱۷ از جزو ۲ كه ابتداء آن ب ن است جهت مقدار الرجال در پشت صفحه لقم فلان

ابن فلان را بر فلان ابن فلان نشسته و در قبرستان دفن كند و كلمه بتن راوست باب ۱۸ از جزو ۲ كه ابتداء

آن ب ع است جهت آوار كردن از شهر و خانه بنام انگس نشسته و در منزل او پنهان كند و ذلك و در آن مقام خود قرار

و کلمه بفتد و راست باب ۱۰ از جنم که ابتدای آن ب فلاست جهت فهم با این طفل با کسر تعلق آن و کلمه فهم در آرد ۹۷

باب ۱۰ از جنم که ابتدای آن ب س است جهت و در چشم و زیاده و شنائے بدستمال است بی الا چشم آید

و کلمه بصیر و راست باب ۱۱ از جنم که ابتدای آن ب ق است تعلق آن جهت بکت و لفظ بکت و راست

باب ۱۲ از جنم که ابتدای آن ب ر است جهت بنار و از رخ و در زردی و کویست و کلمه بشیر و راست

باب ۱۳ از جنم که ابتدای آن ب ش است جهت بفت است و عدم ضربان و مانند است تعلق آن جهت و لفظ

بتار و راست باب ۱۴ از جنم که ابتدای آن ب ت است نوشت و معلوم گرفته از آبان قدری بر جامه خود نشاند

با آن جامه المی بود زید و لفظ مدعا و راست باب ۱۵ از جنم که ابتدای آن ب ث است نوشت اسم دشمن را

در پشت صفحه نوشت و در جای او پنهان کند اکثر و بنظر مردم خاگرد و اسم ذلت و راست باب ۱۶ از جنم که

آن ب ج است بر بخیل و بدیخی شود و کلمه بخیل را ب است باب ۱۷ از جنم که ابتدای آن ب ع است جهت عقد احوال

در پشت صفحه نویسد بتم و کزندان بن فلان بر نوح فلان و بکت فلان و کلمه بکت و راست باب ۱۸ از جنم

که ابتدای آن ب ض است جهت تسلیط غم و مرض و پشت صفحه نام دشمن و مادر و مرضی و عبارت که خواهد نوشتند

در منزل او پنهان کند و لفظ نضال و راست باب ۱۹ از جنم که ابتدای آن ب ظ است جهت اطلاع و حقیقت

نوشتد با خود دارد باب ۲۰ از جنم که ابتدای آن ب غ است جهت دفع دشمن و ظالم و آفات نوشتد با خود نگا

دارد باب ۲۱ از جنم که ابتدای آن ج و است تعلق آن سبب و حکام گردد باب ۲۲ از جنم که ابتدای آن ج

ذ است جهت قلاب و جیل و غرت تعلق آن خلعت باب ۲۳ از جنم که ابتدای آن ج ح است بر کفن مرده بستر ایمن از

موضع است باب ۲۴ از جنم که ابتدای آن ج ط است اعدا این صفحه ملکی حاصل بشود از برج قوس تعلق آن آمار آما

و سحر آن ملک در مہام بشود و لفظ ملک حطام است باب ۲۵ از جنم که ابتدای آن ج ی است حرکت

با خود دارد از اهل و دوستان خود خیانت نمیند باب ۲۶ از جنم که ابتدای آن ج ل است تعلق آن سبب است

از بلا یا کرد باب ۲۷ از جنم که ابتدای آن ج ل است تعلق آن علمه بزرگی بین الناس کرد و باب ۲۸ از جنم

که ابتدای آن ج م است تدفین آن در منزل جهت غرت و در نظر مردم که مہذب بر آن جمع آیند باب ۲۹ از جنم که ابتدا

ج ن است نوشتد جهت محبت و رضائے مطلوب فرزند باب ۳۰ از جنم که اولش ج ل است جهت قوت بدین و

گرفته هر اعداد بیان ثروت انداخت بخیر باب ۳۱ از جنم که اولش ج ع است جهت رواج مذهب حق و یاد گرفتن علم

اعداد و جعفر و خلاص از دشمنان در ساعت حیدر نوشتد لغتیش کند و هر چه مقصد و است حاصل شود و کلمه مقصد و راست

باب ۳۲ از جنم که اولش ه ز است بر چوب بستد بمقابل لشکر دشمن نگذارد که دشمن مغلوب شود و کلمه هزیت که عبارت

۹۸ زم باشد و راست چرا که قاعده علمای این فن است که حرف غلظه داخل حرف نیست محسوب میشود پس این است
 باب ۱ از جوفه که اولش هج است تعلق به فتوحا عیب و لفظ فاعله مقلوبی حرف غله و راست باین صورت هج ت
 ن باب ۱ از جوفه برای حالت جمع که بفرمان خود آورد در عقب صفحه نام شار الهم را نوشته در منزل نگار دارد باب ۱ از جوفه
 که اولش هج است برای هیبت و سیاست و نظر منون با خود تعلیق کند و کلمه هیبت را راست باب ۱ از جوفه که اولش هج
 است برای حصول نرند خلف و رنج و از تعلیق نماید و کلمه رکت مقلوب جماعت است باین صورت هج کب باب ۱
 از جوفه که اولش هج است برای اعلان دشمن و فرج چاره و نر کند باب ۱ از جوفه که اولش هج م است برای همراه
 راه و هر خرب بانان و برای نام کردن دشمن نوشته تعلیق کند باب ۱ از جوفه که اولش هج ن است برای نفرین نوشته
 در میان راه هر دو نفر کند مقلوب لفظ کینه و راست هج ن ی باب ۱ از جوفه که اولش هج س برای مفی تعلیق
 کند و لفظ بسته مقلوب را راست باب ۱ از جوفه که اولش هج ع است برای دفع گناه کوش و وقت سامعه برگردن بند
 و لفظ سامعه را راست مقلوب باب ۱ از جوفه که اولش هج ن است برای دره سین و سرفه و مرم گرفته در شربت
 انداختن و شایخ و سرفه مقلوب را راست باب ۱ از جوفه که اولش هج ص است برای دفع مدعیان بیع ملک و حصول ثلث
 و کلمه حاصل را راست باب ۱ از جوفه که اولش هج ق است برای قبول صدقه و نوبه و صیاع برکت مالک و طلب مغفرت کند
 و صدقه بدهد باب ۱ از جوفه که اولش هج را برای هراس و هیبت انداختن بر دل جمع که تعلیق کند و کلمه هراس را راست
 باب ۱ از جوفه که اولش هج ش است برای کثرت عقل و یوشم چون تعلیق کند بسیار شود و کلمه بسیار را راست باب ۱
 از جوفه که اولش هج ت است برای کشتن دشمن در تریع رطل یا میخ نوشته نام دشمن را در پشت و محل خود ثبت کند
 و در کمرستان کهنه و فن نماید و کلمه مقلوب میتوان یافت باب ۱ از جوفه که اولش هج ث است حامل برج نر
 که صندوق است و راست هج ت بفرمان نوشته تعلیق کند باب ۱ از جوفه که اولش هج خ است حامل برج عقرب را راست
 برای عدوت در بر جوش نرید باب ۱ از جوفه که اولش هج ذ است حامل برج قوس که هند یا ایل است و راست هج د
 ساعت خوش نرید باب ۱ از جوفه که اولش هج ض است برای رفت تعلیق کند و کلمه هضبه که بمعنی فراز است و راست
 باب ۱ از جوفه که اولش هج ظ است برای شنیدن مردم سخن اسامی است و کلمه موهظه مقلوبی و او را راست باب ۱
 از جوفه که اولش هج غ است جهت در ارفه اطفال و کمال بحد بلوغ و مقلوب بلوغه و راست باین صورت هج غ لب
 باب ۱ از جوفه که اولش هج ق است برای تسلید و بال و پریشان بدشمن و هاست نخس نوشته در منزل دشمن و نر کند باب ۱
 از جوفه که اولش هج ج است برای دجاست نوشته تعلیق کند در میان خلایق و جبه نماید باب ۱ از جوفه که اولش هج د است
 برای محبت و جعت و درستی و در جمع تلوین آدم نوشته با خود دارد که اسم و دود پیدا شود تم

۱ بدین صورت هج می که در سطر اول در خط نیست چهارم است

۲ باب ۱ از جوفه که اولش هج ن

www.FMR.ir

۱۰۰. اِنْ اَبْنَا رَحْمَ مَكُونِيْنَ عَلَى وَجْهِهِمْ وَسَنَاحِرِهِمْ خُفُونِيْنَ بِحَبَاثَتِهِمْ وَارْثَاهُمْ مُقَدِّرِيْنَ بِالْاَسْلَافِ كَلْبِيْنَ
 بِالْاَقْدَالِ مُقَرَّنِيْنَ فِي الْاَصْفَادِ مُطْرَقِيْنَ بِطَارِقِ الْاَلْبَانِ مَصْعُوفِيْنَ بِصَوَاقِ الْمَنَابِ مَقْطُوعَا دَارِهِمْ
 مَفْجُوعَا غَارِهِمْ سَلْبَا سَالِيهِمْ فَلَوْ بِاَعْلَانِهِمْ بِاسْرَجٍ عِنْدَ الشَّدَائِدِ اَمْنٌ بِحَبِيبِ الْمَخْطَرِ اِذَا دَعَاهُ اَمْنٌ بِحَبِيبِ
 الْمَخْطَرِ اِذَا دَعَاهُ كَتَبَ اللّٰهُ لَا غُلْبَتِيْ اَنَا وَرَسُلِيْ اِنَّ اللّٰهَ فَرَّقَ عَزِيْزُ الْاِيْنِ حُبَّ اللّٰهِ رَحْمَةُ الْعَالِيُوْنَ اِنَّ
 وَلِيَّ اللّٰهِ الَّذِيْ رَزَقَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصّٰلِحِيْنَ اِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُنْهَرِبِيْنَ فَاَيَّدْنَا الَّذِيْنَ لَهْوَ
 عَلَى مَدْقِهِمْ فَاصْبِرْ اَظْمِرْ لِقَاعِ الْاَعْدَاءِ مِنْ كِتَابِ مِّلْحِ الْمُهَيَّنِ خَطَّ شَرِيْفٍ مُؤَلَّفٍ وَارْجِلُهُ دُمَاكَ

محرر یا فرد برای قطع بعد از اتصال ایشان از رعایت کواغما قوا و صغوماعا طواریت لا تذرف فرج
 و انت غیر الوارثین کم رکیت فعل ربک یا صاحب الفیل الم جعل کبدکم فی تضلیل و ارسل
 علیکم طیارا ابابیل زبیرم حجارة من جلال جلالهم کعصف ناکول اللّٰهم اکنهم بما شئت یا قدير اللّٰهم
 بک ادر فی خودم و اعوذ بک من شرهم بک احاول و بک انا تل اللّٰهم و اینه کرافیه
 الولید بک بعض کفیت جمیع حیث یسکینکم اللّٰه و هو السميع العليم و صلی اللّٰه علی
 سیدنا محمد و آله صحبه اجمعین بعد از آنکه حضرت زبیر بخوانند و عقد انگشتان دست نمایند و

خوانند کبعض ابتداء از انگشت کوچک دست راست نمایند و وقت فراغت جمیع ابتداء از انگشت کوچک
 دست چپ نمایند و بعد از آن شغل شوند بقراءة آیه نسیکفیکم اللّٰه تا آخر دعائهم و آنجه
 دفعه نخل بنویس علی شیخ مخم دب سب اسعی درین پا نخل گذاشته برود بر روی
 مجلیت طریق این آنکه صورت باید کشید بر کاغذ و اسم طالب و مطلوب و مادر هر دو را باید
 نوشت بجا هوفلان بعد از آن کاغذ را باید پیچید میان دو گذاشت و سر آن را بکل سرخ باید گرفت
 و هر که بعد باید فضا بر گفت بنام آن شخصی که بکشید و دل او را در آورد و بشکافد و آن را
 میان دل کی سفند آرد و قدری نخل و سوزن فولاد در دل فرو کند و دل را بدو در بخیا طه
 و در میان ظرف گذارد و آن ظرف را درین اوقات دفن کند و آتش بالای او بدو شبن کند
 که حرارت آتش با و برسد پس دل آن شخص آتش گیر بجای آید شود تا حاضر شود اما اگر
 آن شخص بیست کی سفند هم باید پیر باشد و اگر زن است بن باشد و اگر پسر است
 بن باشد و اگر دختر است بن فال جاهل باشد

از برای ثبات ملت و افزاینده جاه و جلال است
 اسم ملک و تدبیر را باید که بسط و تکثیر کند
 لایق طرف ملک و دی و وسطی و هم از حقیق سطر اول ابتدا کنند لایق دی و ملک و ق و
 بدین قیاس هفت سطر تمام شود و آنرا هیچ داده بود خاتم بسط آن فقره نقش کنند و قی که قمر در سه درجه نور
 باشد و حال آنکه نور طالع باشد و قمر را بدالتور و در بالای ده بخانه از طریقه اندرون بیاید و چنانکه
 کسی با آنجا رسد یاد آن محل نصب کنند که آن ملک با او بماند و هیچ ترانه در احوال او بدید نیاید و هر یک خاتم
 مبارک و این انجیل ممولات خلفاء عیالی است و اگر در یک طرف دیگر آن لوح عدوان دو اسم ملک تدبیر و در ق
 م و در م رسم کنند چنانچه کثیر عددی با کثیر جمع شود عمل اقوی خواهد بود دیگر از برای دولت
 و مهابت اسم علی عظیم را در وقت خرف آفتاب که ۱۹ درجه عمل است یکسر باید نمود بقاعده مذکوره در اسم ملک
 تدبیر که در لوح طالع نقش کنند و با خود نگاه دارند و مثبت است و از دیاد جاه و جلال خواهد بود و در لوح تدبیر
 آورده که حکما این لوح را از برای فامون الرشید وضع کرده بودند و بوقت همان لوح پیر ملوک و سلاطین غالب بود
 دیگر در لوح تدبیر آنکه ذکر کرده که هر که اسم ملک را در خاتم سه درجه بطریق کثیر عددی وضع کند در وقت خرف
 آفتاب در خامی از دهب و آنرا در زیر یکین یا وقت جادید و آن خاتم را در دست کند دولت با اوقات ماند
 و آنقدر شوکت و مهابت ببرد آنکه هیچ صاحب شوکت در مقابل او در نیاید الا که در دل او از آنکس حسینه ببرد و
 مشهور است که انطاکیه این خاتم را از برای اسکندر و فالقین وضع نموده و گفته اند که اگر یکین یا وقت نباشد
 بعضی آن عقوبت میتوان نمود که همان نایب داشته باشد ترکیب یعنی بگیر از شیر کا و زرد که در شکم باشد
 یعنی آنرا که در طالع یکصد و هشتاد مثقال صیرف نموده باشد و اضافی کن بر او و بجای شان او را یکو قیه

اور وہی کہ بعد بعون اللہ تعالیٰ
ایضا ترکیب روشن خالص کہ ملد ویشی مصطفیٰ و شیخ رضائے مابین

بھائی کذاً نہ تا چل دے پردہ دوزیکرت بلچایں تا تاخیر منورہ بعد از چل دوز ہی وقت آوردہ جو پر شہید

عیشود بعد از آن شیر خالص را بچته با بضعه شغال شیر را در ظرفی کرده و کرم نموده بک مشغال از آن جوهر

مذکور را داخل نوبه صبر کند که بجل و قوه الهی روغن ظاهر شود. ایضا عمل روغن ترکیبی از حلی و صبر را

ما پیر به کون کا و بک سعت شیر کا و تمام دام منج کرده و حصار و چتر ضرر و آفتا بکنده تا خشک شود

و بخوبی وصلایه نموده پس ماست آر کرده و چار یک آن جنس حقه مایه رزده و هشت نخود دو انزفه و بیست و یکم

رند تا فرسوده بدست نوعی داده بجا رند که تمام است ایضا غل و غن ماست آبغنا آغوده

ابن سينا عمل روغن شیر شب کرمانه مرصاف درج سلطان زرد سفید جگر را در

روز در میان شش کند ۲۵ روم و زمان این گذاشته شده بود که براتان ذکر کرده زین

ما و نه شه و يك ديك نشی اكرم كرده سيم از زنبور مذکور داخل مزه برده و زنده را سوزانند و

وَأَزِيسْأَعْدُوهُ وَأَرْجُ مَطْلَبُ رَسِيدٍ . اللَّهُمَّ حَقِّقْ لِي فِي هَذِهِ الْعَمَلَةِ الْخَيْرَ بِأَمْسَةِ الْمُنَا . وَأَوْءِ الْمُنَا . وَأَيُّهَا

لِلْحَيِّ حَيُّ بِلِيمِ اسْمِهِ اَرْمِ يَامَسْحَرُ اَمِيلُ وَيَا حَجْرُ الْبَيْلِ وَيَا قَا

بجلی اسرائیل و رب کے ودلے فلان انکے علی کل سینے قدر و علی اللہ علی محمد والد اجمعین
کہ ان سے کہنا و خاں ان کا کہ دیر شد ان سے نہ از من است آیت الہی آنکہ ارادہ

وہ کہ اندیشہ کا یہ عمل وہاں ہرگز نہ ہو بلکہ چونکہ ملتوح از روز لغز و روز سلطان انسانا تا از روز بیکار و رادہ کار

وایده کند بتمارد و سه و شش و سه و شش طرح نماید تا آنچه که بماند در این جدول طلب نماید اگر در جدول یک

جہ انکار را بکند و اگر در جہل و غیبا نہ باشد بدیحا بدیوہ و اگر در جہل بد باشد انکار را نکند کہ بد است

تجارت نموده است

نیک	بد	میان
۱	۲	۳
۴	۵	۶

قال فاما حضرت خواصه نصر الدین

۶	۱۰	۵	۳۲	۶	۱۲
۱۳	۱۵	۸	۲۹	۱۶	۱۸

باید که بعد از نیت حوله فاشنه

۱۹	۲۳	۱۱	۲۶	۳۱	۳۴
۲۰	۲۴	۱۲	۲۷	۳۲	۳۵
۲۱	۲۵	۱۳	۲۸	۳۳	۳۶
۲۲	۲۶	۱۴	۲۹	۳۴	۳۷

کتاب بخواند

و قصد نماید و امکنش را بر یک روز

نحوه بکار

۲۵	۲۶	۱۴	۱۵	۲۸	۳۵
۱۱	۲۴	۲	۲۳	۳۲	۳۶

و نشان کند و از همان حروف بکار

نزه البهاره وحرف با نزد قلم را بنویسد تا با آن حرف که در پیش گفته است بعد از آن حرف

شماره	نوع	مقدار	مبلغ	توضیحات
۱	ک	۳۵	۳۵	
۲	ل	۲۲	۲۲	
۳	ل	۲۹	۲۹	
۴	ک	۲۴	۲۴	
۵	ل	۱۴	۱۴	
۶	ک	۲۲	۲۲	
۷	ل	۲۲	۲۲	

مجتبىٰ از مود است

طوبى لمن لم يرق

مکتبہ اسلامیہ

الكتاب مجا ند

ایں خوف بکندار

ان شاء الله

۱۰۲

ف	ا	ا	ر	د	ش	ب	ب	ا	ب	ا
ع	ی	و	ی	ر	ک	ج	ح	م	ی	ت
ن	د	ر	ر	و	ر	ق	ذ	ی	ب	ب
ب	ب	ع	د	ی	ش	ض	ه	ا	ی	ر
د	ح	ش	ک	ح	و	ب	ط	ت	س	س
و	ن	ب	و	ر	س	و	ف	ث	ت	ب
ک	ی	ب	ب	ی	ا	ع	ا	ا	ا	ر
ا	ا	ر	ا	ج	س	ی	ی	س	د	ب
س	س	ر	ب	ت	ر	ر	ت	ی	ی	ت

خاص اعداد لوح الفال حکما فرموده اند که چنانکه را ممتی پیش آید و در آن مضر باشد این شکل را درگاه کشیده پیش خود نهاد و آن کار در دل بیندیشد و قصد نموده آنکشت بر این خواهند اگر بخانه خالی نهاد آن کار را بکنند و اگر بخانه دارم بیفتد مصلحت نباشد آنکار را نکنند و بکنند که آخرش خوب است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بعد الحمد والصلوة علی صاحب اللو والمحمد صلی الله علیه وآله وسلم بعد بر ضمیر منیر را با بولوا الالباب فتح الله علی قلوبهم من الحکمة کل باب یخفی ما یدکر علماء علم حروف در کتب رسائل که در این فن نوشته اند بمنک از کتابات و غیره اشعار است نوشته اند و طریق کسیر حروف و نتایج بر معنی و عبارات گفته اند

۳۲	۳	۶
۳۵	۲۷	۱۱
۲۴	۱۶	۲۳
۱۴	۲۱	۱۸
۲۶	۴	۲۵
۳۱	۲	۵

داین در نفیس چنانکه هر کس دریابد نغمه اند و روانداشته اند که این نغمه را است نیز تا بنظر نا محرم مکتوف که تواند و رخصت نموده اند که در سر یکبار این سر برید را بهج طالب محرم به رک پوش خضه دارند و از امیر المؤمنین علی تا با امام جعفر و آن معصوم این نفس نفیس مشغل میشد و قلم در میان بنوع و از ایشان و چون بمشایخ و اولیاء الله رسید از جهه آنکه طالب مستعد این معنی بواسطه بعد هدم شده بود و در وقتیکه بسیار نشد و این اسرار در کتب ثبت میکردند تا کل مندر بر و منقش نمود

اناد و طبایع موند و اشارات منور باشند و وصیت کردند که این که بعد از ایشان بپوشد و واقف کردند بر سن ایشان روند
 و مخالفت نمایند و در وضع نگوشند که مستحق این معنی باشد که گفتن بگویند و نویسند انا نه بر چه گفتن را شاید
 نوشتن را شاید زود که در خاطر بسیار شد خلاصه التکلم از تذکر و رضا این بر کان است خاصه که بحکم ضرورت از اصرار
 می باید نیست سبب القای آنکه میدانم که مستحق آن است این نه نفع نگیرد و ظلم آمده با آنچه این بآن موقوف بود چنانچه هیچ و
 مهمل فایده اگر از راه کرم این وصیت قیام نماید و بعد از آنکه ضابط آن در ذین مصدور و در خاطر محض و با خود مقرر کرده باشد
 این شرح واضح از میان بردارند و بقلم یاد صفت که خود دانند پس آنچه ضرورت باشد ثبت کنند تا اگر از خاطر شریف چیزی
 فراموش شود بنظر کردن باز آن را یاد دهند و عند الحاجة که در این وصیت میکنم بمثابة گفته شود و دام که مقبول باشد
 مفاد مات قیام نگیر که در این فصلها یاد می کند تا استحضار کنند در عمل ما هرگز ندرند فاعل حق جل و علا بر کتب آثار
 ملائک موکل گردانند است تا مدام اتصال کواکب باشند با اثرات و نامها ملائک این است ارقیائیل خواجه مهیا نیل
 کلیمش اسرار جیل رحما نیل سر نیل بقیه نیل شریانیل رقیانیل صهاکیل مصرانیل سواطیل طموشا سکیانیل
 نقیانیل فضیل بداند هر حرف از حروف بیت هشتگان هر یک بملائک منسوبند اسرار نیل جبرانیل
 عزیزانیل مسکانیل کلکانیل شکینیل هککانیل ورجانیل اسرار نیل شریانیل اسواکیل هواکیل هاکیل عطکیانیل
 اهیانیل اسمعیل کردانیل کو صا طانیل لوصانیل ورجانیل عطرانیل جدو نیل طا طانیل روانیل
 جولانیل رقبانیل اودمانیل کلیطانیل فصل بداند هر حرف بیت هشتگان را بحسب ترکیب بر وجه در
 کانه قیامه رفته است برین ترتیب مراتب و قوت ایشان از بعد طبیعت این است حار و طبع هوا و ابراع و ط
 ع و ش بجل و اسد و قوس و آه اندر اهل اسیر قیام حار یا بسناری قیام ط و س بجزا و میزان و در
 داده اند جزا میزان در لو بار و طبانی سل زنت و در لبرطان و عقب و عت داده اند سرطان
 عقرب و حوت بار و یا بسناری ج م و ربع مستد بشر و سنبله و جک داده اند ثور و سنبله و جد و فصل
 در طریقه دو کتاب به وضع اسماء و در آن طریق آن است که اسمی چند در سطر اول سطوح ربع بعضی ثبت کنند و در
 ۳ خانه در حد آنها باشند چنانکه چهار در چهار خانه باشد و چون بنکارند و نقر را استای چنانکه یک
 و دو سه و چهار این خد خانه اول باشد و دیگر ابتدا انخانه ۵ کند و ۵ و ۶ و ۷ و ۸ و ۹ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ و ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۱۹ و ۲۰ و ۲۱ و ۲۲ و ۲۳ و ۲۴ و ۲۵ و ۲۶ و ۲۷ و ۲۸ و ۲۹ و ۳۰ و ۳۱ و ۳۲ و ۳۳ و ۳۴ و ۳۵ و ۳۶ و ۳۷ و ۳۸ و ۳۹ و ۴۰ و ۴۱ و ۴۲ و ۴۳ و ۴۴ و ۴۵ و ۴۶ و ۴۷ و ۴۸ و ۴۹ و ۵۰ و ۵۱ و ۵۲ و ۵۳ و ۵۴ و ۵۵ و ۵۶ و ۵۷ و ۵۸ و ۵۹ و ۶۰ و ۶۱ و ۶۲ و ۶۳ و ۶۴ و ۶۵ و ۶۶ و ۶۷ و ۶۸ و ۶۹ و ۷۰ و ۷۱ و ۷۲ و ۷۳ و ۷۴ و ۷۵ و ۷۶ و ۷۷ و ۷۸ و ۷۹ و ۸۰ و ۸۱ و ۸۲ و ۸۳ و ۸۴ و ۸۵ و ۸۶ و ۸۷ و ۸۸ و ۸۹ و ۹۰ و ۹۱ و ۹۲ و ۹۳ و ۹۴ و ۹۵ و ۹۶ و ۹۷ و ۹۸ و ۹۹ و ۱۰۰ و ۱۰۱ و ۱۰۲ و ۱۰۳ و ۱۰۴ و ۱۰۵ و ۱۰۶ و ۱۰۷ و ۱۰۸ و ۱۰۹ و ۱۱۰ و ۱۱۱ و ۱۱۲ و ۱۱۳ و ۱۱۴ و ۱۱۵ و ۱۱۶ و ۱۱۷ و ۱۱۸ و ۱۱۹ و ۱۲۰ و ۱۲۱ و ۱۲۲ و ۱۲۳ و ۱۲۴ و ۱۲۵ و ۱۲۶ و ۱۲۷ و ۱۲۸ و ۱۲۹ و ۱۳۰ و ۱۳۱ و ۱۳۲ و ۱۳۳ و ۱۳۴ و ۱۳۵ و ۱۳۶ و ۱۳۷ و ۱۳۸ و ۱۳۹ و ۱۴۰ و ۱۴۱ و ۱۴۲ و ۱۴۳ و ۱۴۴ و ۱۴۵ و ۱۴۶ و ۱۴۷ و ۱۴۸ و ۱۴۹ و ۱۵۰ و ۱۵۱ و ۱۵۲ و ۱۵۳ و ۱۵۴ و ۱۵۵ و ۱۵۶ و ۱۵۷ و ۱۵۸ و ۱۵۹ و ۱۶۰ و ۱۶۱ و ۱۶۲ و ۱۶۳ و ۱۶۴ و ۱۶۵ و ۱۶۶ و ۱۶۷ و ۱۶۸ و ۱۶۹ و ۱۷۰ و ۱۷۱ و ۱۷۲ و ۱۷۳ و ۱۷۴ و ۱۷۵ و ۱۷۶ و ۱۷۷ و ۱۷۸ و ۱۷۹ و ۱۸۰ و ۱۸۱ و ۱۸۲ و ۱۸۳ و ۱۸۴ و ۱۸۵ و ۱۸۶ و ۱۸۷ و ۱۸۸ و ۱۸۹ و ۱۹۰ و ۱۹۱ و ۱۹۲ و ۱۹۳ و ۱۹۴ و ۱۹۵ و ۱۹۶ و ۱۹۷ و ۱۹۸ و ۱۹۹ و ۲۰۰ و ۲۰۱ و ۲۰۲ و ۲۰۳ و ۲۰۴ و ۲۰۵ و ۲۰۶ و ۲۰۷ و ۲۰۸ و ۲۰۹ و ۲۱۰ و ۲۱۱ و ۲۱۲ و ۲۱۳ و ۲۱۴ و ۲۱۵ و ۲۱۶ و ۲۱۷ و ۲۱۸ و ۲۱۹ و ۲۲۰ و ۲۲۱ و ۲۲۲ و ۲۲۳ و ۲۲۴ و ۲۲۵ و ۲۲۶ و ۲۲۷ و ۲۲۸ و ۲۲۹ و ۲۳۰ و ۲۳۱ و ۲۳۲ و ۲۳۳ و ۲۳۴ و ۲۳۵ و ۲۳۶ و ۲۳۷ و ۲۳۸ و ۲۳۹ و ۲۴۰ و ۲۴۱ و ۲۴۲ و ۲۴۳ و ۲۴۴ و ۲۴۵ و ۲۴۶ و ۲۴۷ و ۲۴۸ و ۲۴۹ و ۲۵۰ و ۲۵۱ و ۲۵۲ و ۲۵۳ و ۲۵۴ و ۲۵۵ و ۲۵۶ و ۲۵۷ و ۲۵۸ و ۲۵۹ و ۲۶۰ و ۲۶۱ و ۲۶۲ و ۲۶۳ و ۲۶۴ و ۲۶۵ و ۲۶۶ و ۲۶۷ و ۲۶۸ و ۲۶۹ و ۲۷۰ و ۲۷۱ و ۲۷۲ و ۲۷۳ و ۲۷۴ و ۲۷۵ و ۲۷۶ و ۲۷۷ و ۲۷۸ و ۲۷۹ و ۲۸۰ و ۲۸۱ و ۲۸۲ و ۲۸۳ و ۲۸۴ و ۲۸۵ و ۲۸۶ و ۲۸۷ و ۲۸۸ و ۲۸۹ و ۲۹۰ و ۲۹۱ و ۲۹۲ و ۲۹۳ و ۲۹۴ و ۲۹۵ و ۲۹۶ و ۲۹۷ و ۲۹۸ و ۲۹۹ و ۳۰۰ و ۳۰۱ و ۳۰۲ و ۳۰۳ و ۳۰۴ و ۳۰۵ و ۳۰۶ و ۳۰۷ و ۳۰۸ و ۳۰۹ و ۳۱۰ و ۳۱۱ و ۳۱۲ و ۳۱۳ و ۳۱۴ و ۳۱۵ و ۳۱۶ و ۳۱۷ و ۳۱۸ و ۳۱۹ و ۳۲۰ و ۳۲۱ و ۳۲۲ و ۳۲۳ و ۳۲۴ و ۳۲۵ و ۳۲۶ و ۳۲۷ و ۳۲۸ و ۳۲۹ و ۳۳۰ و ۳۳۱ و ۳۳۲ و ۳۳۳ و ۳۳۴ و ۳۳۵ و ۳۳۶ و ۳۳۷ و ۳۳۸ و ۳۳۹ و ۳۴۰ و ۳۴۱ و ۳۴۲ و ۳۴۳ و ۳۴۴ و ۳۴۵ و ۳۴۶ و ۳۴۷ و ۳۴۸ و ۳۴۹ و ۳۵۰ و ۳۵۱ و ۳۵۲ و ۳۵۳ و ۳۵۴ و ۳۵۵ و ۳۵۶ و ۳۵۷ و ۳۵۸ و ۳۵۹ و ۳۶۰ و ۳۶۱ و ۳۶۲ و ۳۶۳ و ۳۶۴ و ۳۶۵ و ۳۶۶ و ۳۶۷ و ۳۶۸ و ۳۶۹ و ۳۷۰ و ۳۷۱ و ۳۷۲ و ۳۷۳ و ۳۷۴ و ۳۷۵ و ۳۷۶ و ۳۷۷ و ۳۷۸ و ۳۷۹ و ۳۸۰ و ۳۸۱ و ۳۸۲ و ۳۸۳ و ۳۸۴ و ۳۸۵ و ۳۸۶ و ۳۸۷ و ۳۸۸ و ۳۸۹ و ۳۹۰ و ۳۹۱ و ۳۹۲ و ۳۹۳ و ۳۹۴ و ۳۹۵ و ۳۹۶ و ۳۹۷ و ۳۹۸ و ۳۹۹ و ۴۰۰ و ۴۰۱ و ۴۰۲ و ۴۰۳ و ۴۰۴ و ۴۰۵ و ۴۰۶ و ۴۰۷ و ۴۰۸ و ۴۰۹ و ۴۱۰ و ۴۱۱ و ۴۱۲ و ۴۱۳ و ۴۱۴ و ۴۱۵ و ۴۱۶ و ۴۱۷ و ۴۱۸ و ۴۱۹ و ۴۲۰ و ۴۲۱ و ۴۲۲ و ۴۲۳ و ۴۲۴ و ۴۲۵ و ۴۲۶ و ۴۲۷ و ۴۲۸ و ۴۲۹ و ۴۳۰ و ۴۳۱ و ۴۳۲ و ۴۳۳ و ۴۳۴ و ۴۳۵ و ۴۳۶ و ۴۳۷ و ۴۳۸ و ۴۳۹ و ۴۴۰ و ۴۴۱ و ۴۴۲ و ۴۴۳ و ۴۴۴ و ۴۴۵ و ۴۴۶ و ۴۴۷ و ۴۴۸ و ۴۴۹ و ۴۵۰ و ۴۵۱ و ۴۵۲ و ۴۵۳ و ۴۵۴ و ۴۵۵ و ۴۵۶ و ۴۵۷ و ۴۵۸ و ۴۵۹ و ۴۶۰ و ۴۶۱ و ۴۶۲ و ۴۶۳ و ۴۶۴ و ۴۶۵ و ۴۶۶ و ۴۶۷ و ۴۶۸ و ۴۶۹ و ۴۷۰ و ۴۷۱ و ۴۷۲ و ۴۷۳ و ۴۷۴ و ۴۷۵ و ۴۷۶ و ۴۷۷ و ۴۷۸ و ۴۷۹ و ۴۸۰ و ۴۸۱ و ۴۸۲ و ۴۸۳ و ۴۸۴ و ۴۸۵ و ۴۸۶ و ۴۸۷ و ۴۸۸ و ۴۸۹ و ۴۹۰ و ۴۹۱ و ۴۹۲ و ۴۹۳ و ۴۹۴ و ۴۹۵ و ۴۹۶ و ۴۹۷ و ۴۹۸ و ۴۹۹ و ۵۰۰ و ۵۰۱ و ۵۰۲ و ۵۰۳ و ۵۰۴ و ۵۰۵ و ۵۰۶ و ۵۰۷ و ۵۰۸ و ۵۰۹ و ۵۱۰ و ۵۱۱ و ۵۱۲ و ۵۱۳ و ۵۱۴ و ۵۱۵ و ۵۱۶ و ۵۱۷ و ۵۱۸ و ۵۱۹ و ۵۲۰ و ۵۲۱ و ۵۲۲ و ۵۲۳ و ۵۲۴ و ۵۲۵ و ۵۲۶ و ۵۲۷ و ۵۲۸ و ۵۲۹ و ۵۳۰ و ۵۳۱ و ۵۳۲ و ۵۳۳ و ۵۳۴ و ۵۳۵ و ۵۳۶ و ۵۳۷ و ۵۳۸ و ۵۳۹ و ۵۴۰ و ۵۴۱ و ۵۴۲ و ۵۴۳ و ۵۴۴ و ۵۴۵ و ۵۴۶ و ۵۴۷ و ۵۴۸ و ۵۴۹ و ۵۵۰ و ۵۵۱ و ۵۵۲ و ۵۵۳ و ۵۵۴ و ۵۵۵ و ۵۵۶ و ۵۵۷ و ۵۵۸ و ۵۵۹ و ۵۶۰ و ۵۶۱ و ۵۶۲ و ۵۶۳ و ۵۶۴ و ۵۶۵ و ۵۶۶ و ۵۶۷ و ۵۶۸ و ۵۶۹ و ۵۷۰ و ۵۷۱ و ۵۷۲ و ۵۷۳ و ۵۷۴ و ۵۷۵ و ۵۷۶ و ۵۷۷ و ۵۷۸ و ۵۷۹ و ۵۸۰ و ۵۸۱ و ۵۸۲ و ۵۸۳ و ۵۸۴ و ۵۸۵ و ۵۸۶ و ۵۸۷ و ۵۸۸ و ۵۸۹ و ۵۹۰ و ۵۹۱ و ۵۹۲ و ۵۹۳ و ۵۹۴ و ۵۹۵ و ۵۹۶ و ۵۹۷ و ۵۹۸ و ۵۹۹ و ۶۰۰ و ۶۰۱ و ۶۰۲ و ۶۰۳ و ۶۰۴ و ۶۰۵ و ۶۰۶ و ۶۰۷ و ۶۰۸ و ۶۰۹ و ۶۱۰ و ۶۱۱ و ۶۱۲ و ۶۱۳ و ۶۱۴ و ۶۱۵ و ۶۱۶ و ۶۱۷ و ۶۱۸ و ۶۱۹ و ۶۲۰ و ۶۲۱ و ۶۲۲ و ۶۲۳ و ۶۲۴ و ۶۲۵ و ۶۲۶ و ۶۲۷ و ۶۲۸ و ۶۲۹ و ۶۳۰ و ۶۳۱ و ۶۳۲ و ۶۳۳ و ۶۳۴ و ۶۳۵ و ۶۳۶ و ۶۳۷ و ۶۳۸ و ۶۳۹ و ۶۴۰ و ۶۴۱ و ۶۴۲ و ۶۴۳ و ۶۴۴ و ۶۴۵ و ۶۴۶ و ۶۴۷ و ۶۴۸ و ۶۴۹ و ۶۵۰ و ۶۵۱ و ۶۵۲ و ۶۵۳ و ۶۵۴ و ۶۵۵ و ۶۵۶ و ۶۵۷ و ۶۵۸ و ۶۵۹ و ۶۶۰ و ۶۶۱ و ۶۶۲ و ۶۶۳ و ۶۶۴ و ۶۶۵ و ۶۶۶ و ۶۶۷ و ۶۶۸ و ۶۶۹ و ۶۷۰ و ۶۷۱ و ۶۷۲ و ۶۷۳ و ۶۷۴ و ۶۷۵ و ۶۷۶ و ۶۷۷ و ۶۷۸ و ۶۷۹ و ۶۸۰ و ۶۸۱ و ۶۸۲ و ۶۸۳ و ۶۸۴ و ۶۸۵ و ۶۸۶ و ۶۸۷ و ۶۸۸ و ۶۸۹ و ۶۹۰ و ۶۹۱ و ۶۹۲ و ۶۹۳ و ۶۹۴ و ۶۹۵ و ۶۹۶ و ۶۹۷ و ۶۹۸ و ۶۹۹ و ۷۰۰ و ۷۰۱ و ۷۰۲ و ۷۰۳ و ۷۰۴ و ۷۰۵ و ۷۰۶ و ۷۰۷ و ۷۰۸ و ۷۰۹ و ۷۱۰ و ۷۱۱ و ۷۱۲ و ۷۱۳ و ۷۱۴ و ۷۱۵ و ۷۱۶ و ۷۱۷ و ۷۱۸ و ۷۱۹ و ۷۲۰ و ۷۲۱ و ۷۲۲ و ۷۲۳ و ۷۲۴ و ۷۲۵ و ۷۲۶ و ۷۲۷ و ۷۲۸ و ۷۲۹ و ۷۳۰ و ۷۳۱ و ۷۳۲ و ۷۳۳ و ۷۳۴ و ۷۳۵ و ۷۳۶ و ۷۳۷ و ۷۳۸ و ۷۳۹ و ۷۴۰ و ۷۴۱ و ۷۴۲ و ۷۴۳ و ۷۴۴ و ۷۴۵ و ۷۴۶ و ۷۴۷ و ۷۴۸ و ۷۴۹ و ۷۵۰ و ۷۵۱ و ۷۵۲ و ۷۵۳ و ۷۵۴ و ۷۵۵ و ۷۵۶ و ۷۵۷ و ۷۵۸ و ۷۵۹ و ۷۶۰ و ۷۶۱ و ۷۶۲ و ۷۶۳ و ۷۶۴ و ۷۶۵ و ۷۶۶ و ۷۶۷ و ۷۶۸ و ۷۶۹ و ۷۷۰ و ۷۷۱ و ۷۷۲ و ۷۷۳ و ۷۷۴ و ۷۷۵ و ۷۷۶ و ۷۷۷ و ۷۷۸ و ۷۷۹ و ۷۸۰ و ۷۸۱ و ۷۸۲ و ۷۸۳ و ۷۸۴ و ۷۸۵ و ۷۸۶ و ۷۸۷ و ۷۸۸ و ۷۸۹ و ۷۹۰ و ۷۹۱ و ۷۹۲ و ۷۹۳ و ۷۹۴ و ۷۹۵ و ۷۹۶ و ۷۹۷ و ۷۹۸ و ۷۹۹ و ۸۰۰ و ۸۰۱ و ۸۰۲ و ۸۰۳ و ۸۰۴ و ۸۰۵ و ۸۰۶ و ۸۰۷ و ۸۰۸ و ۸۰۹ و ۸۱۰ و ۸۱۱ و ۸۱۲ و ۸۱۳ و ۸۱۴ و ۸۱۵ و ۸۱۶ و ۸۱۷ و ۸۱۸ و ۸۱۹ و ۸۲۰ و ۸۲۱ و ۸۲۲ و ۸۲۳ و ۸۲۴ و ۸۲۵ و ۸۲۶ و ۸۲۷ و ۸۲۸ و ۸۲۹ و ۸۳۰ و ۸۳۱ و ۸۳۲ و ۸۳۳ و ۸۳۴ و ۸۳۵ و ۸۳۶ و ۸۳۷ و ۸۳۸ و ۸۳۹ و ۸۴۰ و ۸۴۱ و ۸۴۲ و ۸۴۳ و ۸۴۴ و ۸۴۵ و ۸۴۶ و ۸۴۷ و ۸۴۸ و ۸۴۹ و ۸۵۰ و ۸۵۱ و ۸۵۲ و ۸۵۳ و ۸۵۴ و ۸۵۵ و ۸۵۶ و ۸۵۷ و ۸۵۸ و ۸۵۹ و ۸۶۰ و ۸۶۱ و ۸۶۲ و ۸۶۳ و ۸۶۴ و ۸۶۵ و ۸۶۶ و ۸۶۷ و ۸۶۸ و ۸۶۹ و ۸۷۰ و ۸۷۱ و ۸۷۲ و ۸۷۳ و ۸۷۴ و ۸۷۵ و ۸۷۶ و ۸۷۷ و ۸۷۸ و ۸۷۹ و ۸۸۰ و ۸۸۱ و ۸۸۲ و ۸۸۳ و ۸۸۴ و ۸۸۵ و ۸۸۶ و ۸۸۷ و ۸۸۸ و ۸۸۹ و ۸۹۰ و ۸۹۱ و ۸۹۲ و ۸۹۳ و ۸۹۴ و ۸۹۵ و ۸۹۶ و ۸۹۷ و ۸۹۸ و ۸۹۹ و ۹۰۰ و ۹۰۱ و ۹۰۲ و ۹۰۳ و ۹۰۴ و ۹۰۵ و ۹۰۶ و ۹۰۷ و ۹۰۸ و ۹۰۹ و ۹۱۰ و ۹۱۱ و ۹۱۲ و ۹۱۳ و ۹۱۴ و ۹۱۵ و ۹۱۶ و ۹۱۷ و ۹۱۸ و ۹۱۹ و ۹۲۰ و ۹۲۱ و ۹۲۲ و ۹۲۳ و ۹۲۴ و ۹۲۵ و ۹۲۶ و ۹۲۷ و ۹۲۸ و ۹۲۹ و ۹۳۰ و ۹۳۱ و ۹۳۲ و ۹۳۳ و ۹۳۴ و ۹۳۵ و ۹۳۶ و ۹۳۷ و ۹۳۸ و ۹۳۹ و ۹۴۰ و ۹۴۱ و ۹۴۲ و ۹۴۳ و ۹۴۴ و ۹۴۵ و ۹۴۶ و ۹۴۷ و ۹۴۸ و ۹۴۹ و ۹۵۰ و ۹۵۱ و ۹۵۲ و ۹۵۳ و ۹۵۴ و ۹۵۵ و ۹۵۶ و ۹۵۷ و ۹۵۸ و ۹۵۹ و ۹۶۰ و ۹۶۱ و ۹۶۲ و ۹۶۳ و ۹۶۴ و ۹۶۵ و ۹۶۶ و ۹۶۷ و ۹۶۸ و ۹۶۹ و ۹۷۰ و ۹۷۱ و ۹۷۲ و ۹۷۳ و ۹۷۴ و ۹۷۵ و ۹۷۶ و ۹۷۷ و ۹۷۸ و ۹۷۹ و ۹۸۰ و ۹۸۱ و ۹۸۲ و ۹۸۳ و ۹۸۴ و ۹۸۵ و ۹۸۶ و ۹۸۷ و ۹۸۸ و ۹۸۹ و ۹۹۰ و ۹۹۱ و ۹۹۲ و ۹۹۳ و ۹۹۴ و ۹۹۵ و ۹۹۶ و ۹۹۷ و ۹۹۸ و ۹۹۹ و ۱۰۰۰ و ۱۰۰۱ و ۱۰۰۲ و ۱۰۰۳ و ۱۰۰۴ و ۱۰۰۵ و ۱۰۰۶ و ۱۰۰۷ و ۱۰۰۸ و ۱۰۰۹ و ۱۰۱۰ و ۱۰۱۱ و ۱۰۱۲ و ۱۰۱۳ و ۱۰۱۴ و ۱۰۱۵ و ۱۰۱۶ و ۱۰۱۷ و ۱۰۱۸ و ۱۰۱۹ و ۱۰۲۰ و ۱۰۲۱ و ۱۰۲۲ و ۱۰۲۳ و ۱۰۲۴ و ۱۰۲۵ و ۱۰۲۶ و ۱۰۲۷ و ۱۰۲۸ و ۱۰۲۹ و ۱۰۳۰ و ۱۰۳۱ و ۱۰۳۲ و ۱۰۳۳ و ۱۰۳۴ و ۱۰۳۵ و ۱۰۳۶ و ۱۰۳۷ و ۱۰۳۸ و ۱۰۳۹ و ۱۰۴۰ و ۱۰۴۱ و ۱۰۴۲ و ۱۰۴۳ و ۱۰۴۴ و ۱۰۴۵ و ۱۰۴۶ و ۱۰۴۷ و ۱۰۴۸ و ۱۰۴۹ و ۱۰۵۰ و ۱۰۵۱ و ۱۰۵۲ و ۱۰۵۳ و ۱۰۵۴ و ۱۰۵۵ و ۱۰۵۶ و ۱۰۵۷ و ۱۰۵۸ و ۱۰۵۹ و ۱۰۶۰ و ۱۰۶۱ و ۱۰۶۲ و ۱۰۶۳ و ۱۰۶۴ و ۱۰۶۵ و ۱۰۶۶ و ۱۰۶۷ و ۱۰۶۸ و ۱۰۶۹ و ۱۰۷۰ و ۱۰۷۱ و ۱۰۷۲ و ۱۰۷۳ و ۱۰۷۴ و ۱۰۷۵ و ۱۰۷۶ و ۱۰۷۷ و ۱۰۷۸ و ۱۰۷۹ و ۱۰۸۰ و ۱۰۸۱ و ۱۰۸۲ و ۱۰۸۳ و ۱۰۸۴ و ۱۰۸۵ و ۱۰۸۶ و ۱۰۸۷ و ۱۰۸۸ و ۱۰۸۹ و ۱۰۹۰ و ۱۰۹۱ و ۱۰۹۲ و ۱۰۹۳ و ۱۰۹۴ و ۱۰۹۵ و ۱۰۹۶ و ۱۰۹۷ و ۱۰۹۸ و ۱۰۹۹ و ۱۱۰۰ و ۱۱۰۱ و ۱۱۰۲ و ۱۱۰۳ و ۱۱۰۴ و ۱۱۰۵ و ۱۱۰۶ و ۱۱۰۷ و ۱۱۰۸ و ۱۱۰۹ و ۱۱۱۰ و ۱۱۱۱ و ۱۱۱۲ و ۱۱۱۳ و ۱۱۱۴ و ۱۱۱۵ و ۱۱۱۶ و ۱۱۱۷ و ۱۱۱۸ و ۱۱۱۹ و ۱۱۲۰ و ۱۱۲۱ و ۱۱۲۲ و ۱۱۲۳ و ۱۱۲۴ و ۱۱۲۵ و ۱۱۲۶ و ۱۱۲۷ و ۱۱۲۸ و ۱۱۲۹ و ۱۱۳۰ و ۱۱۳۱ و ۱۱۳۲ و ۱۱۳۳ و ۱۱۳۴ و ۱۱۳۵ و ۱۱۳۶ و ۱۱۳۷ و ۱۱۳۸ و ۱۱۳۹ و ۱۱۴۰ و ۱۱۴۱ و ۱۱۴۲ و ۱۱۴۳ و ۱۱۴۴ و ۱۱۴۵ و ۱۱۴۶ و ۱۱۴۷ و ۱۱۴۸ و ۱۱۴۹ و ۱۱۵۰ و ۱۱۵۱ و ۱۱۵۲ و ۱۱۵۳ و ۱۱۵۴ و ۱۱۵۵ و ۱۱۵۶ و ۱۱۵۷ و ۱۱۵۸ و ۱۱۵۹ و ۱۱۶۰ و ۱۱۶۱ و ۱۱۶۲ و ۱۱۶۳ و ۱۱۶۴ و ۱۱۶۵ و ۱۱۶۶ و ۱۱۶۷ و ۱۱۶۸ و ۱۱۶۹ و ۱۱۷۰ و ۱۱۷۱ و ۱۱۷۲ و ۱۱۷۳ و ۱۱۷۴ و ۱۱۷۵ و ۱۱۷۶ و ۱۱۷۷ و ۱۱۷۸ و ۱۱۷۹ و ۱۱۸۰ و ۱۱۸۱ و ۱۱۸۲ و ۱۱۸۳ و ۱۱۸۴ و ۱۱۸۵ و ۱۱۸۶ و ۱۱۸۷ و ۱۱۸۸ و ۱۱۸۹ و ۱۱۹۰ و ۱۱۹۱ و ۱۱۹۲ و ۱۱۹۳ و ۱۱۹۴ و ۱۱۹۵ و ۱۱۹۶ و ۱۱۹۷ و ۱۱۹۸ و ۱۱۹۹ و ۱۲۰۰ و ۱۲۰۱ و ۱۲۰۲ و ۱۲۰۳ و ۱۲۰۴ و ۱۲۰۵ و ۱۲۰۶ و ۱۲۰۷ و ۱۲۰۸ و ۱۲۰۹ و ۱۲۱۰ و ۱۲۱۱ و ۱۲۱۲ و ۱۲۱۳ و ۱۲۱۴ و ۱۲۱۵ و ۱۲۱۶ و ۱۲۱۷ و ۱۲۱۸ و ۱۲۱۹ و ۱۲۲۰ و ۱۲۲۱ و ۱۲۲۲ و ۱۲۲۳ و ۱۲۲۴ و ۱۲۲۵ و ۱۲۲۶ و ۱۲۲۷ و ۱۲۲۸ و ۱۲۲۹ و ۱۲۳۰ و ۱۲۳۱ و ۱۲۳۲ و ۱۲۳۳ و ۱۲۳۴ و ۱۲۳۵ و ۱۲۳۶ و ۱۲۳۷ و ۱۲۳۸ و ۱۲۳۹ و ۱۲۴۰ و ۱۲۴۱ و ۱۲۴۲ و ۱۲۴۳ و ۱۲۴۴ و ۱۲۴۵ و ۱۲۴۶ و ۱۲۴۷ و ۱۲۴۸ و ۱۲۴۹ و ۱۲۵۰ و ۱۲۵۱ و ۱۲۵۲ و ۱۲۵۳ و ۱۲۵۴ و ۱۲۵۵ و ۱۲۵۶ و ۱۲۵۷ و ۱۲۵۸ و ۱۲۵۹ و ۱۲۶۰ و ۱۲۶۱ و ۱۲۶۲ و ۱۲۶۳ و ۱۲۶۴ و ۱۲۶۵ و ۱۲۶۶ و ۱۲۶۷ و ۱۲۶۸ و ۱۲۶۹ و ۱۲۷۰ و ۱۲۷۱ و ۱۲۷۲ و ۱۲۷۳ و ۱۲۷۴ و ۱۲۷۵ و ۱۲۷۶ و ۱۲۷۷ و ۱۲۷۸ و ۱۲۷۹ و ۱۲۸۰ و ۱۲۸۱ و ۱۲۸۲ و ۱۲۸۳ و ۱۲۸۴ و ۱۲۸۵ و ۱۲۸۶ و ۱۲۸۷ و ۱۲۸۸ و ۱۲۸۹ و ۱۲۹۰ و ۱۲۹۱ و ۱۲۹۲ و ۱۲۹۳ و ۱۲۹۴ و ۱۲۹۵ و ۱۲۹۶ و ۱۲۹۷ و ۱۲۹۸ و ۱۲۹۹ و ۱۳۰۰ و ۱۳۰۱ و ۱۳۰۲ و ۱۳۰۳ و ۱۳۰۴ و ۱۳۰۵ و ۱۳۰۶ و ۱۳۰۷ و ۱۳۰۸ و ۱۳۰۹ و ۱۳۱۰ و ۱۳۱۱ و ۱۳۱۲ و ۱۳۱۳ و ۱۳۱۴ و ۱۳۱۵ و ۱۳۱۶ و ۱۳۱۷ و ۱۳۱۸ و ۱۳۱۹ و ۱۳۲۰ و ۱۳۲۱ و ۱۳۲۲ و ۱۳۲۳ و ۱۳۲۴ و ۱۳۲۵ و ۱۳۲۶ و ۱۳۲۷ و ۱۳۲۸ و ۱۳۲۹ و ۱۳۳۰ و ۱۳۳۱ و ۱۳۳۲ و ۱۳۳۳ و ۱۳۳۴ و ۱۳۳۵ و ۱۳۳۶ و ۱۳۳۷ و ۱۳۳۸ و ۱۳۳۹ و ۱۳۴۰ و ۱۳۴۱ و ۱۳۴۲ و ۱۳۴۳ و ۱۳۴۴ و ۱۳۴۵ و ۱۳۴۶ و ۱۳۴۷ و ۱۳۴۸ و ۱۳۴۹ و ۱۳۵۰ و ۱۳۵۱ و ۱۳۵۲ و ۱۳۵۳ و ۱۳۵۴ و ۱۳۵۵ و ۱۳۵۶ و ۱۳۵۷ و ۱۳۵۸ و ۱۳۵۹ و ۱۳۶۰ و ۱۳۶۱ و ۱۳۶۲ و ۱۳۶۳ و ۱۳۶۴ و ۱۳۶۵ و ۱۳۶۶ و ۱۳

توان کرد در خلل و در ذبح الزرع اگر که خواهد که شخصی را مطیع سازد چون ۱۰۵

م	غ	ن	ی
۵۱	۹	۴۱	۹۹۹
۱	۳۸		۴۲
۱۰۱	۴۳	۶	۴۹

نمناظر سعدین باشد این شکل را بکشند و اسم طالب مطرب بگیرد و در مربع

در مقابل کشند و عدد پادشاهان در ثبت کند چون طالب این مربع با خود دارد

مربع زیر الزرع

۲	۲۸	۲۲	۱۶
۲۴	۱۴	۴	۲۶
۱۳	۱۸	۲۲	۶
۴	۹	۱۰	۲۰

اما خواص هر فرد آفرات که چنین قمر

هر روز که با خود دارد حامله نشود و بیم

در صغیر دیگر و در مربع ثبت کنند و در

مقام ایشان دفن کنند بدین صورت

۱	۲۶	۲۱	۱۵
۲۳	۱۳	۳	۲۵
۱۱	۱۶		۵
۲۹	۶	۹	۱۹

مطلوبه حاصل شود برین مثال که مرقه شده است

ناقص الزرع باشد و ناظر بر خلل این مربع را بکشند

ماند و اگر باعث محسن نبیند و اسم شخص

میان ایشان تفریق افتد اما در کورستان باور

فصل در خواص آیات چند مخصوص که در مربع بیاورند و بمشاقه در خدمت استخوان

باین فقیر رسیده و انجریات این علم است اوله خواص بسم الله چون کسی مضطرب احوال

باشد و هیچ امید را نجات نداشت باشد این مربع در ریاست نیز و قنایط لبعود

باشد ۸۶ لان بت بخاند و شرط خواندن آن است که اوله صغیر و در

نماز کند بدین صورت که گفته شد و طریقه گذاردن آن است در رکعت اول ۱۱ بار بسم الله الرحمن الرحیم بگوید بعد

از آن فاتحه الکتاب بخاند و رکوع کند و در رکعت دوم نیز بدان طریق که گفته شد بعد از آن سلام باز بگوید این

مربع بکشد و بعد مدتی بخاند و بخور ببرد آن در وقت خواندن سخن پاک بگوید هفت و در این چنین کند تا هفت

و این مربع با خود نگاه دارد و چون این عمل کرده باشد بقیان که در اول هفت جمله مقصود اثر حاصل شود و هیچ شک در آن

نیست که اگر کسی خواهد که در وقت را بخت کشاوه شود بهین عمل بدین صورت که در وقت بجای آورد بخت کشاوه

و در جهت معاش و صحت و عزت و چشم خلایق و غیرت که جادو مت نماید همه ماثرات کفایت میکند اما می باید که

پشت در رکعت مساوی و ظاهر بنویسد و در یک مربع مضرب بدین طریق

مربع مضرب این است

بسم	الله	الرحمن	الرحیم
الرحمن	الرحیم	بسم	الله
الرحیم	الرحمن	الله	بسم
الله	بسم	الرحیم	الرحمن

دیگر خواص فاتحه الکتاب و در او

غرایب بسیار است و مشهور است

که ادب المؤمنین ۴۴ دوست برین

خواند و دست صحیح شد آن

شخصی برسد که یا امیر المؤمنین ۴۴

بجای اسم اعظم که بر دست می خواند و دست من صحیح شد که بگوید بسم الله الرحمن الرحیم ۴۴ مرتبه که سر و فاتحه الکتاب بگوید

۱۰۶ آن شخص از سر تحقیق گفت که سوزناخته کتاب عدال و تنش را فتاد و غرض آنکه بجا آید نکات که در آن کتاب است و اصل اعتقادات است و یقین چون این مرتب ساعت ششتری بخرد و قرناظر بعد بد و بدیاری دهند تا با خود نگاه دارد در سیاح و مسافرت نیت بخواند و با وضو دارد الله تعالی شفا بداد از این فریاد و هر کس که این مرتب با خود نگاه دارد بدین عدد بخواند ۱۱۱ نوبت در رزق و روزی بر گشاده کرد و در مشرک کرد و غریبا و عجایبا از فضل آید این

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين الرحمن الرحيم	ما لك يوم الدين اياك نعبد و اياك نستعين	اهدنا الصراط المستقيم صراط الذين انعمت عليهم ولا الضالين	غير المغضوب عليهم
اهدنا الصراط المستقيم صراط الذين انعمت عليهم ولا الضالين	بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين الرحمن الرحيم	ما لك يوم الدين اياك نعبد و اياك نستعين	غير المغضوب عليهم
غير المغضوب عليهم ولا الضالين	اهدنا الصراط المستقيم صراط الذين انعمت عليهم ولا الضالين	بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين الرحمن الرحيم	ما لك يوم الدين اياك نعبد و اياك نستعين
ما لك يوم الدين اياك نعبد و اياك نستعين	بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين الرحمن الرحيم	اهدنا الصراط المستقيم صراط الذين انعمت عليهم ولا الضالين	غير المغضوب عليهم

خواص و الحكم ال واحد چون این آیه را مرتب بخارند ساعت آفتاب قرناظر مرتب باشد بنظر عدد دارند این بر ختم غالب آید و هیچ آفرید با و براری نتواند کرد و اعدا مقهور گردد و اگر این را در سازد بچشم خلایق بایست نماید و چنانچه غریب باشد

کند و مثالش این است

و الحكم ال واحد	لا اله الا هو	الرحمن الرحيم
الاحد	الرحمن الرحيم	و الحكم ال واحد
الرحمن الرحيم	لا اله الا هو	و الحكم ال واحد
لا اله الا هو	و الحكم ال واحد	الرحمن الرحيم

و خاص آیه الکرسی هر که در مرتب و قرناظر بسجود و دارند این مرتب و از هر صیاران محفوظ باشد و کثایتن کارها و فقرها را موزان کند چون این مرتب بخارند اسم خود

داخل کنند و در عدد و بعد از آن پنجاه نوبت بخوانند و مجرب بوزانند و با کس که آن حالت سخن نگویند و چون شرط بجا آید از غایب بی نیاید و بخار آن را که در این آیه را بگوید و در مرتب بخار و وقت که قرناظر بسجود باشد ساعت سعد و اسم خود بخرد بگیرد و در عدد داخل کند و چون مرتب تمام کرده باشد صد نوبت بخواند و در یک مجلس بخندد و در آن با کسی سخن نگوید و چون این مرتب با خود دارد و بدین آیه ملازم شود و یا بخاند اگر در وقت باشد از آنکه کرد

و اگر تیریه فوج کرد و بیستم خلافت عربین و حکام نادر و در فتوحات از عظیم دارد و دیگر خواند قبل از آنکه مالک ۱۰۷
تا بعد حساب کرد که اگر کسی از منصب افتاده باشد یا منصبی بطلبد این آیه را بخواند بگوید و بعد اسم آن شخص را بخواند
و در مربع ثبت کند. باشد عدد و تفریع با شد چنان ثبت شود بخوبی از دستش برود صد بار بخواند و
در حالت خواب بخواند و بخوابد و در شب چنان عمل کرده باشد منصب جاه و دولت روی نماید و اگر در عقبه نماید
و در سار و فتح و جمعیتش روی نماید و تو را بگوید و در غلغله ان الله و ملائکته انزلوا برکس این آیه را بخواند
اسم داخل کند چنانکه ناظر بسوء باشد ساعت نیلایند بکار و بخواند و در آن مجلس صد مرتبه بخواند
و چون بدین علامت شود این مربع با خود دارد مقبول القول کرد و در هر کس که سخن گوید مطیع و فرمانبردار بگوید و در جمیع خلق سخن
اوشوند بشرط طهارت و چنان اسم خود و اسم مطلوب خود بگوید و افاضه این عدد کند و در مربع بکار و با خود دارد و بر این
آیه ملازم شود محبت عظیم بخواهد و آنکه نقاد او کرد و خاص آیه ختم الله تافشاة عدد دیگر چون او سخن برساند
عدد اسم آن شخص بگوید و عدد آیه افاضه کند و در مربع بکار و چنان قر و در برابر باشد یا سبیل و قنای بسوء باشد
ساعت نیک و آن مربع با خود نگاه دارد و این آیه بعد اسم آن شخص بخواند البتة زیان نرسد شرح و اگر خصمان عباد
باشد عدد جمله بگیرد و این عدد افاضه کند و در مربع ثبت کند و مدبرین ملک گمانند و نام خصمان بر زبان عمل
شود و هفت مرتبه در آن ساعت بخواند این آیه را و جعلنا من بین یدیم سدا فاعشیناهم فهم لا یسمعون فهم یسمعون
قالوا لا یسمعون و شایسته الرحمن للحق القیام این آیه را بر لبای خود بخواند و اگر جمله را بگوید و نام خصمان
افزاید کند و در مربع ثبت کند از عظیم روی نماید تا غایتی که کثرت و لال شوند و این جمله از عجایب است
جهت عقد اللسان و دیگر خیر آیه محبت چون کسی ابتلای داشت باشد خواهد که آنکه استخف کرد از عدد و لال
ما فی الارض بیجا ما الف بین قلوبهم و لکن الله الف بینهم ان عربین حکیم و عدد اسم طالب و مطلوب بگوید و
افزاید کند و در مربع ثبت کند و هفت روز بعد اسم مطلوب این آیات بخواند و آن مربع با خود دارد که مطلوب بخواهد
و دیگر خاص بگویم که الله و للذین امنوا شد جبار الله و القیت علیک محبة منی و ان حب الخیر شد بد این بر لبای خود بخواند
و اگر این آیه را بجمع عدد بگیرد و عدد اسم طالب و مطلوب افاضه کند از عظیم و نماید و آنکه استخف او شود و می باید که قنای بسوء
باشد و با عن مشرعی و نه از اولی است باشد دیگر و خاص آیه زین للناس تا من الما بین عمل کند و از عجایب است
و دیگر و خاص از لسان القرآن تا تفکر و در جهت سرگردانی احقان و جباران چون اسم آن شخص افاضه این کند و در
ثبت کند ساعت موافق مقصود حاصل کرد و دیگر و خاص بقدر آیه کم رسول من انفسکم عربین تا حرم چون کسی خواهد که سخن
خود را بگوید بگوید و اسم آن شخص بگوید یا عدد این آیه در مربع بکار و ساعت موافق و قنای بسوء و چون ثبت
یا چهارشنبه در روز هفت باشد و در رکعت اول یکبار فاتحه و بیست بار بگوید و در رکعت دوم

ناخته و بیت با لفظ جاء و در یک کلمه هم یکبار ناخته و بیت با لفظ جاء تم خواند و چون سلام باز بدید و نوبت بیکبار
 فرستد و بعد از آن سوره مجید و بیت با یکبار یا حیم فلا زلنا بهر باب من کردان و چون این ناکه دارد و باشد هرگز که
 شود مهربانتر کرد تا غایتی که وصف توان کرد و دیگر خواص و منافع الله جعلنا الیخسب و چون که دست نماند باشد
 این آیه عدد بگیرد با اسم آن شخص در مربع ثبت کند باعث موافق و در عقب هر ناکه بعد اسم خود بخواند و اگر نتواند
 بجمل صغیر بخواند الله رقم در رزق و فقر بر وی کشاده گرداند و مربع با خود دارد و دیگر در خواص قل ان الفضل
 یؤتیه من یشاء والله واسع عليم مختص من یشاء والله ذو الفضل العظیم چون آیه بگیرد و در مربع بکارد
 باعث موافق و قریب از بیکار باشد و در دکان که بسیار و نیکو کثرت معامله پیدا شود و خرید و فروختن اشیاء عظیم
 و چون این آیه را در روز سازد بر کتی در در کار او پیدا شود و مقبول التو شود و خلاص شود و راضی گرداند و دیگر در خواص
 وعند مفاتیح العین بعد از الا هو تا فی کتاب بین چون که خواهد که از عالاخر یا غایتی خوب یابد یا از دست کار
 آید و چه پیش خواهد آمد شب یکشنبه یا شب چهارشنبه عدایان آیه بگیرد و عدد اسم خود و این جمله در مربع
 بکارد و این آیه را در حوالی مربع بنویسد و هفت نوبت بخواند و هفت نوبت سورۃ الشمس بخواند و این مربع در شب
 سرخورد و منقلب شود و نیت که دارد باز گوید روحانیان او را خبر دهند و حقیقت استقبال بدارند و اگر بدین
 ملائم شود غنی گردد و هر صبح که شود هرگز که با بریدن بخان غریب بگویند و بسبب عجایب این ظاهر شود و از
 عظیم دارد و دیگر در خواص آیه الله فی السموات والارضنا آیه که چون که چشم در کند و این آیه بگیرد و عدد
 اسم آن شخص را فکند و در مربع بکارد و وقتی که قریب از فقر باشد و بر میان بزند که البته شفا یابد و در
 چشم از آید و اگر شرف آفتاب این مربع بکارد و با خود دارد تا خیر خلاص حاصل گردد و علوم غریبه او را بگوید نماید
 و از سید شرف الدین چنین اختلاف منقول است که بخان آیه نور العیز در که اشراق حرفه فافه کاف چاند
 دیگر که رضا فاکفی و از همان طبع برخلاف که موافق که دعایند و کران هر زمان صدره روعه و کاف
 قاف اگر که را بستد یا شند این دو سوره را بمثل زعفران بنویسند و در مربع و عدد اسم آنکس بگیرد و اضاف
 کند چون با خود دارد و بصحبت مشغول شود کشاده گردد و از جهت باطل الخرج ثبت همد برای صورت که ذکر
 رفت و رسیدن و ضیال فاسد را مؤثر است و شیخ ابو علی بنیه در خواص این دو سوره گفته دیگر در خواص حوامیم
 بدانند این ترتیب از اسرار اولیاء الله و تخریفات و کلمات و فتوحات ظاهر و باطن از مدد امت این آیات بظهور آید
 و در این او را در غایت عجایب بسیار است چون که خواهد که باین آیات مشغول شود باید که بطهارت باشد و پیر
 و پاره ها باشد و ابتدا روز یکشنبه کند باعث آن اسم خود بجمل بگیرد و اضاف این آیات کند و در مربع بکارد هم

وهم مغرور و خدو بسازند و این آیات بعد آیات اسم خود بخواند و مرتب با خود نگاه دارد و مست که از روز بگذرد ۱۰۹
در عدد آید دیگر نکرد و عدد اسم خود نگاه کند و در مرتب بخارد و بعد از آید و اسم خود بخواند و این آید را با خود دارد
تا آخر این مثال تا چهارده مرتب از خم حاصل شود و چهارده از سبوح بعد از آن با این آیه اصباح و عشق
شود باین طریق که ذکر رفت چون ایام بعد اسم او بگذارد و سبوح غریب اینطور آید و دلش روشن شود چنانکه
از اولیاء کبار شود و لذت مقیبات خود بد و اگر فقیر باشد غنی گردد و اگر ضعیف خالیه فو حاصل کرد و روزگارش
بجوش بگذرد و آوازه او در عالم منتشر شود و در شهوت حرام و حرام خوردن و دروغ گفتن احتراز کند و چون بصورت
صلاح بین او را مشغول شود کرامات از او بفعل آید و نصیحت مخلوق و حیوانا و را حاصل شود و محبت خلق
و غالب شدن بر اعدا و تقوا هر چه غالب باشد و صورت باین نام تا بر طالبان آسان شود و باین قیاس کنند که
محبت و الله اعلم بسم الله الرحمن الرحیم حم تنزیل کتاب من الله العزیز العظیم و دیگر بسم الله الرحمن الرحیم سبح لله
ما فی السموات و الارض و هو العزیز الحکیم له ملک السموات و الارض یحیی و یمیت و هو علی کل شیء قدیر هو الاول
والآخر و الظاهر و الباطن و هو بکل شیء علیم و دیگر بسم الله الرحمن الرحیم حم تنزیل من الرحمن الرحیم کتاب فطرت ایا
قرانا عربیاً لنعلم بعلوم بسم الله الرحمن الرحیم سبح لله ما فی السموات و الارض و هو العزیز الحکیم بسم الله الرحمن الرحیم
جمعش که کذلک یوحی الیک و الی الذین من قبلک الله العزیز الحکیم بسم الله الرحمن الرحیم سبح لله ما فی السموات
و ما فی الارض و هو العزیز الحکیم و دیگر بسم الله الرحمن الرحیم حم و کتاب المبین انا جعلنا قرانا عربیاً لعلکم تعقلون
و دیگر بسم الله الرحمن الرحیم سبح لله ما فی السموات و ما فی الارض له الملك و له الحمد و هو علی کل شیء قدیر و دیگر
بسم الله الرحمن الرحیم حم تنزیل کتاب من الله العزیز الحکیم ان فی خلق السموات و الارض لآیات للذین
دیکر بسم الله الرحمن الرحیم فسیح باسم ربک العظیم و دیگر بسم الله الرحمن الرحیم حم تنزیل کتاب من الله العزیز
السموات و الارض و ما بینهما الا بالحق بسم الله الرحمن الرحیم سبح اسم ربک الاعلیٰ الذی خلق منق و الذی قد
فهدک لیکن سبح لله ربک لعلک تهتد باین قیاس کنند

بسم الله الرحمن الرحیم	الله العزیز	الله العزیز	الله العزیز	الله العزیز	الله العزیز	الله العزیز	الله العزیز
بسم الله الرحمن الرحیم	الله العزیز	الله العزیز	الله العزیز	الله العزیز	الله العزیز	الله العزیز	الله العزیز
بسم الله الرحمن الرحیم	الله العزیز	الله العزیز	الله العزیز	الله العزیز	الله العزیز	الله العزیز	الله العزیز
بسم الله الرحمن الرحیم	الله العزیز	الله العزیز	الله العزیز	الله العزیز	الله العزیز	الله العزیز	الله العزیز

• الخواص: انتخاب علماء اعداد انتخابه شوقاً بآب و کتبش کرد و اندر برهنه استاحتاج بکراو نیست و ز جمله خواص
 اعداد انتخابه که اقل انتخابین است آن است که این عددین یعنی رت و فرد طالب مطلوب یکدیگر یکدیگر را که در رت
 در بر سیکار و در هم مطلوب و صفحه طالب بنویسد و این علم را رت و فرد مطلوب بنویسد طالب مطلوب باشد و طرز
 طالب العلم عند الله
 فف الحبت

والله اعلم بالصواب

۴۶	۵۱	۵۱	۴۶
۵۹	۴۹	۵۳	۴۹
۵۲	۵۶	۵۶	۵۲
۵۱	۵۱	۵۱	۵۱

و من الله العبد المذنب

اسوس بلوس سوس

۶۳	۶۴	۶۷	۶۷
۶۴	۶۴	۶۴	۶۴
۶۴	۶۴	۶۴	۶۴
۶۴	۶۴	۶۴	۶۴

تحتوی نفسین از دفعه قریب و آنست که

منقول است از کتاب
 که در و نه نام حضرت
 ملک علام را حضرت
 المؤمنین علی بن ابی
 طالب علیه السلام در

در قمر مربع نگاشته این وقت مشهور است و معلوم است و حق این مربع آن است که آفتاب در رت باشد این مربع
 بر صفحه نفر یا کاغذ در این مربع عریض باشد بنظر سلطان و پادشاهان و محفوظ از شر طالع و از هر چه محبت
 و در همه کارها ناید دهد و قطار مرتبات و تقو بر خصل ۶۳-۶۴-۶۵ و مجموع اضلاعش ۲۶۶-۲۶۷-۲۶۸
 حاصل می باشد که با طهارت باشند همیشه مداومت بر قدرت اسما بگذرانا این یاد آید و الله نعم خواص وقت ۳۳ اسم
 بقوات چهل اسم مداومت نماید می باشد عددی ۳۳ اسم را فر کرده در رت و وضع کند و با خود نگاه دارد که او را
 حاصل کرد و در مقصود رسد و بیکر که این مربع بخار و در شرف کتابه نموده شود و حاصل این شکل چو لازم باشد
 او را شجر ارواح علوی و سفلی حاصل شود و بیست و دو خلایق از پدید آید و اگر بر طالع و نما کند آن ظالم بجز
 دیگر که محبوب بکشد داشته باشد چون با اسم
 نماید و در شرف زهر این شکل را وضع کند با خود

مخبر او شود

۲۹	۳۱	۳۱	۲۹
۳۱	۳۱	۳۱	۳۱
۳۱	۳۱	۳۱	۳۱
۳۱	۳۱	۳۱	۳۱

ضعیف مزاج به
 با خود دارد و
 شود و با خود

و دیگر قواعد

۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰

و دیگر قواعد

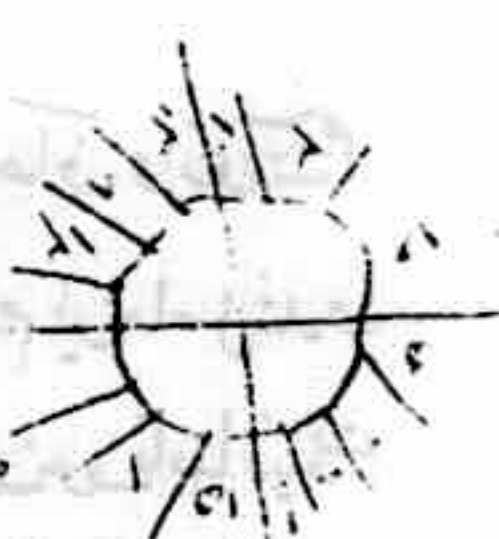
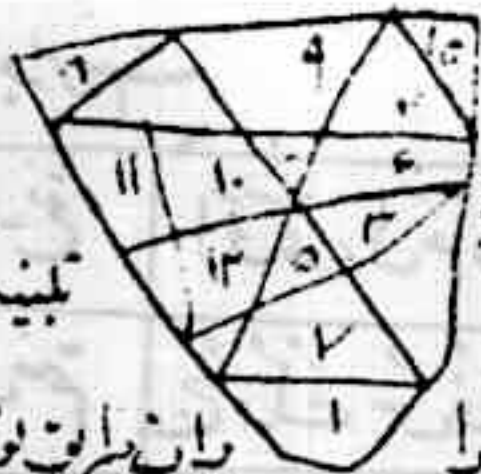
اینجی قابلیت
 و دو مداومت
 دارد محبوب
 و دیگر که
 شکل مربع فک
 هیکل و تری

و بیست و دو میان خلایق
 چندی در مربع بطریقه در و عین

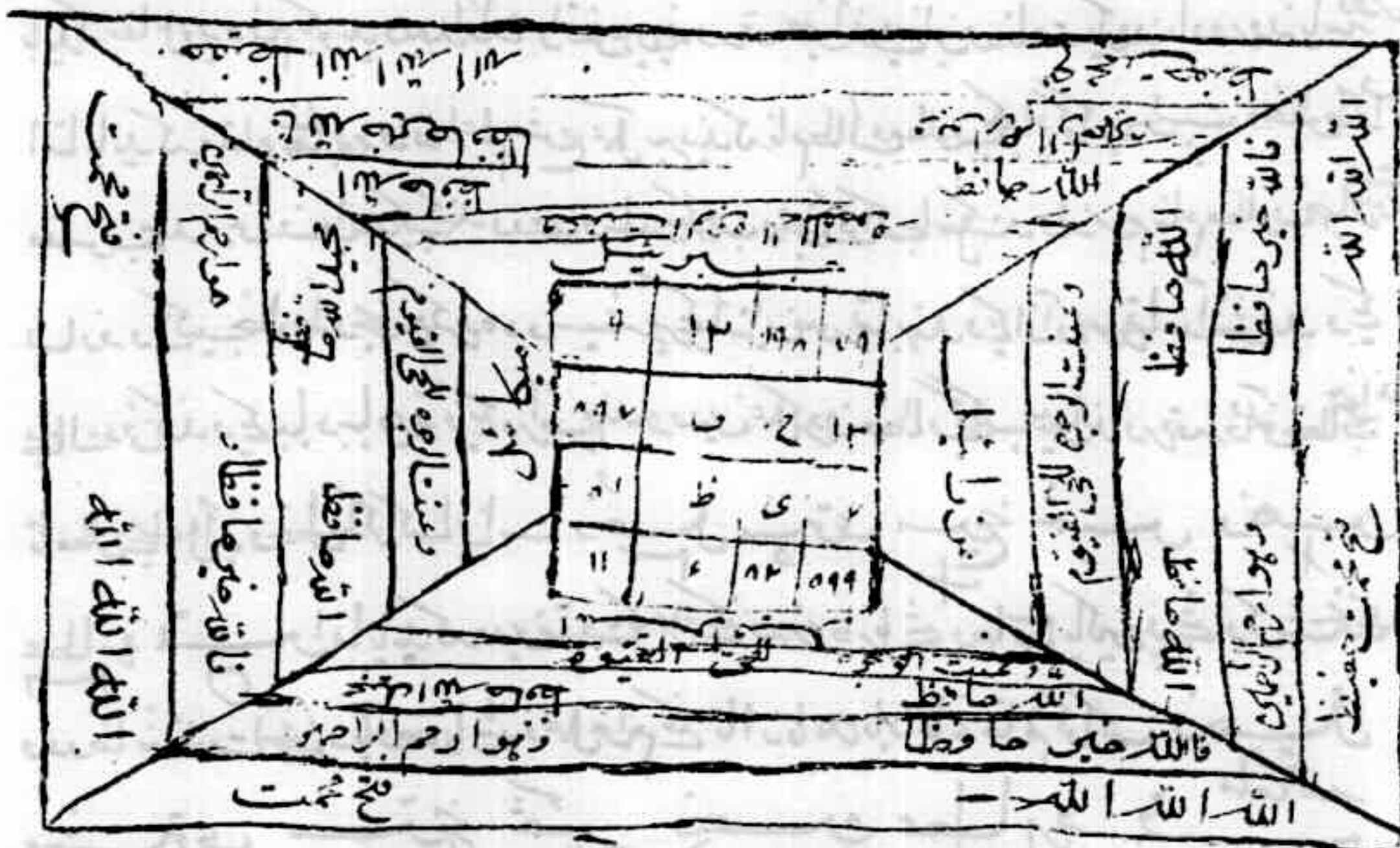
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰

این است که شکل مذکور است و صورت نه

تنبیه هر که این نگاره در نوبت آفتاب یا در غروب
باین طریق نویسد بر کتی یا خود دارد از شر

و بید حاسدان و شر طامان و جنابان محفوظ باشد و اگر خونی داشته باشد این کرد و کفایت
در کار دارد نماید و فواید بسیار در این مربع است بدین صورت که نموده شد

الفصل فی خواص الحروف و تاثر آن در اجسام که هر چه در عالم غرض از اجسام متکون شود هم چنانکه آن طبیعت
واجب است و اسمی بن واجب است و آن اسم از طبایع اربعه بنا شد و نیز میگوئیم که از طبایع دو فاعله و دو مفعول
و در هر جسمی که برودت بود طبیعت لازم آید پس حرارت با یوست مبالیند و در فعل برودت با حرارت هم چنین
پس با اسم و در شخص و حرف گوید که شخصی مطلوب بود معرب میگوئیم که هر کجا که در اقل اسم معرب کنیم با حرف تا بیسم و معرب
آید و این معنی در بعضی اسما را سنا بد و در بعضی نیاید فصل فی ترکیب حروف الفاتحه اسماء چون خواهیم که عمل بعضی و
محبت کنیم اول حرف از نام طاب و حرف ثانی از نام مطلوب و حرف اول از عدد تا که بگویم مطلوب میشود
بسنایم و مرکب کنیم و بر همین ترتیب از هر یک حرف تا در یکدیگر بکنیم جدا بدیسم و معرب کنیم جمله و در آخر معرب کنیم کرده باشیم
و خدای تعالی باشد پس چنان که گفته شد عمل آورده باشد بر آتش ندارد تا مطلوب حاصل آید و اگر کسی این کتاب را

فایز گرداند و بدست ناعمر دهد تا بجام عمل کرده و آنم کرد و در خدا یتم و جود عناصر را بد این است

و فوات کوکب بعد این است رحل مشرقی میسج شمس زهره و عطارد
نفسه هر چه چون خواهیم که حرف محمود و فاطمه را و حروف قد زهره ترکیب کنیم این حاصل شود مفعم باز حروف دوم

عروف جارح	اَوَى لَمَن ع
عروف بایس ختم	جُ زُكْ سُ فُتْ ح
عروف رطب کسر	هِي رِشِ ثِ فِ مِ ط
عروف بارح جزر	بُ مَخْ ظُ مَن قُ

این حاصل شد مطد
مع و حروف پنجم
از کوب باشد
منوال حَاف و طَل

این حاصل شد حاف و انحراف
و از حروف چهارم این حاصل شد و
این شد دهم و چون حرف نامها زیادت
باز از سر گیرند و معرب و معجم میکنند بر این
و مع و هم پس بخود زهر بکار

باید که مقابل روح و نم بگوید و بعد از آن بر آتش میریزد و رقع میخواند یعنی این حروف نامت میگویند یا دور و یا سه روز
اما باید که مقام خاک بود و الله اعلم شرع عمل بپسند که نام طالب و مطلوب یکدام کوکب نیست و خطوط کوکب
منسوب بهند و حروف را ترکیب کنند و روز و ساعت کوکب و بخور کوکب جام کنند و از سوم بنام مطلوب چهارم
ببازد و ترکیب خطوط و بخور کرده و در سینه هر یکی از این صوفیها بپزند و یکی از آن صوفیها در آتش بپزند و یکی
بجناک دفن کند و یکی بباد بپاشد و یکی در آب بپزند و درین عمل کردن خطاب کوکب بخواند و رقع و آقا خطاب بخواند
تا مطلوب بجای آید و خطوط کوکب این است **زُحَلْ مَشْرِیْ مَسِیْخْ شَمْسِ زَهْرْ**
عَطَارْ مَسْرِیْ اما باید که درین مدت که عمل میکنی روزی در بارش و جامها پاکیزه بپوشی و کشت بخوری
و عذرا نظرت نشینی و با وضو باشی و عمل حرام نکنی تا از تمامه باز نماند خام کوکب **زُحَلْ**
مَشْرِیْ مَسِیْخْ شَمْسِ زَهْرْ و **عَطَارْ مَسْرِیْ** و **مَسْرِیْ**
خطاب و خل این است ایها السید العظیم اسمک الکبیر ثانیة الرقیع قدرتک الغالبه و رَحْمَتُکَ
ثابت الرزق البایس البارد المظلم الخس الصادق في القول الغضيب المجمع بالغم والحزن المخلص من الفرج المحتال
المکار العالم النجیح المحزن النجحة والتعبد من اعدائک ایها الذی لا یفوت الا نیک للعظام و اخلا
الکرام ان تفعل فی مرادی و مقصودی خطاب مشتری ایها السید الباری الحکیم الذی لا یرید الباع عظیم
للحبیب المصالح الکرم النجیح للعین الرقیع بالعهدا سئلک ایها الابحیث احلا نیک الجميلة و افعال النقیبة
اسئلک ان تفعل فی مرادی و مقصودی خطاب بیع ایها السید الفاضل الحار البایس الشجاع القلب المهرق
الدم القاهر الغالب العطاش الحدید صام بالشتر والعذاب والمقرب النحر والکذب والتمیمة والقليلة
المقاتلة بالقتال توحید الغریب جامل التلاع کبر النکاح اسئلک فی مرادی و مقصودی خطاب شمس ایها
السید الحار البایس الکرم الحکیم ملک الکرکب اولک الفضل ولهم اذ هم بک یسعدوا اذا نظرت و یحسوا
اذا جاعت فلم یخط معرفه ضدک و لن یدلک کنه شریک فی السماء یا قوی الاقویاء و یا خدی البطش اسئلک

www.FMR.ir

www.FMR.ir

جهت کثایش و کمان بنویسد این هفت در هشت را در

دبیر این است

از قول حکامند استنباط کرده بغایت عجز است.

مع دیگر بتان در روز چهارشنبه باخشد

۵	۱۱	۱۰	۵
	۲	۳	۱۳

در این به بیت حرم

۶	۲	۱۲
---	---	----

عطا

نویس به بیت خم
ادب با یکشنبه عطا

1	12	13	14
2	15	16	17
3	18	19	20
4	21	22	23

۱۱۶ چنانچه در روز باشد باید در ناظر بر هر یا شتری نظر کرد بر اعداد اساسی ۲۰۱ اعداد اضافی و بر وقت
آهوی نویس و بر بند شلوار بند این است

۱	۶	۳	۹
۱۱	۱	۸	۱۴
۵	۱۵	۱۰	۴
۲	۱۲	۱۳	۷

نوع دیگر در روز و شنبه بر اعداد اساسی ۸۲
و در زیر سنک کمان بند اگر در ساعت تر

۷	۱۲	۹	۶
۱۴	۱	۴	۱۵
۲	۱۳		۳
۱۱	۸	۵	۱۰

باشد این است

۱۸ اعداد اضافی و بر کمانی نویس
نور سبیل باشد ناظر بطارح انب
نوع دیگر بر اعداد اساسی ۵۶ اعداد

اضافه کن و بر کمانی نویس و در زیر سنک کمان بند و بان ختم بسته شود این

نوع دیگر در عقدا الحال بر اعداد اساسی ۳۰ اعداد اضافی و بر ورق آهوی است

۸	۱۱	۱۴	۱
۱۳	۲	۵	۱۶
۳	۱۶	۹	۶
۱۰	۵	۴	

نویس و در صحن کتابت مقل اند و بخور کن و در شنبه در زیر آستانه آگهی بنان

۷	۱۳	۱۲	۲
۴	۱۰	۱۵	۵
۹	۳	۶	
۱۴	۸	۱	۱۱

کن و نام را بطریق مذکور باید کن این است
نوع دیگر در روز شنبه بر اعداد اساسی

۵۵ اعداد اضافی و بر ورق آهوی نویس و بر بند شلوار بند و
بقی روز شنبه باید در نشت کعبه این است

اضافه کن و بر کمانی نویس و در آستانه

۵	۱۰	۱۵	۴
	۳	۶	۹
۲	۱۳	۱۲	۷
۱۱	۸	۱	۱۴

۷	۱۳	۱۲	۲
۴	۱۰	۱۵	۵
۹	۳	۶	
۱۴	۸	۱	۱۱

خدا یتم این است

نوع دیگر عقدا النظر در شب چهارشنبه بر اعداد اساسی ۱۹۰ اعداد اضافی

۵	۱۵	۱۰	۴
۲	۱۲	۱۳	۶
	۶	۳	۹
۱۱	۸	۱	۱۴

اساسی ۲۰۴ اعداد اضافی و بر کمانی

بهر آن دهن کن که نظر در شب چهارشنبه است

۲	۱۳		۳
۷	۱۲	۹	۶
۱۱	۸	۵	۱۰
۱۴	۱	۴	۱۵

نوع دیگر در روز چهارشنبه بر ساعت آفتاب بتثلیت زهره یا قمر و اگر قمر و زهره

بوجه بهتر بر اعداد اساسی ۲۰۹ اعداد اضافی و بر کمانی و کلاب بر وقت

آهوی نویس و در ساعت کتابت بخور کند عود و لادن و بشرط مذکور با خود خارج مقصود

۸	۱۴	۱۱	۱
۳	۹		۶
۱۳	۷	۲	۱۲
۱۰	۴	۵	۱۵

نوع دیگر چون آفتاب بجای باشد در روز چهارشنبه بر وقت

اعداد اساسی ۱۴۰ اعداد اضافی و بر کمانی و بر ورق آهوی

و در زیر آستانه مقل بخور کند آتام و قرار در شب تا ندلوع این است

حاصل شود این است
طلوع آفتاب بر
که باد او را بجای

نوع دیگر روز پنجشنبه که آفتاب در مژده باشد بر اعداد اسامی ۴۰۲ اضافه کن ۱۱۷
و بمشک و زعفران و کلاب بنویس و بشرط مذکور با خود دار که مطلوب حاصل می باشد

^{۱۷}

۱	۱۳	۱۵	۴
۵	۱۱	۱۰	۵
۱۲	۶	۷	۹
۱۳	۲	۲	

نوع دیگر روز پنجشنبه که قمر در مژده

۱	۱۱	۱۴	۸
۱۵	۴	۵	۱۰
۶	۹		۳
۱۲	۷	۲	۱۳

۱۴۰۱ عدد اضافه کن و بمشک و زعفران

و کلاب بنویس و نوشته را در موم بگیر و بشرط مذکور با خود دارد و نهاده انجام بکنی که اسم باری تعالی در این نوع

نوع دیگر چون قمر در مژده باشد یا در اسد و شتر

۱	۱۴	۱۱	۸
۱۵	۴	۵	۱۰
۶	۹		۳
۱۲	۷	۲	۱۳

قمر باشد ساعت شتری یا ساعت نهه یا آفتاب

کند و بنویس بشرط مذکور با خود دارد و در صورت نوع

نوع دیگر در صورت یافتن زده سلاطین روز

۱۴۰۱ شنبه بر اعداد اسامی ۳۵۶ عدد اضافه

کن و بر کاغذ بنویس و موم گرفت در آب اندازد

و بخور را بدان آب بنویسد و زده هر که خواهد بود

نوع دیگر روز چهارشنبه بر اعداد اسامی ۴۰۲ اضافه کن و بر کاغذ بنویس

و در موم که در مجلس شریعت بنویسد بگیرد با خود مکه دار نوع این است

^۲

۱	۱۱	۱۴	۸
۵	۴	۵	۱۰
۶	۹		۳
۱۲	۷	۲	۱۳

نوع دیگر روز پنجشنبه بر اعداد اسامی

عدد اضافه کن و در روغن بادام اندازد

و هفت روز بگذارد بعد از آن چون پیش مطلوب روغن آن روغن برود

نوع دیگر روز یکشنبه بر اعداد اسامی ۴۰۲

عدد اضافه کن و بمشک و زعفران برود و آه بنویس و با خود مکه دار که محبت است

نوع دیگر روز شنبه

۱۴۰۱ عدد اضافه کن و بمشک و زعفران

فصل و رحمت شدید

۱	۱۴	۱۱	۸
۱۲	۷	۸	۱۳
۶	۹		۳
۱۵	۴	۵	۱۰

نوع مزبور این است

بر اعداد اسامی ۴۰۲ عدد

و کلاب بر حریف بنویس و با خود دارد نوع این است

۴	۱۵	۱۴	۱
۹	۶	۷	۱۲
۵	۱۰	۱۱	۸
	۳	۲	۱۳

روز شنبه بر اعداد اسامی ۴۰۲ اضافه کن و بر کاغذ پاکیزه بنویس و در موم بگیر

نوع دیگر روز جمعه بر اعداد

۶	۹	۱۲	۳
۲		۱۳	۴
۱۴	۳	۱	۱۵
۱۱	۵	۸	۱۰

بر باری راست بر بند این است

۴	۱۴	۱۵	۱
۵	۱۰	۱۱	۸
۹	۶	۷	۱۲
	۳	۲	۱۳

۱۱۸ اسامی ۱۰۰۲ عدد اضافه کن و بنویس بک و غفران و کلاب و بر باد کن رات بزه که محبت لوح این است

نوع دیگر و بنویسند بر اعداد اسامی ۱۰۲ عدد اضافه کن و بر کاغذ نویس و در

۱	۱۱	۱۴	۸
۶		۹	۳
۱۵	۵	۴	۱۰
۱۲	۲	۷	۱۳

۹	۳	۱۵	۴
۵	۱۰	۱	۱۴
۱۱	۸	۱۲	۷
۲	۱۳		

کبر و بر باد کن است به بند این است

نوع دیگر و بنویسند بر اعداد اسامی ۱۰۲ عدد

و در موم کبر و بر باد کن است به بند این است

اضافه کن و در کاغذ بنویس

نوع دیگر و بنویسند بر اعداد اسامی ۱۰۱۴ اضافه کن

و بر کاغذ نویس و در موم کبر که در مجلس عشرت سوخته باشند و بر اعداد

در کلاب بنده و در کاغذ مالد و در کاغذ بدان بشوید و خشک نکند که انگش

۹	۳	۱۵	۴
۵	۱۰	۱	۱۴
۱۱	۸	۱۲	۷
۲	۱۳		

اورا ببیند درست خارج این است

۹	۳	۱۵	۴
۵	۱۰	۱	۱۴
۱۱	۸	۱۲	۷
۲	۱۳		

نوع دیگر و بنویسند بر اعداد اسامی ۹۳۵ اضافه کند و بر کاغذ بنویس

و در موم یا سیمین اندازد و سه روز بگذارد و بعد از سه روز بر کبر و

هرگاه پیش مطلوب بود قدری بر کاغذ بمالد که شیفه و عشرت این است

نوع دیگر و بنویسند بر

اعداد اسامی ۱۰۰۳ اضافه کند و بر ورق آهونی بنویسد و در موم با دام

اندازد و هفت روز بگذارد بعد از هفت روز کاغذ بمالد چون آنگو و یا بنید

۷	۱۳	۱۲	۲
۴	۱۰	۱۵	۵
۱۴	۸	۱	۱۱
۹	۳	۶	

دوست خارج لوح این است

فصل دوم

بر اعداد اسامی

و در کاغذ بنویس

۱۱	۵	۸	۱۰
۲		۱۳	۳
۱۴	۴	۱	۱۵
۷	۹	۱۲	۶

دشمنان اگر کسی را دشمنی باشد که با او بر نیاید روز چهارشنبه

۱۰۰۵ عدد اضافه کند و بنویسند بر کاغذ بنویسد

نوع دیگر و بنویسند بر اعداد اسامی ۱۰۰۵ عدد

۱۰۰۵ اضافه کن و بنویسند بر کاغذ بنویسد و در کاغذ بنویسد

۱۵	۵	۴	۱۰
۱۲	۲	۷	۱۳
۶		۹	۳
۱	۱۱	۱۴	۸

کس و بنویسد محبت است

۱۳	۲	۳	
۸	۱۱	۱۰	۵
۱۲	۷	۶	۹
۱	۱۴	۱۵	۴

کن

نوع دیگر و بنویسند بر اعداد اسامی ۹۰۰۵ عدد اضافه کند و بنویسد بر کاغذ

که از کفن مانده باشد و از قبر صورتی سازد و نوشتار در شکم صورتی نه و در کفنستان و بنویسد

لوح این است نوع دیگر و بنویسند بر اعداد اسامی ۵۰۰۳ اضافه کن و بر پوست آهو یا پوست

۱۵	۴	۵	۱۰
	۹	۱۶	۳
۱۲	۷	۲	۱۱
۱	۱۴	۱۵	۸

پلنگ نویس و موم و بنویسد و در کاغذ بنویسد

نوع دیگر و بنویسند بر اعداد اسامی ۱۰۰۰۵ عدد

کن و بر کاغذ نویس و در کاغذ بنویسد که از کفن مانده باشد

۱۳	۲	۳	
۸	۱۱	۱۰	۵
۱۲	۷	۶	۹
۱	۱۴	۱۵	۴

نوع دیگر روز شنبه ۱۱۹

۱۳	۶	۲	۱۳
۶	۹		۳
۱۵	۳	۵	۱۰
۱	۱۳	۱۱	۸

برکاءت نویسد و در

و نوشتن را در شکم صحت

دفع کند نوع این است

بسیار و در کونین دفع کند شکل این است

بر اعداد اسکا ۱۰۴ عدد اضافه کند و ۱۰

کریا به که از کفن مانده پدید و صورت ساز

لحد و در تابوت لحد و در کورستان ظهوران

فصل در فتح الرمال شنبه جمعه بر اعداد اسامی ۴۴ عدد اضافه کند و در پاره

۱۳	۳	۲	
۸	۱۰	۱۱	۵
۱۲	۶	۷	۹
۱	۱۵	۱۴	۳

۹	۶	۶	۱۲
۵	۱	۱۱	۸
۳	۱۵	۱۳	۱
۱۶	۲	۳	۱۳

کریا بر نویسد و در آب روان اندازد نوع این است

نوع دیگر روز دوشنبه بر اعداد اسامی ۵۵

عدد اضافه کند و بر پوست آهو نویسد

نوع دیگر

۱۴	۱	۸	۱۱
۷	۱۲	۱۳	۲
۹	۶	۳	
۴	۱۵	۱۰	۵

نویسد و در

لبنه کشا

و نوشتن با خود دارد کشاده کرده و بر میان خدایم نوع این است

روز آدینه بر اعداد اسامی ۱۲۴ عدد اضافه کند و بر ورق آهو

در موم بکشد و در کوزه آب اندازد و هر روز ده بار از آن آب

نوع دیگر شنبه بر اعداد اسکا ۱۲۴ عدد اضافه

نویسد و در موم بکشد و بر باد کمر است بنده کشاده کرده

فصل در آفرین کردن

و بر کافه نویسد

نوع این است

۱۵	۱	۸	۱۰
۴	۱۴	۱۱	۵
۹	۷	۲	
۶	۱۲	۱۳	۳

این است

۱۵	۱	۴	۱۴
۱۰	۸	۵	۱۱
۶	۱۲	۹	۷
۳	۱۳		۲

کرد و نوع این است

کند و بر جوی سفید

و بغایت محراب نوع

ختمان روز شنبه بر اعداد اسامی ۲۰ عدد اضافه کند

و در پاکبخت بنده و بیرون شهرها کند که آتش اوار کرده

نوع دیگر روز دوشنبه بر اعداد اسامی ۱۵۰ عدد اضافه کند و بر کافه لحد

و در کورستان جوهان دفع کند آوار شود نوع این است

نوع دیگر روز شنبه بر اعداد اسکا ۵۰ عدد اضافه

کن و در آستانه در دفع کن آواره شود البت نوع این است

اعداد اسامی ۴۵۰ عدد اضافه کند و بر کافه لحد و در میان کوشه لحد

نوع دیگر روز شنبه بر اعداد اسکا ۲۲۰ عدد

اضافه کند و بر کافه نویسد و بر پشه صوف بکشد و در هاکن که آفاه شود نوع مزه

۱۶

۱۴	۴	۵	۱۱
۱	۱۵	۱۰	۸
۳	۱۳	۶	۱۳
۷	۹		۲

نوع دیگر روز شنبه بر اعداد اسکا ۵۰ عدد اضافه

کن و در آستانه در دفع کن آواره شود البت نوع این است

اعداد اسامی ۴۵۰ عدد اضافه کند و بر کافه لحد و در میان کوشه لحد

نوع دیگر روز شنبه بر اعداد اسکا ۲۲۰ عدد

اضافه کند و بر کافه نویسد و بر پشه صوف بکشد و در هاکن که آفاه شود نوع مزه

۱۶

۱۲	۷	۲	۱۳
۱	۱۴	۱۱	۸
۱۵	۴	۵	۱۰
۶	۹		۳

۸	۱۱	۱۰	۵
۱	۱۴	۱۵	۳
۱۳	۲	۳	
۱۲	۷	۶	۹

۱۲۰ این است نفع دیگر شنبه بر اعداد اسکا ... عدد اضافه کند و

۳	۹	۶	
۸	۱۴	۱۱	۱
۱۳	۷	۲	۱۲
۱۰	۴	۵	۱۵

بکافند و بد و در یکجنگ بند و در هاکند عجربت

۹	۷	۶	۱۲
۳	۱۴	۱۵	۱
۲	۳	۱۳	
۵	۱۱	۱۰	۸

یکشنبه بر اعداد اسکا ۹ ۵ ۴ عدد

۸ اضافه کن و بر پاره کرایس نویس و در میان کوشته و در آب جوان انداز

که عجربت و لوع این است

۵	۱۱	۱۰	۸
۴	۱۴	۱۵	۱
۲	۳	۱۳	
۹	۷	۶	۱۲

دوشنبه بر اعداد اسکا ۴ ۳ ۲ ۱

و در ده کله انگس پنهان کند

۳	۹	۶	۱۲
۸	۱۴	۱۵	۱
۱۰	۴	۵	۱۳
۱۳	۷	۲	۱۱

که عجربت این است

ضل و بعضی عدوت و در شنبه بیام آن دو کس که میان ایشان عدوت انگری

و نام ما و ایشان حساب جل جمع کن و بر اعداد اسکا ۱۰ ۵۰ عدد اضافه کن و بر کافند

نویس و در خانه او رفتن کن لوع این است

۱۵	۱	۴	۱۲
۶	۱۲	۹	۷
۱۰	۸	۵	۱۱
۳	۱۳		۲

نفع دیگر روز یکشنبه بر اعداد

نویس و در چاه افکن یا در کف

نفع دیگر روز دوشنبه بر اعداد

۱۰ اضافه کن و بر کافند نویس و در

اسا ۲۲: ۵ عدد اضافه کن و بر کافند

و در تاجخانه خرد لوع این است

۱۴	۸	۱	۱۲
۷	۱۳	۱۱	۲
۹	۶	۳	
۴	۱۵	۱۰	۵

اسا ۲۰۰: ۵ عدد

۱۰ کسرتان بیرون دزد کن که عجربت لوع این است

۱۴	۱	۴	۱۵
۱۱	۸	۵	۱۰
۷	۱۲	۹	۶
۲	۱۳		۳

نفع دیگر روز شنبه بر اعداد اسکا ۵ ۶ عدد اضافه

کن و بر پست حق نویس و در جا که نم باشد و در خمار که بجام نکه ۱۰

البشر البش لوع این است

۱۵	۱	۴	۱۲
۱۱	۸	۵	۱۰
۶	۱۲	۹	۷
۳	۱۳		۲

نفع دیگر روز چهارشنبه بر اعداد اسکا ۹

کافند نویس و در آستانه و در فن کن که عجربت

نفع دیگر روز شنبه بر اعداد اسکا ۲۲: ۵ عدد

۱۰ اضافه کن و بر پست حق نویس و در میان کوشته و در آب شیب کرایه اقدان لوع

۱۴	۸	۱	۱۲
۷	۱۳	۱۱	۲
۹	۶	۳	
۴	۱۵	۱۰	۵

نفع دیگر شب چهارشنبه بر اعداد اسکا ۲۵: ۵ عدد

یا در پست حق و در میرخانه دشمن انداز

۱۱	۱	۴	۱۲
۵	۸	۳	۱۰
۲	۱۲	۹	۷
۳	۱۳		۶

روز دوشنبه

کن و نویس و بر پست

۱۰ اضافه کن و بر کافند نویس

نسل و صلح میان زن و شوهر

بر اعداد اسکا ۱۰۰: ۵ عدد اضافه

3		9	6
5	3	4	10
1	11	12	1
13	2	7	14

۳		۹	۶
۱۰	۵	۳	۱۵
۸	۱۱	۱۴	۱
۱۳	۲	۷	۱۲

مفردی پیدا شود کوع این است

۸	۱۱	۱۰	۵
۱۳	۲	۳	

نوع دیگر در عقد الطریق روز چهارشنبه برآمد

0	1	11	1
	2	2	12
2	10	12	1
3	2	2	12

اسامی ۴۰۰ عدد اضافہ کن

۱	۱۴	۱۵	۴
۱۳	۷	۶	۹

و کاغذ نویس و درموم گیر و بخور مادہ کاغذ

بد اولیست خود و هیچ جا نتواند رفت این است

۱۳	۷	۲	۱۲
----	---	---	----

نوع دیگر شب یکشنبه

12	2	3	12
6	2	2	10
1	12	11	1
2	2		2

باعت پنج برابری ۱۵۰ عدد اضافی کن و در هر

۱۵	۵	۴	۱
۱۰	۱۱	۱۲	۸
۶		۹	۳

کتابت عدد و خرد کرد

و مقل از دق بخور کن و این مرتب بر پوست آهونویس و نوشتند را با پاره عنبر و مقل از رقیق بخور کن و در روز
کامد نافرمده گیر و پاره زده گمان ندانی بر کویچ و دیگر ماس با شسته گیر و در زیر سنگ گران بند با بر سنگ

7	15	9	5
12	4	8	14
1	11	13	1
	6	10	10

بند و درجای انداز که آب بند بکشد لوح این است

۶	۹	۱۶	۳
۱۲	۷	۲	۱۳

فصل هفتم در حل الرجال بستان عربی

در برنامه حساب کرده این عدد ۲۴۵ اضافه کن و در

۸	۱۱	۱۴	۱
	۵	۴	۱۵

روز پنجم بنویس و بر یک کلاه بند

که مراد و مقصود حاصل شود این است فصل هشتم در کتابش کارها اگر کسی خواهد که کاریست او بکشد

1	1	1	11
2	10	1	0
3	1	2	
4	12	12	2

بر وی کشاده کرد شرایط بجا آورد نظر ها مسعود و

ماعتها و روزها نیک و بد

۲	۱۳	۱۲	۷
---	----	----	---

 قمر و عمل شاید شود در نیمه آخر جزا نیک است سرط

نیک است اسد شاید سنبه شاید میزان نیکست عقیق قوس جگر دل و جوت نیکست لیسان یازده ویر

میںد و نادھا و احساب کن عدد دیگر اضافہ کن و روز پشنبہ ۵ بنوایں و دو موم گیر کہ باوی مسکے آنجختہ

شد و در باره قیامت بند بر متهی که داشتند با جتی کفایت کرد و بر روی و در رزق و دروغی بر روی

نموده شود باذن الله تعالی و غفر له و عسر متاع مرتد برای اوست

۶	۱۲	۴	۷
۱۵	۱	۴	۱۳

نوع دیگر بنویسید در روز

۷	۹	۱۲	۵
۱۲	۲	۱	۱۰
۲		۱۲	۲
۱۱	۰	۱	۱

تسبند بساعت مقرر و بامها حساب کرده ۴۰۸ عدد دیگر

۲	۱۳	۳
۱۱	۵	۱۰

اضافه کن و بوقت کتاب

و ولدان بخند کن و بموم کار نافرموده بکیر و باخود داور در کشایش کارها و زیادتی رزق و هایت نظر

8	9	12	5
0	4	1	14
2		15	7
6	3	11	1

نفع دیگر بنویس بریدر سفید و در شنبه چهارشنبه بر نامها حساب کرده

عدد اعتناؤن ۱۰ ۵ ۸ ۱۰ و بیاورد ۴۰ فلفل و برابر آن عدد منق و بر هر یک ۱۰۱ بار از قل امون و ربیب

۱۲۴ بخوان و پاره سوم کار نماز فرموده ۳۱ قل اعوذ برب الفلق بخوان و بیاورد پاره مقل از رقی و بزرگ اسم قل هو الله احد
بخوان و قل قل و مقل و فندق را کبیر و سوم را بکند از همه در معزم دین و فندقها بنام و در وقت کتابت از لوح
بخورد کن که اسم اعظم باری تعالی در این لوح است و با خود دارد و عجایب بین این است

بجو دکن کہ اسم اعظم باری تعالیٰ دیا نفع است و با حق و ارباب عجایب بینے این است

11	0	1	1
4	5	1	10
7		12	5
2	9	14	3

فصل پنجم در دفع خصمان و ظفر بد دشمن اگر کسی خواهد که دفع قوی کند بسیار

پاره پرست شیر و نامها را حساب کرد: ۲۰۰۱ عدد دیگر اضافه کند و بخون عصفور

بنیید و در پیوند که مردم آنجا تراغبت میکنند و بگوید نفس فلان ابن فلان است تا آنکه و انا الیه

واجعوں انگس بعد از مدد زیادے روز ہلاک کرد باید کہ تا ضرر نباشد کنے این است

نوع دیگر بسیار پاش پست آبو یا پاره پست پلنگ و ناهنگ است که ۵۵۰ ۴۴ عدد دیگر

نوع دیگر بسیار پاش پست آبویا پاره پست پلنگ و ناهای جنگل ۵۵۰ ۴۴۰ عدد و دیگر

۱ ۱۴ ۱۵ ۴
اضافه کن و بقول دیگر: ۴۴۵ عدد بنویس و در یکشنبه در وقت نوشتن عدد و غیره بخوان و در سوره

خانه دفن کن که دشمن نابذک فرستید هلاک کرد و از زبان زهری این است

۱۰	۵	۴	۱۵
----	---	---	----

نوع دیگر بنویس

بر کاغذ در روز خوشیناها حساب کرده عدد دیگر

بر کاغذ در روز خوشیناها حساب کرده عدد دیگر

بجفت بنویس و در پاره کس که از گفن مرده مانده باشد و پیچ و دو کوکهند و فن کن این است

و دیگر این حروف را جمع کرده اند و آن را حروف متواخیه نام کرده اند برای این مثال است

۱۲	۶	۲	۱۳
----	---	---	----

ب ت ش ج ح خ د ذ ر ز س ش ض ط ظ ع غ ه ک ا ی ١٤

ب ت ش ج ح خ د ذ ر ز س ش ض ط ظ ع غ ه ک ا ی ١٤

حروف بمثلک و زعفران و شیر زنی که اول پسر زاده باشد بر کاغذ بنویسد

رد و کلاه یا دستار و خنجر بر سر نگاه دارد هر کس از او بیدید دوست عامر حضرت اسد الله الغالب علی ابن

ابطال علیہ السلام در کتاب خانیہ آورد است کہ کہیں این کہ آیت کلمہ است ولا متقطع می شود اول آن

واواست واخلد نيم واين درسوز انعام است وفتة كلمة مرثب حدقا وعدلا لامبدا لكلماته وهو التميم

العلیم بحی و فمقطع بنویسد خلاص و بسیار راست اولاً آنکه بدین وجه که ذکر کرده شد بنویسد و در پیچد

چنانکہ فرستہ بیرون باشد و سفید اندرون و در موم کبر و در دهن نگاه دارج و با مطلوب سخن گوید

مراد حاصل کرد و چنانچه فرزند و برادر را گشتند باشد از سرجم او دور کنند و دو عقده العین نیز اثر

بسیار دایره اگر بشرایط عمل کند و اگر کسی را رنجت می باشد نفعی باشد این خود را مقطع بنماید و در مورد

کبر و در کلاب انداخته و بنبات مصر شعیب کرده هفت روز پیش از الطعمه را شرب و یکی این را بیا خناده

اِنَّ اَنْ رَحمتِ نجات يابد بفرمان خدايت، هر كه شك آورد و كفر كرد و اگر كه رافت بر پيدا شود او را بايد راجع

لاله که بشقاب النعمان معروف است بخواند و برید زلیق مثقال پس از طعنا آب سرد بیا شامد و هفت روز مداوم ۱۲۵

نماید حضرت عزت انکس را از آن زخم شفا دهد و اگر کبریا در دل ضعف باشد این آیه را هفت مرتبه در گرفت
بر حق خبیه یا رجا می بیند و زعفران و کلاب بخاشد و بر زبان پالت کند پیش از غذا و دیگر هفت روز آن را

از دل او بیرون رود و قوت پیدا شود و اگر کسی را دشمن او قوی باشد و از او در بیم باشد این آیه را هفت بار

بر خاک چهار راه بخواند و بطرف دشمن باشد آن دشمن مقهور و حقیر گردد و حاصل این آیه را نهایت نباشد

بدین قدر اختصار کردیم و طریقی مقرر است وقت م ف ک ل م ط ل م رب ک صدق او و دل

الام ب دل ل م ات ه ده والرم ی ع ال غ ل ی م و هم در آن کتاب طریقی است و شیخ

حموی از آنجا نقل کرده حدیث رسالت پناه محمد صلی الله علیه و آله و سلم که کحل نبی قلب و قلب القرآن یسیر

و قلب این سلام قول از رب حیم است و میگوید که در ۴ در ۴ در شرف آفتاب میباشد و شست و چینی و خرم

نوشته اند که این آیه که چهار کلمه است و هر کلمه چهار حرف است و چهار در چهار کلمه که شانه ها است بطریق

رق بنویسد و با خود دارد از سوختن شدن و غرق شدن در امان باشد و اگر زخم خوار زاید این شکل را

با خود دارد با بر آسان ببرد و اگر کوفت جام کرد این نوشته را بر عمو کوار او بندد از آن کوفت قرار گیرد و اگر

اینها در شرف آفتاب بنشیند با خود دارد از شر مار و کت و دم و تب و جنون و صرع در امان باشد و این شکل را

صد و یک خامیت نوشته اند و این مختصر احوال آن نمکند و طریقی نوشته اند آفتاب که صاحب است و مکمل

بنا وضع کرده اند برای این است و شکل این است

حضرت امیر المؤمنین علیه السلام این است و هم

و طریقی نوشته اند امام جعفر صادق علیه السلام این است

ام ۶۹ ل ام و ل ام ۲۲۲ ح ۳۱ و طریقی نوشته اند شیخ سعد الدین حموی رحمه الله علیه این است

۲۴۱۱۱۱ ح ۲۱۲۱۱ ام ۱۳۶ ا ۴ ۲۴۱۱۱ ح ۲۱۲۱۱ ام ۱۳۶ ا ۴ ۲۴۱۱۱ ح ۲۱۲۱۱ ام ۱۳۶ ا ۴ ۲۴۱۱۱ ح ۲۱۲۱۱ ام ۱۳۶ ا ۴

اتفاق است و این آیه که ان الله هو الزاق المتین اسم اعظم باری است جل و جلاله و امحی بجا بجمع

نوشته اند و طریقی دیگر امام جعفر صادق علیه السلام بدین طریقی نوشته اند که او قانا و ورق و ی ا ه ز

و ل ه ن و شیخ سعد الدین حموی بدین طریقی نوشته اند که او قانا و ورق و ی ا ه ز

م ن اگر کسی را مفسود و بی نیاید بکشد یا بدین طریقی بکشد یا بدین طریقی بکشد و اگر کسی را بکشد

۱۲۶ بهین شرایط که گفتند که گفتند بخواند دنیا بداند که کند بغیر حساب و اگر کسی را حبس کرده باشند و بیم کشتن
 باشد بهین طریق بخواند از آن مبرا باشد و اگر کسی غایب باشد به نیت غایب بهین طریق و شرایط بخواند آن
 غایب حاضر شود هر چند میان او و آن غایب مسافت بعید باشد و اگر کسی را علت محض باشد و از اظهار آن اندیشه
 باشد بدان نیت بخواند حضرت عزت و تعالی بخشد و اگر کسی را در چشم خلل وضعی باشد بهین طریق و شرایط بخواند و در
 کشتن از چشم او آن نفع نیل شود و اگر کسی را علت پیدا شود نفوذ بالله من ذلك بهین شرایط هفت عدد خواند
 و هر روز یک عدد خواند تا شش ماهه یا یک ساله اودا از آن علت نجات دهد و اگر خواهد که بر مغببات و قوف بایستد
 شرایط بخواند و او را بملک کند و خون آن غرض را در سایه خشک کند و در شب برات چشم کشد
 چیزها بیند که کسی دیگر را بغیر از دست نشود و مجاریها بیند و درین شک نیاید که کافر و دغیر از اشیاء را
 منکر نتوان شد خاصه اسم اعظم با وی تمام از این آیه است و بوقت خواندن بطریق امام جعفر یا بداند که اثر
 آن رفته تر ظاهر کرد و هم از امام منقول است که اگر حاجتی کسی را باشد بنویسد این حروف را و در دست گیرد
 از هر کسی که حاجتی خواهد طلبت او را کرد و حروف این است لایع لایع بدع جله له سمه ه و آن امام
 منقول است که اگر کسی را دل بطرف نگران باشد و خواهد که خبر از خود این حروف را برکت است بنویسد و بخشد
 یک از اربع بنویسد و هر چهار روز بخواند جواب گوید و حروف این است بسم الله سمه ه و آن امام
 بخت فایده جامع هر کس در علم حروف خواند باید که در تقوی و ریاضت کوشد و پاکیزه روزه چندان خواهد
 که عمل و شغل خود باید که سه روز روزه دارد و حیوانه نخورد و سایر بیان نوز و بیعت و دفع مشغول
 نشود و با طهارت و تسبیح و استغفار باشد تا اندک مناجات او را حاصل شود و ملائکه و ارواح طیبه از او متنفر
 گردند پس در تکبیر و عمل شغل خود و در آن ساعت نام خود و نام مطلوب و نام آن کار که دارد از محبت و عداوت
 و غیره بنویسد و در سطح یکبار تکبیر کند تا منتهی شود و بعد از آن حروف یکبار به بیند که چند است و بر پشت آن
 کاغذ که سطح آنجا نیست است در مربع ثبت کند بر طریق و نق و چون نگوید با خود نگاه دارد آنگاه تکبیر
 طالب و مطلوب شروع کند این طریق بر وفق سعادت و نجاح و برآمدن مقصود را هر است و چون از تکبیر فارغ شود
 نظر کند در جمع که از تکبیر حاصل آید باشد که در حروف حان یا مکرر غالب باشد کار بر ملا خطا باشد و مقصود
 زود حاصل شود و بسجود پیوندد و اگر حرف باره در طبع غالب است آن هم بشا و و طبع خطا و آن محصل کرد
 و اگر حرف غایب غالب است مطلوب بر غمت و ریخ بر آید تا اعداد و مقابله که در میان حکما مشهور است اگر مربع
 که و نقش آن ۲۲۲ بود برین بنویسد یا بر کاغذ و بخورد صد کوه در میان ایشان دوستان تمام پیدا شود و عاقبت

یکدیگر کردند و اگر این وقت که گفت را بخواه دارد خلایق در محبت او بمانند و اگر این شکل را دقت که مادی بر طایفه ۱۲۷ باشد و آنگاه در وقت بر بند و بر امتداد وقت و هر جا که خواهد بگذارد محفوظ باشد و در دو خاین بر روی راه نیاید و سلامت ماند و اگر با بقایات خود بنویسد بهتر بود و اگر با مرده در کور دهند آن مرده بنویسد و نیزه و اسناد خاصیت این شکل معتبر که شرف آفتاب است پابلی ندارد و در مقصود شروع کنیم ضابطه ارشاد و نقش کردن ۴ در ۴ از قول سرور و انایان اسد الله الغالب و مظهر العجايب بن ابي طالب اعراب و معنی اعراب است آنت کجای در یک سطر و رقب در یک سطر و وج در یک سطر و ده در یک سطر باشد خواه در طول و خواه در عرض

رباعی ای آنکه هوش بجایار و چار است اعراب و جده یقین ترا در کار است در خانه فیل هر یک هفت و یک معیار کن آنچه مرز می آید و این یا مظهر است یا مضر و مظهر یا وفا کتا به بن گویند و طریق ملوک در این نوع آن بود که چون اعراب و جده نوشته شد رقم نه را در خانه هشت بنهد بر بالای چهار و رقم ده بر ضلع خا امیر در خانه آب بر یکونج و رقم یازده در یکونج هشت چنانکه در میان هشت و چهار دهیم بود و رقم دوازده بر بالا شش و رقم سیزده در میان هشت و سه و رقم چهارده در خانه و رقم که از اول ابتدا کرده است و رقم پانزده را بر یکونج چهار بر ضلع این رقم شانزده بر بالا پنج مظهر آید بر این طریق که در این نوعها نوشته میشود این است اما مضر چند نوع است نصف و ربع و سدی سدی آن است که نه از مجموع کم کنند و از یک تا دوازده رقم

بر صورت نظم طبعی ثبت کنند و بعد از آن از ضلع دوازده طرح کنند و هر چه بماند در بیت ثالث عشر بنهند و تمام کنند قطر و ضلعش است

۱۵	۶	۱۲	۱
۳	۹	۷	۱۳
۵		۲	۱۱
۱۰	۳	۱۳	۸

۸	۱۱	۱۴	۱
۱۳	۲	۷	۱۲
۳		۹	۶
۱۰	۵	۴	۱۵

آید مثلاً غن ۱۰۶ است از یک تا دوازده بصورت نظم طبعی ثبت کردیم و از ضلع بیست و یک طرح کردیم ماند ۱۰۳۹ ابد بیت ثالث عشر بنهند و این مثال این است

۸	۱۱	۱۰۳۹	۱
۱۳	۲	۷	۱۲
۳	۱۰۴۲	۹	۶
۱۰	۵	۴	۱۰۴۱

مصل و در تقیه نصف و آن چنان بود که عدد اسمی که میخواهند بگیرند و از آن نصف طرح کنند و باقی که بماند در مربع از یکی تا خاند هتم بصورت نظم طبعی ثبت کنند و هشت از نصف کم کنند و آنچه بماند در بیت هتم بنهند و تمام کنند

بطریق نظم طبعی افطار و اضلاعش است آید و اگر عدد اصل کسر بود بر این مثال مثلاً منعم ۳۰۰ نصفش طرح کردیم ۱۰۰ ماند هشت طرح کردیم و از یک تا هشت ثبت کردیم و باقی که ۴۰۲ است در خانه هتم نهادیم و اگر کسر باشد در خانه سیزدهم اصافه نماید مثلاً بر این مثال الطیف ۱۲۹ نصفش

۱۲۸ الح کریم و انکی ناهشت وضع کریم ماند ۴ و ان ۴ که نصف است هشت کم کریم ۵ ماند و نا

هشتم نهادیم یکی که کسر ماند بود در خانه یزدیم اضافه کریم و تمام کریم این است

۱	۹۰۷	۹۰۴	۱
۹۰۵	۷	۲	۹۰۶
۶	۹۰۲	۹۰۹	
۹۰۸	۴	۵	۹۰۳

۱	۶۲	۵۸	۸
۵۹	۷	۲	۶۱
۶	۵۶	۴۴	
۶۳	۴	۵	۵۷

فضل و طریقه ربع و آن چنان است

که از عدد مطلوب حی طرح بکنند و باقی را

بچهار قسم کنند و یک قسم را در خانه اول بزنند و بصورت نظم طبعی

تمام کنند که و فوق است آید مثال علی ۱۱۰ است طرح کریم هشتاد ماند بچهار قسم کریم هر قسم بیست

عدد بود یک بخش و در خانه اول نهادیم برین مثال و بصورت نظم طبعی تمام کریم این است

۲۷	۳۰	۳۳	۲۰
۳۲	۲۱	۲۴	۳۱
۲۲	۳۵	۲۸	۲۵
۲۹	۲۴	۲۳	

و مربع این حرف هفتاد و سیصد و هشتاد و دو باشد و مربع اسماء آن است

که در خانه ها مربع این اسم دوج شد پنجاه و دو اسم از اسماء الله و سیزده حروف

از مقطعات قرآنی و یک آیت از قرآن و یک اسم از چهل اسم و در تواتر و چند لفظ دیگر که ذکر آن محل

عظیم دارد در دعا چنانچه عدد مجموع خانه ها ضلع همان عدد حروف این حرف شود تا تمام علینا البلاغ

و علیک حسب	یا اول ناد علیتا یا	یا نشاء یا رزان یا	یا الاله الیه الرضی	یا الاله الیه الرضی
اگر کسی این لوح محقق	یا مالت یا مصور	علی دخی	مظ یا حکم یا	هو العجا شجود
نگاه دارد هوش که	یا مالت یا مصور	یا میند یا فریغ	یا احد یا وال یا	یا نزلت کل هم
رسد و اگر این لوح را	یا مالت یا مصور	یا محسن یا محسن	ها دی یا عجیب	یا وارث یا وار
کند در دفعه پاک	یا غنی	یا مبد یا باطن	یا غنی یا غنی	یا غنی یا غنی
کند خالص باشد	یا هو	یا مبد یا باطن	یا غنی یا غنی	یا غنی یا غنی

بهم آمیخته یا مسرور و ز بیم که اخته رقم حصول مرادات و ظهور خیرات و برکات بحال این لوح باز بسته است

پس هر که با خود دارد و نفاذ و وسیع شود و محبت او در راه ساریت کند و بجهت دعا حاصل پیدا شود و طلاع

بر امور خفیه و عواقب امور حاصل شود و اگر کسی این لوح را بوقت خواب در زیر سرخند بعد از آنکه برو

کامل بر دست راست خنجر باشد که معوذتین و آیه الکرسی و آمین التوکل و تهلیل الله و آخر و خوش

بخواند در خواب که بر آید که هر چه از او سؤال کند از امور خفیه عالم یا از حال قایب یا غیب آن جواب

شانه شود و اگر در زیر سینه نهاد ما فی الضمیر ظاهر کند و بخواهید بر زبان او جاری شود و اخراج و فانی

و اگر در مدفن شک و تردید دارد چون در زیر سرخند و بشرایط مذکور خواب کند بر جوی از جن بر حقیقت حال

یابد و در دفع شکلات و مکشها از بی عظیم دارد و حاصل یابد بشرایط کتابت ملاحظه کند و بنظرات حق تمام ۱۲۹

بجا آورد و اگر بعد از عمل از بی که نوشت شد ظاهر شود

بدانکه طریق حکای بران

چنان است که هرگاه چند

از حبت بعضی و فتوحا

عمل کنند پنج اسم از آن وقت

استخراج میکنند و عزیمت

میخوانند و مقصود حاصل

میکنند بدین طریق اول

انکه عدد پنجم بگیرند و بر ۳

بر او اضافه کنند و بر ۳

برین بند					ل				
۴۰	۶۰	۱۰	۵	۲۰	ص	ع	ی	ه	ک
۱۰	۵	۲۰	۴۰	۶۰					
۲۰	۴۰	۶۰	۱۰	۵	ی	ه	ک	ص	ع
۶۰	۱۰	۵	۲۰	۴۰	ک	ص	ع	ی	ه
۵	۲۰	۴۰	۶۰	۱۰	ع	ی	ه	ک	ص
شعشع					ل				
ق	س	ع	م	ه	ه	ک	ص	ع	ی
۳۰	۱۱	۹۰	۵۰	۶۰	ه	ک	ص	ع	ی
۵۰	۶۱	۲۰	۹	۱۰	ق	س	ع	م	ه
۱۲	۹۹	۵۹	۶۹	۲۹	ع	ی	ه	ک	ص
۶	۲	۲۶	۱۲	۵۱	ه	ک	ص	ع	ی

برند و گویند شیدا بیل و قم لغایت عدد را که نداشت بر او

اضافه کنند بر ۳ را گویند شیدا بیل پنجم عدد را که ده آ

بگیرند و بر او اضافه کنند بر ۳ و گویند شیدا بیل چهارم عدد را

که باز نده است بگیرند و بر او اضافه کنند بر ۳ را گویند شیدا بیل

پنجم عدد جمله را که چنانچه است بگیرند و بر او اضافه کنند بر ۳ را و

گویند شیدا بیل و بعد از آن نطق دهند و گویند عزیمت علیکم واقعت علیکم بقرتینا و دریم یا شیدا بیل یا شیدا بیل

یا شیدا بیل یا شیدا بیل یا شیدا بیل افعلوا کذا و کذا الساعة الساعة و مبالغه در عمل واجب باشد

در دانستن طریق حکای و آن چنان است که با اصطلاح این قوم سه در سه مضمر است یا مظهر مضمر که اسم طالع مطهر را

بگیرند و آیت یا اسم از آیه الله و در دفع بکارند مثلاً الحمد ۱۹۲ است و مجموع ۹۸ و اسم الود ۲ و در ۲

طرح کریم و با ۲ را به قسمت کریم هر قسمی شده و دو قسم را طرح کریم و یک قسم را انکاشیم بر این مثال این

است و اگر کسر واقع شود در خانه بیستم همان عدد را زیاده نماید و جهت فواید چند

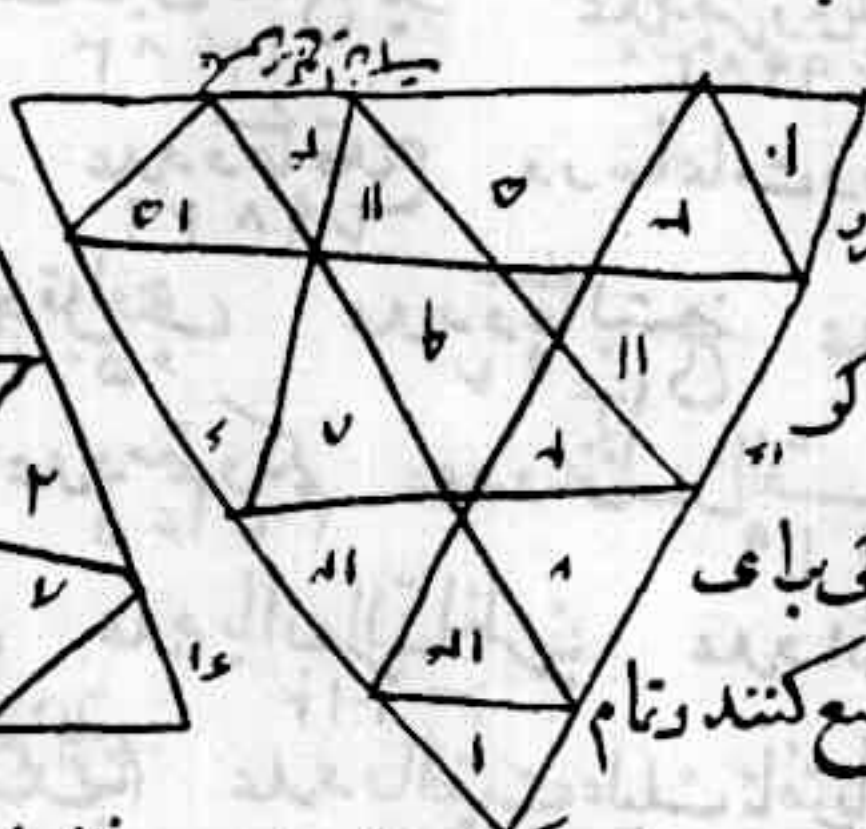
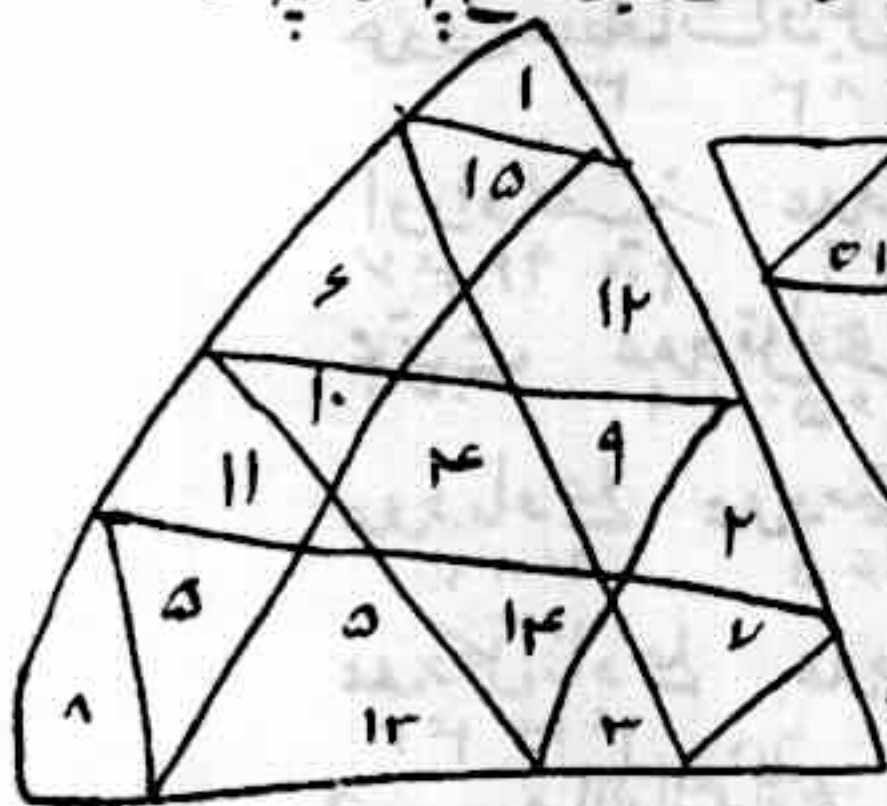
شکل نموده می شود اول چون کسی سبلازل دل بود و خواهد که شرح شود عدد

سوره و العصر بگیرد و با اعداد اسم شخص در مثلث ثبت کند و در کوزه آب اندازد

جلد از آن آنچند حق تعالی را سرگرداند و اگر خواهد و اگر خواهد که میان او حرام تفرقه افتد آید و الفیاض

۶۱	۶۳	۶۵
۶۲	۶۴	۶۶
۶۷	۶۹	۷۱

۱۲۰ العداوة والبغضاء الیرم القیمة راعده بگیرد واسم شخص را بنویسد و در منزل آن کس دفن کند تفرقه در میان
شان افتد و اگر خواهد که کس را از جا آورده گرداند عده سوزن الم ترکیب بگیرد واسم آن شخص را درون
نبت کند و در هر یک از دفن کند یا در مقامی که بخواهد آورده کرد و اگر خواهد که کس را از مرتبه بیدار نماید بگیرد
عده آید ساربت از مرصیت مکن الله روحی عده اسم آن شخص و درون نبت کند و آید را بعد واسم آن شخص
بخان و در کورستان دفن کن از آن مرتبه بیدار و اگر خواهد ظالم را بخور کند عده آید قلوبم مغزین را در هم
مضاً و لعم عذاب الیم بگیرد با عده اسم آن شخص و درون نبت کند و بعد آید بخاند و در کورستان دفن کند
و بخور شود تا قوی بکند به نشود و اگر کسی خواهد که کس را دل سرد گرداند آید یا نور برده و سلاما علی ابراهیم را
بگیرد و عده اسم آن شخص را و درون نبت کند و در آب روان نهد و لکن یکن یا بد و حور نبت نیز همین خاست
دارد و اگر خواهد که را مطیع خود گرداند عده افقت یا عزیز یا حکیم را بگیرد و عده اسم آن شخص واسم خود و این جمله
در مثلث نبت کند و با حق وارد آن مطیع او شود و اگر خواهد که کسی را زبان بند کند بگیرد عده آید صم کیم غمی فم لا ^{بمقدور}
با عده اسم آن شخص و مثلث نبت کند و در زیر سنگ کران نهد زبان آنکس بسته شود و بداند که سر در سه چهار
خاصیت از الف را در خانه دوم کشد تحصیل و آمدن مال را فایده دهد که خانه شصت و سه را در
از پانزده زیاده و کم نشود واسم آن شخص را در شیب ایجاد و باید نشت هر یک که باشد اقله چهار یا یک باشد
آنکه خط در میان آن نهد و اگر در کشیدن اعداد کامل نباشد از قرار تا مل بنویسد جا الف در دست راست
باشد و دوم پنج در میان یکش سیم نه یکش بعد از آن بدست چپ چهار یکش و سه یکش و هشت یکش بر این
ترتیب تا نه و نیک کشیدن این است اگر خواهد که الف در خانه دوم بکشد بجهت مال و فایده بدین ترتیب ایجاد
اول و خانه دوم ا خانه باشد سیم ۸ خانه چهارم ۶ پنجم ۵ خانه ششم ۳ خانه هفتم ۲ خانه هشتم
۹ خانه نهم ۴ خانه دهم که الف در خانه چهارم بکشد حیات را فایده دهد خانه اول ۸ خانه دوم ۳ خانه سیم
۴ خانه چهارم ۱ خانه پنجم ۵ خانه ششم ۹ خانه هفتم ۲ خانه دهم ۶ خانه دهم که الف را در زیر که خانه
هفتم است بکشد بجهت فقر بدین ترتیب ایجاد خانه اول ۲ خانه دوم ۴ خانه سیم ۲ خانه چهارم
۶ خانه پنجم ۵ خانه ششم ۳ خانه هفتم ۸ خانه هشتم ۱ خانه نهم که الف در سه چپ که
خانه ششم است بکشد خانه اول چهار خانه دوم ۳ خانه سیم ۸ خانه چهارم ۹ خانه پنجم ۵ خانه ششم
۱ خانه هفتم ۲ خانه هشتم ۶ خانه نهم و رفتار مثلث بطریقی و بیرون اسامی و مقصود کلی و ضابطه اینست
که رفتار مثلث باید دانستن بدین طریق که بیان کنیم اما شرط آن است که این طریق را هر کس بخرد و از نا اهدا در میان

وہاں است مثل این است

بدانکه در مربعات مقدار عدد یک قطره

طرح کتد و یک قطره منت کشد اگر

کبری بیفتد یک قدم را بکینند و یکی برای

افزایند و در فائز اول ابتدا وضع کنند و تمام /

سازند مثل بویفد خواهیم کرد و مربع سد در سردیج کنیم حاصل او صد و پنجا و شش باشد با نرزد طبع کردیم

عدد و چهل و یک باشد هر قسمی چهل و هفت باشد چهل و هفت را که یک قسمت بکیریم و هفت بگو افزاییم و خانه

ابتدا وضع کنیم و رقم تمام بنیم بر قانون رفتار سه در سه و اگر در منبع چهار مد چنان اسمی و بج کتده مقدار

مقدار يك قطره بايد طرح كرد يعنى چهاركه مقدار عدد يك قطره است بايد گرفت و يكى رو بايد افزود.

در خانه ابتدا باید جهاد و تمام باید کردن و سایر دیگر بر همین قانون است و پنچ درینجه را نداوت برک و اگر

کسر واقع شود آن کسر را ملغ باید کردن و بقیه را بعد از خلافت می باید کرد و کسر آن قاعده در میان زوایا می باید

فاما یعنی آن کسر را باید افزوده مثلاً سه در سه کسر او دو است یا یک و اگر کسر دو معاند در خانه چهار و یک را افزوده

اگر کراؤ کی مانند فائدہ بننے کے لئے فراہم کیا جائے تو اس کا

ما فی سفسطه کنه دو که افند و مقسم را عدد سه و یک باشد و یک را از آن سه تا از آن سه

[illegible]

و ما نه چهارم بی زیاد ایم تا سه و شش باشد و نام دم بر این قیاس بنیم اما کسر چهار و در چهار سه عدوات

دو یا بی اگر سه باشد در خانه هیچ یک زیاد نه لیم و اگر دو باشد در خانه نه لیم و اگر یکی باشد در خانه نه لیم و هم

که خواهد که مقدار یک قطره را بداند در مربع ۶ اعداد را در دو خانه مربع ضرب کند آنچه حاصل شود

قطر باشد مثلا عدد قطر سه در سه است و در مربع چهار در چهار مستطی او شانزده است با یکی جمع کند

مکہ باشد و چہار کہ واسطہ ضرباید سے چہار باشد و ہم در بیان آن فوائد بسیار است در اساطیر مختلفہ

عده آید مجتهد و محتوی آن از باب الخیر لشدید ربع

بسم الله
آب آكره
اننا فتحنا وان يكاد
جهار قل عدد كل جفجاة

میرا موصوفین علیہ السلام مذہب کہ در شرف کواکب موفق سازد همه کس حاجات عدد الحد جمع اوراد

۱۳۲ شیخ کبیر مرادات درجہ ۱۸۵ ۹۹ ۲۰۰
وین نام باری تع ۲۳۲ ۵۹۲۳۶ عدد کل قرآن
حروف مقطعات اوایل حد مع آیه ۱۴۸۴ عدد ہزار و یک نام
اوراد فحشہ عدد و عاقدح ۶۹۸۲۹ در ساعات و روز و شرف مشتری چہ دفعہ جمع آفات
مجتبہ عدد قبل ہی عدد و عاقدح ۹۷۹۱۱ عدد فاحشہ کتاب عدد و جی شین کبیر
عدد ناد علی عدد مسم و یکم عدد و نزل من القرآن عدد آیه و القینا بیکم العداۃ
عدد کل ناد علی عدد با ابطر الناظرین عدد اللہ رب لا اشک بہ احد عدد
بسم اللہ الرحمن الرحیم عدد و اقصیت علیک تافقنا ۱۱۱۶۶۶ زین للناس تاحسن المآب عدد
ستم یکم عیض لا یقولون ایض لا یتکلمون ایض لا یرجعون ایض لا یبصرین سورۃ
المنزل کیف یبطل سورۃ نبی بطل ۵۸۶۶۶۶ یجتونہم کتب اللہ تا اشد حباً اللہ لو انفق
تا عنز حکیم اند حب الخیر لشدید ۱۲۹۱۱ یا قاهرہ البشر الشدید و القینا بیکم القیلة
اذا طلقتم النساء فطلقوهن وقالوا نسوة تاعذل الی بین سورۃ والعصر بطل عدد
و القینا بیکم العداۃ و البغض الی یوم القیمہ قال هذا فراق بینہ و بینک بعد المشرقین تا
ایضا لکوننا ناندبر عدد آید و منہ مفاخ القیب عدد آیه و ما رمیت اذا رمیت

۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲
۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲
۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲
۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲
۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲
۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲
۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲
۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲
۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰	۱۰۱	۱۰۲

ا ب ج د ه و ز ح ط ي
 ك ل م ن پ ع ف ص ق ر
 ش ت ث ج خ ذ ح ط غ
 ا ب ج د ه و ز ح ط ي
 ك ل م ن پ ع ف ص ق ر
 ش ت ث ج خ ذ ح ط غ
 ا ب ج د ه و ز ح ط ي
 ك ل م ن پ ع ف ص ق ر
 ش ت ث ج خ ذ ح ط غ

۱۳۴ الفضل بید الله یؤتی من یشاء والله واسع علیم یختص برحمته من یشاء والله ذو الفضل العظیم چون
 این مرتبه بکشد در دکان بیامیزند سواد معامله بیست شود خواص آید و عند مفاتیح الغیب لایعربها الا هو تالی
 کتاب بین چون کسی خواهد که از حال خود یا از فایده خبر یابد و یا از درکار آید خود که چه پیش آید شب یکشنبه یا چهارشنبه
 این آیه بکشد و بعد اسم خود و جلد را در مربع بکارد و این آیه در حلقه آن مرتبه بنویسد و هفت نوبت بخواند و سوره شمس
 هفت نوبت بخواند و این آیه را در حلقه آن مرتبه بنویسد بعد از خواندن در شب بخندد و در خواب بخندد و نیت کند که الله
 او را جزا بدارد و محقق است قبول را بگوید و باین آیه که ملازم شود هر صباح که شود هر کس که باور شد سخنان عزیز
 و بجهت عجاایب و ظاهرها شود و از عظیم دارد خواص آید مبارک که بعد تا آخر چون کسی را در چشم پیدا شود عدد این آیه بعد از آن
 آن شخص در مربع بکارد و فریاد ناظر التمس با شد و بر میان هر روز که البته شفا یابد در وقت چشم سفید و اگر در وقت
 نفس این بکارد و بلوغ دارد و نسیج خلایق حاصل شود و علوم فریاد و راوی نماید و این آیه را ملازم شود تا امر حاصل گردد
 خاص معوقین اگر کسی را بسته باشند در سوره را مبتک و غفران بنویسد و در مربع و بعد اسم آنکس افتاد باند چون با خود
 دارد بخت مبتدک و دشواری شود و بجهت باطل التمس من است بیاید و در مجتنب خواص آیه لوانفقتم ما فی الارض فانیضیکم
 عدد بکشد و اسم طالب بطلان بکشد و با و اضاف کند و مرتبه بر هفت روز آید و بعد اسم مطلوب بخواند و مرتبه را نگاه دارد
 مطلوب بختی کرد و باذن الله خلایق بطلان چون مضطر قنا امید و بخت بخت باشد بنویسد بر ساعت نهم و قمر ناظر بسجود پس
 ۱۶ بار بخواند و شرط خواندن آن است که من ساخته در رکعت نماز گذارد که اول سوره حمد و نوره بار بسم الله الرحمن الرحیم
 و بعد از سلام مرتبه صحیح بکشد و او را مرتبه برج و بخت رخت مرتبه را با خود نگاه دارد پس در مذکور بخواند و در یک مجلس سخن
 در میان بگوید تا تمام بخواند و هفت روز چنین کند و با هفت شب یعنی که در آن هفته مقصود رسد و بجهت کسب معاش و مرتبه
 و نسیج خلایق و بخت بخت و سایر مطالب اثر کلی دارد و چون بدین آیه متوسل گردد و هر مقام را کفایت است باید مرتبه
 التطور باشد یک مغرب یک مظهر مظهر اجوف نیست شود و مغرب بعد از ۵ خلایق و ما لکم من الدفد عاک فلم تجبه
 و من قال لا استغاثتک فلم تغثه و اغوثاه و اغوثاه و اغوثاه و اغوثاه و اغوثاه و اغوثاه و اغوثاه و اغوثاه و اغوثاه و اغوثاه
 من ابدی المشرکین فاستلک ان تبخیه ما انا فی عابلا بفضلک و جودک یا ارحم الراحمین با بدین عمارا و در شب شمع شمع نماید
 و سوره که بعد از نماز صبح بجهت هر طلبه پیش آید که با کسی حرف زند ۲۱ مرتبه و بعد از نماز ظهر سوره ۲۲ مرتبه و بعد از نماز
 ۲۳ مرتبه و بعد از مغرب ۲۳ مرتبه و بعد از غروب ۲۳ مرتبه که مجموع عدد مرتبه خواندن با خدا باشد برسد و اگر بخواند
 همیشه مداومت نماید باعث حوادث دین و دنیا و آخرت خواهد شد ان شاء الله نعم حوامی از برای عفت و جاهد و صوم و تقرب
 سلامین بلی مجلس هزار و هشتاد و دو بار بخواند و مقرب بجا برسد و اگر در کند هر کس نام را بخواند و این است اللهم الله الله

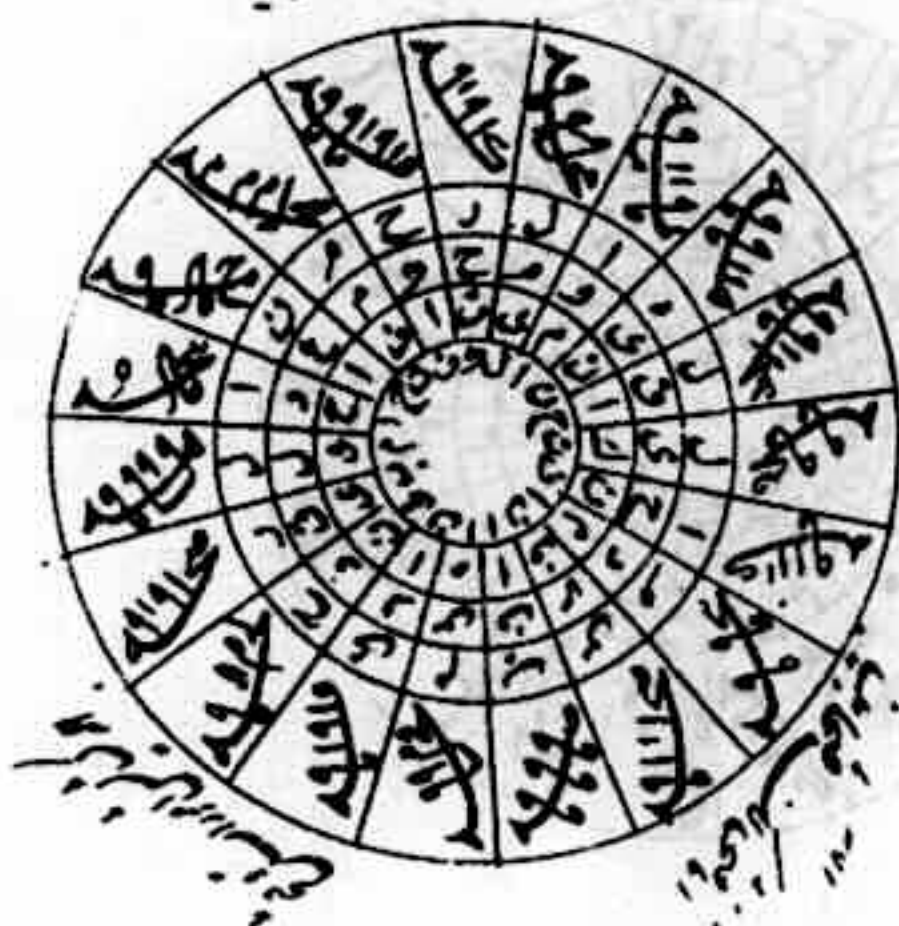
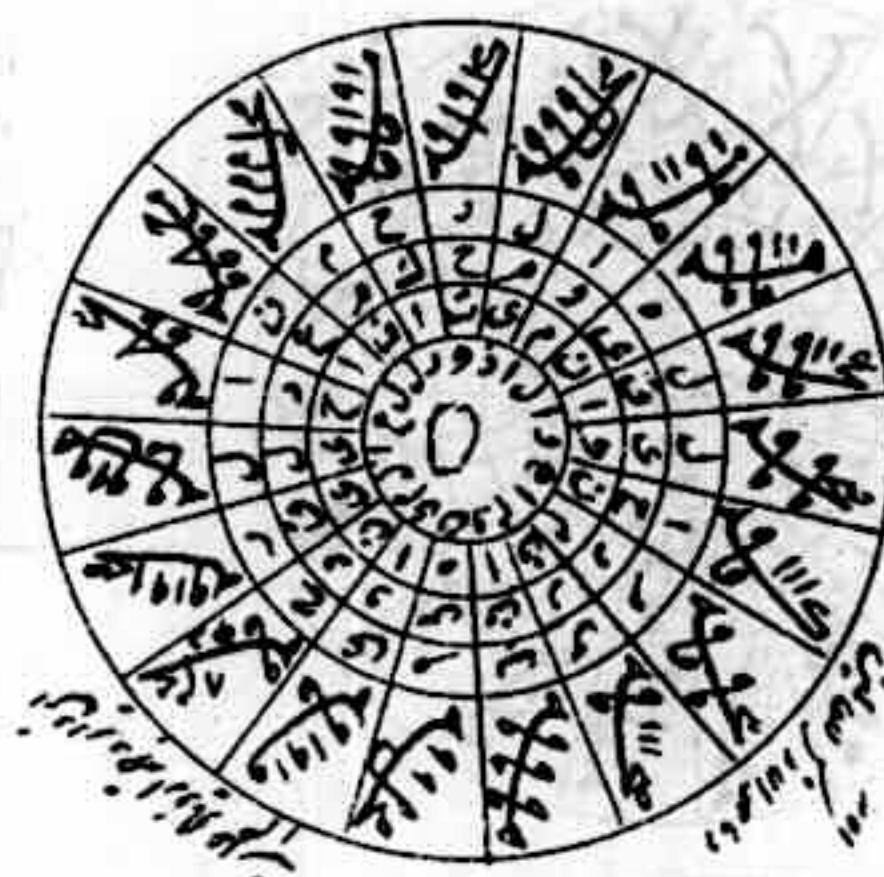
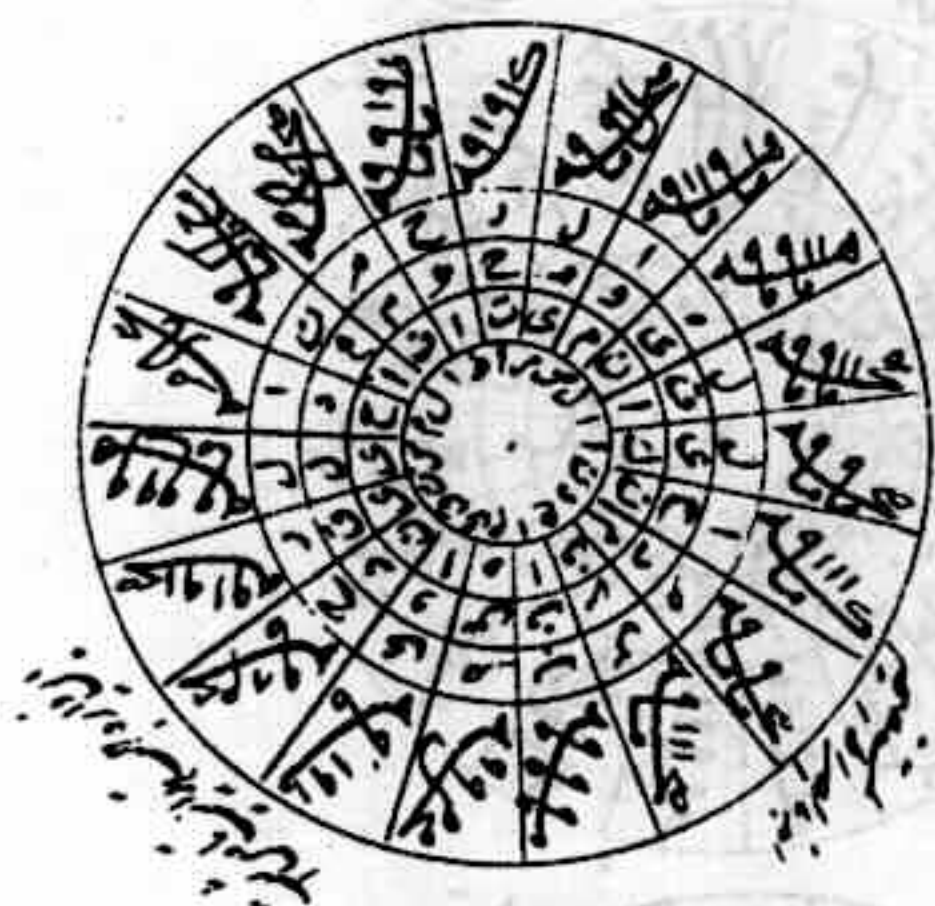
انچه خواهی از برای آورد کردن عدو و دشمن و شقا و بیاران و صوابها و حاجت کلی و طلب رزق و توانگری میرا ۱۳۵
 و سید و سی و سربا بخواند اگر تواند بیک مجلس بخواند و یا آنچه تواند بخواند این است تا الله خیر حافظا و یوا حم الرحمن خوان
 حصول حاجت و بدلائ و دشمن و دفع خوف و عقلا لسان جمله همان هزار و یکبار بخواند این است تا ناخن زنا الذکر و انالک حافظون خواص
 بر الفت و لها روح و نف و طلب جام و نصیب که تحت سلاطین و قدالسان و در هزار و یکبار بخواند این است تا الله لطیف به باد و برزق
 من یستار و هو الله العزیز خالص برای هفت مطلب جاه ۲ عقلا لسان ۳ رفت ۴ قبل نامه ۵ اجابت عا آسمان کارها ۶ دست و خلافت
 اینا و در این بخواند و کبریه را و سید و سی و سربا و سبط ششصد و شصت و شش عدد و صغیر شصت و شش بار این است تا کین
 من القرآن ذم الذکر و القرآن المجید و القلم و ما یسطرون خالص این ورد نیز هفت خاصیت ظاهر ۱ عزت ۲ رفت ۳ فراخ و در ۴
 محبت ۵ قدرت ۶ قدرت عدد کبر شصت و چهار عدد و سبط چهل و هشت عدد و صغیر هشت این است حسب الله لا اله الا هو علیه و کلت
 زهر و بلعش العظیم خالص جهت بر آمدن مقامات کلی و در آن هزار بار بیک مجلس بخواند و آن هفت مقصود بر آید این است تا من بحیب
 اذا دعانا خالص به این چون از بلاها بعد از هر آن با مراد و بار بخواند این است تا قلنا قل حسب الله لا اله الا هو علیه و کلت
 العزیز العظیم خالص بیکهائیت تمام بر آمدن حاجات و دفع خصمان و یکبار بخواند و مقصود و پنج و بار بخواند که بعضی و اگر تواند جمع
 بدو ضم کند و هر دو یکبار و هر دو پنج بار بخواند بیک مجلس را و شش بقدر بر آید البته خواص جهت فراخ و در و اجابت و مادی و
 شدن با الله نعم و بر آمدن حاجات خالص این آیه قیام نماید بعد از وضو و هفت بار و بعد از هر آن پیش از آنکه غنی گوید
 هفت بار بخواند این است و اذا سئلک عبادی عنی قلنا ربنا صبیحۃ الداع اذا دعانا فلیست بحیولی و لیؤمنوا به لعلهم یشهدونهم
 از جهه آفاق و قری و بآمدن مراد کلی و جری و خلاص از حبس و دفع مرز و دفع دشمنان و دفع غم و اندوه این آیه کریمه را هفت بار
 بار بخواند هیچ روز از هزار بار کمتر بخواند اگر نماید و بخواند اول و لا اله الا انت جلالک ان کنت من الظالمین خالص بیکهائیت که شد و در
 شدن و کبریت و آمدن مایان و اظهار غیا یا و امثال آن بیک مجلس و بیت یکبار بخواند ظاهر شرح و در خواب یا بیدار با و نماید
 و از غایت آنکه شواخبا کنند و آرزو و معرت این عالم تعلم ان الله یعلم ما التما و لما یرزاق و کنت کتابت و کنت الله لیسر خالص
 کفایت تمام و بر آمدن و باز آمدن از غربت بولن و حصول مراد کلی و جز و رسیدن بطلو با خویش و دفع دشمنان و دفع کفر با الله
 و کفر با الله نغیر و کفر با الله حیبا و کفر با الله علیا و کفر با الله و کفر با الله شهید خالص و بیت از حضرت سالت پناه ۴۳
 که هر یک این کلمات را دو مرتبه یکبار بخواند حق تعالی فرماید هفتاد هزار ملک را تا از برای
 او آمرزش بخوانند تا روز قیامت و از برای مهمات و حاجات و وسعت
 رزق و طول عمر و دفع خوف و خامت ایمان کامل از این عالم فرستن
 باین کلمات مداومت نماید چنانکه الله محمدا عشا ما هو الله

۱۲۶ هذہ صورتہ دایرہ تسعة عشرکہ باشرح و لطم من کلام مولانا
امیر المومنین علی بن ابی طالب علیہ الاف التحید و الثناء دائماً

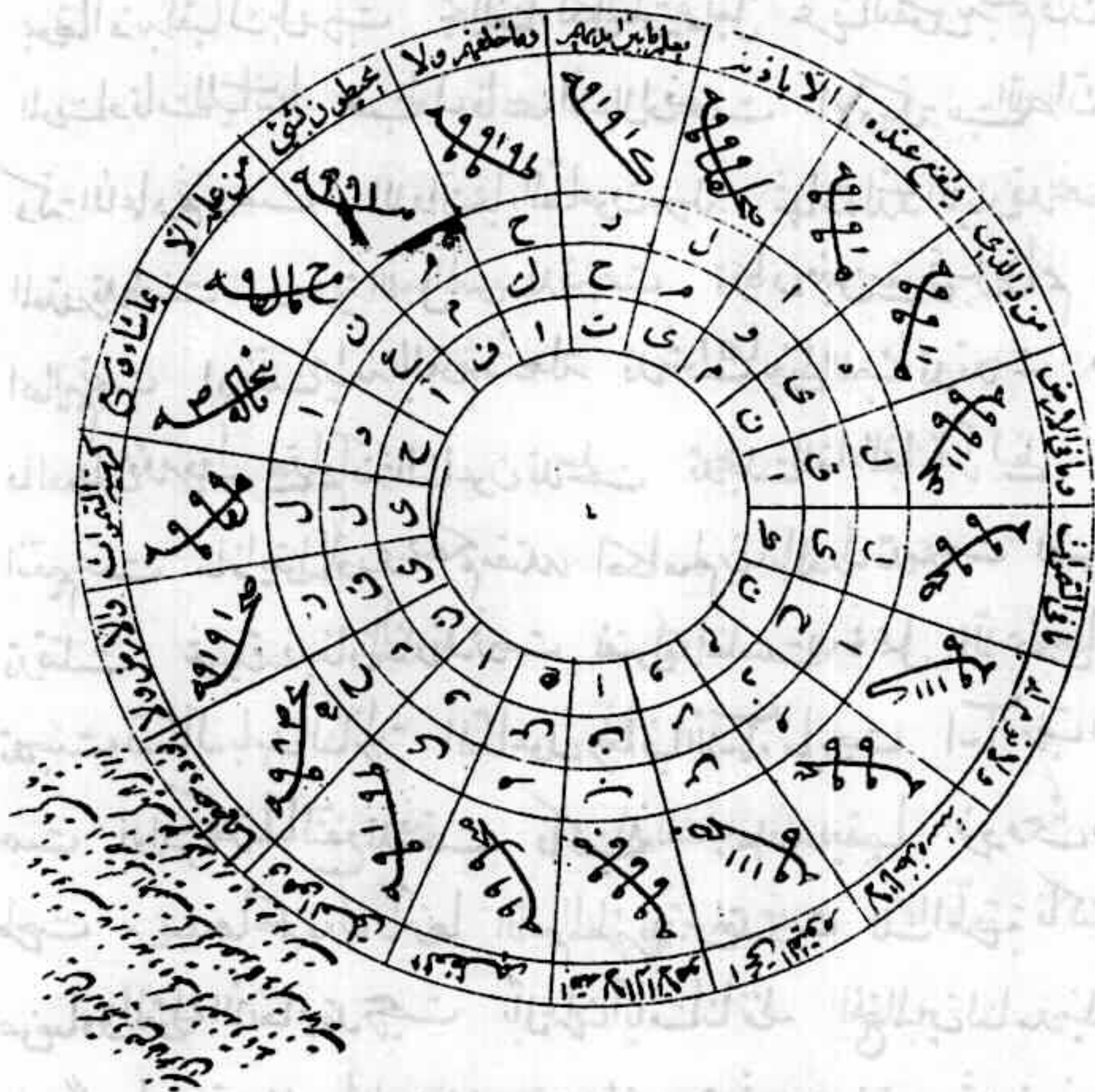
در صحتہ ۱۲۹ فصیلاً ان بزرگوار مشطور است لاخلول ولا فود الا
(باللہ العلی العظیم)

۱۳۷

هذه الدوائر التسعة عشر معروفة دوائر جنة الأسماء منسوبة إلى ١٢٩
 أمير المؤمنين عليه السلام تجرته في التأثير استخرجنا من جمع مشايخ فاجازوا
 لنا في كتابها و اجازتها لمن هو اهل لها - كتب العاصي لا عطاء

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 أجمعين
 بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 أجمعين

باز عفرا نشتت نشتت سود

١٤٠ هذه قصيدة منسوبة إلى علي في خواص الدارة وكيفية كتابتها وهي التي مذكورها في الرسالة الماضية لقد
 بدأت بسم الله مفتتحاً انك الحمد لله فافتحت مثبناً بصلوة الله اكملها على نبي رسل
 انصحت محمد خير خلق الله سيدهم ومن بخلق يوم الفصل قد منحت ذنوبنا من اجل كرمك
 عنها مكارم عفو الله قد صحت وان مغيهم عسرت فبالصلوة عليه مكنز انجحت يا
 هب لعلي من ذلك شيء يا من يقدره الارضون قد سطحت نفسه لطلب جنة الجبال قد صحت
 بموتها اذ برفيقك بل نرجت بحرق الفناء لكل الخلق عم اكل غرق النفس به حتم وان جنت قد
 الموت اوقات الجبال هب طلع فاصح الأجل انصحت الاوكة بيت الله ان له لصدية
 دكة الأعماد ثم وحت الاوان فجاء الطاعون مرسله نهادة لذلك الايمان قد منحت اسند
 المذود قد سطحت ومدة الأجل المحتوم قد منحت فكان فيمن مضى من قبل من أم زجر القوم لهم
 انما لم ينج ان غلت نيرانه بالغوم مشعلة قد شعلت باغطة الاجساد قد منحت فمهم على الانتم
 والعدوان قد مروا حتى علم انه الطاعون قد سطحت قد جعلت للقاء الفجار ناراً لظلمة والمؤمنين لهم
 انقيم بحت ما ذا يقول الوري في حكم مقتدر احكام لم ير بالعدل قد منحت نفس لوكمة الطاعون
 قد منحت غريزة في جنات الخلد قد منحت نفس قد اخلصت لله في عمل الايمانها والله قد منحت
 قد منحت نسال باهدى النازلة الطاعون رفقا فبالاسماء ما رجت اسماء رجت نعم قد منحت
 سميت اجاب حكمتها بالتفجع قد منحت فاكبت لذلك بسم الله يعقها فرد وحت وقوم وقد
 طرحت من بعدها حكم مدك واخرها الاسم المظهر قد منحت قد منحت لك الطريقة فاكبت بعض آية ما
 عن صادق القول في الانعام قد منحت بال عمران آيات لنا نزل الفخ المبين لنا مذهبنا منحت
 واحرفا معجمات صنع فليس لها في الوضع مثل ستاة بعد قد منحت فتسعة ثم عشر ضبط عدة ما
 لهن دائرة الاسماء قد منحت بيئة ضعمهم في دور دارق بالثغران ومك ربحه فحت
 جنة الاسماء والقربا اسند الطعن بالطاعون اذ منحت ومن اصيب بطاعون فصاير شيب الغيب
 من نار له فحت فاصح الكتابة بالماء العين كن للثقل دام بين شدة ما منحت ثم اسعد الماء
 واعلم ان برشفاء ما لم تكن ورق عين النفس قد منحت وتل من يدخل الاسماء منزله بان يقرب
 شاة فداية رجت وبعدها نقرأ بان عذرهم هذه هبة من بكم منحت ولا فيج ترديد القول
 غير في معالم الخير من سباه قد منحت من دام يطعن جهلك من اوصد نلتخف من كلالته ان منحت

من جزاء رسول الله مقتبس فيها غزوة من البر طفت لطائف الله في أسماء اجتمعت والعارف بها ١٢١

صدرا لقد شجرت خذها فتأثر وترى مطلبها لها تفكر في القوم ما سمحت أقول

قد اتفقت الأكا بر العطا ان دائرة جنة الاسماء من افاضات امير المؤمنين عليه السلام وهي مشتملة على الاسم الأعظم

والفارس اربع الاثر جذا والقصة التي مرت عن النبي صلى الله عليه وآله مشتملة على توصيف الدائرة وكيفيت تحريرها وبفهم منها ان

من في الدائرة واحدة لا تعد فيها وانما لدفع الطامعون فقط ولكن سمعنا بعض المشايخ يقول انها تسعة عشر دائرة

كل واحدة منها على هيئة اخرى ولحاجة اخرى كما مررت كلها مشروحا ومفصلا والظاهر انها واحدة على هيئة واحدة

لا تعد فيها مشتملة على خمس دوائر منقسمة على تسعة عشر حصة متساوية ويكتب في الدائرة الاو آية الكرسي ^{العظيم} والآخر

وفي الثانية الأشكال المربعة وفي الثالثة البسمة مقطعة وفي الرابعة الاسماء الستة كذلك وفي الخامسة

آية مناسبة لله مشتملة على تسعة عشر حرفا مثلا لدفع الطامعون او من كان ميتا فاحيينا ايضا نكمل على العون

لكم ولدفع الاعداء حسبنا الله ونعم الوكيل والفتح والنفرة انا فتحنا لك فتحا مبينا وللعداوة والقينا

بينهم العداوة ايضا خصمان في بعضنا على بعض ولأبطال التحول لا يفلح السار حيث كنت ولدفع الشره يجعل

بعد سريرا ولدفع الغم وتبشر في صدري ويتولى امرى ولدفع الحجة يا نازك في بردا وسلاما ولعقد اللسان

اليوم نختم على افواههم وللخفقان الاعداء فاعشينا هم فهم لا يبصرون ايضا تم بكم عمو فهم لا يعقلون ولتبدل

الأحوال عسى مرتينا ان يبدلنا خيرا ولأحسن الأمراء واحسن كما امن الله اليك وللخلاص من الحبس آياك انفسد

واياك لتعين ولطلب الهداية اهدنا الصراط المستقيم ولزيادة العمر والحمد لله رب العالمين وهكذا العلم

عند الله وحجج الكلام وقال بعض السالكين ان لا بد ان يحسب احوال حروف البسمة والاسماء والآية التي في الحاشية

وآية الكرسي ويجمع كلها واصيف اليها عداسم على ٣٣ مع عدد كلمة طي ويكتب في مربع مرسوم في حروف الدائرة

الخامسة وهو ستة ثمانية الدائرة قيل واصيف اليها ايضا عدد حروف اسم الطالب وانه لا بد ان يكتب الدائرة مظهر

بالمسك والرقم ان على لوح من ذهب او ما يناسب في اللون كالقمار الاصفر وغيره في ساحة سعادة القمر والشمس

ثم يخرجها بالعود وغيره وينبغي ان تكون الدائرة مساوية الوضع ويكون رؤس الخطوط محاذية لكرسي الدائرة وان

يشع عند الكتابة من البيت الاقل الذي تحت وهكذا وبعد تمام الكتابة يعلق الدائرة ويقرأ كل يوم بعد صلوة التسبيح

كل واحد من الاسماء الستة والبسمة والآية تسعة عشر مرة الى تسعة عشر يوما فيقبل تمام تسعة عشر يوما

الجبيل انشاء الله ثم وبعد القراءة يقرأ هذه الغزوة مرة واحدة روح هذه اللام ان اسلك بقاء الغزاة نية وجاء

الحيات السرمديتة ويا ربنا بجز الحكمة وقاز القدره ووا والوجود وريم الملك وحاء الحكم وقاف القيوم وقال ^{التيان}

مشہور است باین نحو

5 1 21	0 1 2 3 4	1 2 3 4 5
0 1 2 3 4	1 2 3 4	1 2 3 4 5
1 2 3 4 5	1 2 3	1 2
1 2 3 4	1 2 3	1 2 3 4

۱۵۶۸

www.FMR.ir

وسطه نیند آنرا تخلص کنیم چنین شدج ارباق و دك ره پس آن سطر خلاصه آنقدر بگیریم تا زمان ۱۴۲
 پیدا شد یعنی اگر بار دیگر بگیریم تمام که سطر اول است حاصل شود بکذا هیچ ملک ب ما و پس حرف اول حرف
 آن سطر اول را و کذا حرف اول و حرف آن سطر آخر را برداشتم ق ه و ج اردل بک و کذا حرف تم و حرف قبل آن
 سطر اول و سطر آخر را و کذا حرف تم و حرف قبل ق ب ه ل و ج را ا ل د ق ج ب ه ل د ل ا و ک
 ه ر د ق ب ج ما قبل آن سطر اول و آخر را تا سطرین تمام شود برداشتم چنین شدج ه ل ج ل د ا ب ب ل ک و ق
 ا د ل ق و ه و چون نبع است ۴۴ ترکیب ایم چنین شد جهل ل ا ب ب ک و ق ا د کد ق و هر این اسماء ملک
 الارواح است و طریق استخراجش همان نحاست که گفتیم پس استخراج طلسم میکنیم و قاعده آن این است که تمامی سطور
 تکسیر را ۵۵ اگر فرم است ۴۴ اگر نفع است ترکیب میکنیم آنچه حاصل شد طلسمات است چون در مایه نفع است
 ۴۴ ترکیب کنیم چنین شد جلبا فوک دهج ر ک ب ا و ق ق ه ج اردل ب ک ل و ج ل و ج را ا و ق ج ب و و لا
 و ک ه ر ق ج پس این در میان سطور بگیریم آنچه از اسماء الله پیدا میشود موافق مطلب استخراج میکنیم و اگر پیدا نشود
 از خارج بعد حروف تمام از اسماء الله هر چه که مستوی یک از آن حروف است میایم و چون هر حرف یک مستوی
 اگر منویات حروف تمام را از ملائکه هم استخراج کنیم بهر است و اگر همه کلمات اسماء ملائکه و اعوان و اسماء الله و
 بتدبیر یا هم برابر کنیم بهر است پس بنجته انشا نموده یکان یکان ملائکه و اعوان و اسماء الله و اروح را قسم میدهند
 با اسماء الله و بطلسما چنانکه میآید در وقت عمل طلسمات را بر سنگ سفید پاک نقش کرده در آبی که همه خلایق بخورند
 محو اندازند بجهت جلب هم ناس و اگر جلب غلغله یا خا بد آن سنگ را با آب اندازد و بخورد هر که دهد بقرار و گرفتار او گردد
 اما این وقتی شود که در وقت اسم مطابق را با شرایط بعمل آورد و بیباله تمام و در وقت سائز و بخورات بسوزاند پس آن
 غرمت! بعد السطور بگیر که در ملتغزیه شش است و همه شرایط دعوت را چنانکه سابقا در این مجموع در اکثر جا
 گذشت مرع دارد بخواند خطاب با روح و ملائکه و اعوان کند تا یک هفته مداومت باین عمل نماید تا مراد حاصل شود و اگر
 بعد کبیر یا صغیر یا وسطی مجموع اسم مطلوب یا شمر مطلوب تا یک هفته مداومت نماید بجهت مؤثر خواهد بود و اگر منظور
 تحزین کفر باشد بوضع قلب فقره قلب بیا بصیغه منفرد تمام کرده همه اعمال مذکور را با تمام رساند این عمل
 بنایت بر محبت و انشاء غرمت را باین نحو باید کرد قد عرضت علیکم یا اروح العالیات الطاهرات الزکیات و ملائکه
 رب العزق بالله لا اله الا هو مقلب القلوب و یضرب الملوک یا اروح العالیات و یا ملائکه رب العزق و یا ارحام
 اجیبو و عزمت علیکم یا دکا بکا یل یا رکها یل یا الله و اسم الله المزیب فی الارواح المسطور عزمت علیکم
 واقمت لکم بحق محکم و مقامکم و ذکرکم و تسبیحکم و تهلیلکم و مناصبکم منذ الله نعم ان تمروا الی الاعوان و تاملوا

١٢٤ ابطاغ وانجام حجة و هما اد هلكيوش اربكيوش ايدكا بكايئل ياكها بئل اقسام عليكم بابتد قلب القلوب بحق
 جعل لرب كبرياء ادكد قومر ان تامر اولاد هلكيوش واركيوش ان يستخرج قلوب الخلاق والناس اجمعين و
 الرجال والعلماء والولدان والانس والجان بلطيف في جميع الاكوان في جميع الاماكن والازمان بحق الله الرحمن الرحيم
 يا اهل هذا القمل من الملائكة والاعوان والارواح اعينوني بتخزين القلوب واخذ المطلب اعينوني وكوفوا اعوان
 وانصتوا واجتنبوا وادركوني في جميع الاحوال والامان اجيبني كما بكايئل ياكها بئل سيعا مطيعا بحق جللا بئل قلبا بئل
 اجيبوني وابنيوني بتخزين قلوب الخلاق اجمعين بحق الله العظيم جعل لرب كبرياء ادكد قومر ويحق هذه الطلسمات وهذه
 الكلمات قوت رهيح ركبنا وف قهوج امدل بلكف بجلود جرا اكر قجده ولا وكره قجج اجيبوني
 بالله مقلب القلوب الرحمن الرحيم يا مغفلون اد هلكيوش اربكيوش ان لم يجيبوني الحصول مرادى فسطر الله تعالى
 عليكم دكا بكايئل ياكها بئل يا بديهم شواظ من نار وخاسر فلا تنصرون يضربون وجعكم وادباركم وبسرعتكم الى النار
 وان اجبتكم فيبشركم الله نعم يوم القيمة لا تخافوا ولا تحزنوا وابشروا بالجنة بارك الله عليكم بحق هذه الكلمات
 اجيبوني بحصول مرادى لجل الجلال الساع التامة الطاعة الطاعة الرضا الرضا الرضا
 واهي الله اجيبوا اليوم ينادى للنادى من كان تريب يوم يسمعون الصيحة بلحق ذلك يوم الخروج اجيبوني يا ارباع
 الطاهرات بحصول مرادى وانجام حجة اعينوني يا ملائكة رب العرش باستجابة دعائي وتبلغ مرادى الى رحمة رب
 رحيم حبيب بالقرين بشاره وخطابته في شوق ادواع طلعان زود تراه تمام نايند وسود منتهر ما قريب بحصول
 مرادى واجابت في معرفه حال الغائب خذ اسم الله تزييد واسم الله
 والطح بعد سبعه وان بقى واحد فهو حق وكثره مضاعف وان بقى اثنين بخلاف عليه وان بقى ثلاثة مات وان
 بقى اربعة فهو الطريق يحصل له شقة عظيمة وان بقى خمسة احوال حسنة وان بقى ستة فهو بالسلامة متوجه
 عن قريب وان بقى سبعة قتل ما يضمن في هذا المعنى صاحب اسم الله واسقط اثنين اثنين فان بقى
 مات وان بقى اثنان فهو حق قال شيخنا الهادي هـ وقال نور الله مرقده في كشكوله اذا اردت ان تسكن في
 بلدة او قرية فاحسبك واسم امك واسم تلك البلدة او القرية واسقط اربعة اربعة فان بقى واحد فانت
 بمنزلة قنب وان بقى اثنان فانت بمنزلة شمس تطل كالقمر وان بقى ثلاثة فان الرزق سهل عليك نفسك مطمئنة
 وان بقى اربعة يكون سعادتك في تلك البلدة او القرية انتهى وقال طاب ثراه اذا اردت ان تعلم من يموت من
 الرزجين قبل صاحب خذ اسم الرجل والموت من القبر واتم خمسة خمسة فان بقى مفرغ فهو من الرزجين وان
 بقى الرزج فالمرأة يموت والله اعلم وما طاب ثراه في طلب التبارك يكتب هذه الحروف ويضع تحتها من ثم يم

ثالث انظر الى السارق في المنام ج لا ي عاصدا بلح سلح بومح سلح مسح ه واذا اردت ان تعلم من هو ١٤٥
 السارق فكتب اسماء المتوهمين كل اسم في حرفة وتكتب هذه الاما تحت ايها هم وهه هذا هيا طيا توين
 واطرحها في النار فان اسماء البرئين تحرق ويبقى اسم السارق ه واذا سرق من شيء فاكبت في الحروف في رق طبر
 صنعت لملك فانت ترى السارق في المنام ويهذه هها ه عا ادم ا وادى هك ه وقل ايض طاب
 نراه چون مكتوب يا رعد يا عريضه بكه نولند وخواهند كه زود ميترشند اول بقلم بمداد برنوق عريضه اين شكل
 نولند كه بزودى كارهاى خود بتوفيق الله تمام كند ه سب كل يك فائدة مجتبه صحيحة منقولة
 في بعض النجاسع المنسوبة الى الشيخ الاجل الفاضل الامام جلاء الملة والدين رحمه الله وراية ايض بخط الفاضل العا
 مولانا محمد تقي المجلسي في بعض نجاسع بكذراية مكتوب بخطها وانه علم بحقيقة الحال من اراد ان يخرج سلطانا او حاكما او
 من الانحياز ليتوصل لبصل كعين يقره كل كنه فلكه الكتاب سبع مرات هذه الاية عسى الله ان يجعل بكم وبين الذين
 عاديتم بينهم مودة والله تديره والله غفور رحيم وايضا في الفتوى الاتم ان ادركت بك في حزن واعوذ بك من شره واستعينك
 عليه فاكتبه يا شئت فاذا لم لا يتكلم مع احد ويقول سبعين مرة اللهم اين قلبك اين قلبك اين قلبك في كل ليلة الحمد لله
 مجاه محمدا اكرم ومجاه على الافضل الامام ومجاه فاطمة وفي الفضل العتي ومجاه الحسن والحسين سبطي سيد المرسلين وسيد
 شباب الجنة ومجاه ذريتهم الطيبة الطاهرة ويحيى حم عسى ويحيى كيعصر عسى الله عليه وآله الطاهرة فان فعلت
 الصلوة في ليلة الجمعة او يوم كان احسن وعظم هذا السلطان والحكام وهذا الشخص المقصود وطاعة بحيث لا يتصور من عليه
 وقد جرب هذا مرة بعد اخرى والله اعلم للحسن نقل من خط الامير الداماد كه از خط شيخ علي بن عبد الله الكركي
 نقل نموده برج از براي دفع حي كيت في مقام ثلاث ماهه صوته سوطا سوطا بالنار اخذنا يا ويحجر الحجوم في كل
 برقة في النار جرب في السب الكرخه كه را دوست خود كه اين كلمات آيند را در حضور اكنس چهل يك بار خواند
 بدست و مد بشركه و ما قل شرع بكدره بيم الله الرحمن الرحيم بكوبد و اگر خورده في اذنيات و غيره دوست داشته
 باشد و در حين خواندن كه بخورد و با اكنس بخورد و انچه است كلمات اين است اسكنك اطلبك من النعم من اراد ان
 يوشع عليه الرزق فليكتب هذا الدعاء ويلق عليه نفسه او يكتب في منزله او يقره كل يوم و ليلة ثلاث مرات والدعاء هذا يا
 يا الله يا الله يا رب يا رب يا رب يا حي يا قيوم يا ذا الجلال والاكرام اسئلك يا ملك العظيم الاعظم ان ترزقني رزقا
 حللا طيبا برحتك الواحة يا ارحم الراحمين ثم قال النبي صلى الله عليه وآله وسلم يا اخي نينا ان من يكتب هذا الدعاء ويلق عليه
 او قره دفع الله عنه وعن سبعة من عقبه الغفرنا وعلينا مظهر العجايب تجدد عونا لك في النوايب كل هم ثم
 سينجلي بولايتك يا علي يا علي يا علي من قرأه ليلة الجمعة ثلاثا و سبعين كما في نقل عن الشيخ برهان الدين ابراهيم

www.FMR.ir

www.FMR.ir

www.FMEHR.com

نشر الکترونیک فروغ مهر

تنها مرکز ارائه کتابهای خطر و نایاب به صورت الکترونیکی
دارنده کاملترین مجموعه کتب خطر و علوم غریبه

www.fmehr.com

www.FMR.ir

www.fmr.ir

مدی و را بعرب بریم ششده و عدد جمل ششده عشر را گرفتیم ۱۰۴۰ شد شماره حروف ششده عشر ۱۴۹
 بر او افزیم ۱۰۴۶ شد استنطاق کردیم ع م ز شد این مدخل دوم است مر الف را پس ع م ز را بعرب بریم
 سبعة وربعون الف شد و عدد جمل آنرا گرفتیم ۵۷۶ شد شماره حروف آنرا که ۱۳ است بر او افزیم ۵۹
 شد استنطاق کردیم ث ص شد این مدخل تیم الف است پس ث ص را بعرب بریم خمس مائة تسعون شد و عدد
 جمل آنرا گرفتیم ۱۳۳۲ شد شماره حروف بر آن افزیم ۳۴۲ شد استنطاق کردیم غ ش م ج شد این
 مدخل چهارم الف است پس این حروف را بعرب بریم الف ثلثمائة اربعون ثلاثة شد و عدد جمل آنرا گرفتیم ۴۹
 ۲۵ شد شماره حروف که ۱۹ است بر آن افزیم ۲۵۶۸ شد استنطاق کردیم ح س ث ب ع شد
 این مدخل پنجم الف است بکذا اخذ مداخل سائر الحروفان برای هر مطلبی که خواسته باشند آید یا اسمی از اسماء الله
 که مناسب مطلب باشد پیدا و اسم طالب و مطلوب را اگر مطلب بحسب باشد یا اسم طالب را اگر غرض عزت و دولتی
 و نصرت و غیر آنها باشد و اسم مطلوب را اگر غرض اهلاك و اخراج و مانند آن باشد آنها را مقطع نوشتند حروف
 پنج پنج طرح کرده اگر در آخر فرم ماند مدخل پنجم آن حروف را باید گرفت و اگر زنجیر باشد مدخل چهارم حروف را باید گرفت
 و اگر هیچ نماند باز مدخل پنجم را باید گرفت و قاعده گرفتن مداخل این قسم است که آن حروف مقطع را خلاصه کرده
 یعنی مکرر التکرار انداختن باز هر مدخل که مطلوب است باید گرفت و بهر چه که هم نوشت آنچه از حروف بعد از
 گرفتن مداخل هر حروف باقیه حاصل شد تکریر کنند تا بنام برسد پس هر چه از اسماء الله در صورت تکریر
 پیدا میشود استخراج کرده پس ملائکه که بآن خلاصه مداخل منسوب است استخراج کرده آنها را با اسماء الله متخیر
 در نموده انتظار حصول مطلب میکنند و اگر در صورت تکریر از اسماء الله چیزی پیدا نشود باید اسماء الله منسوب
 بآن حروف استخراج نموده مثلاً از جهة القامدات ما بین زید و عمر آید مناسب این مطلب این را جستیم القینا
 بنیم العداة پس ۹ و بر با اسمی مزبورین مقطعاً چنین نوشتیم والقی نابعن هم مع داوة
 زی مع م و پس خلاصه کردیم این شد والقی نابعن ب هم مع دة زید از آنکه ۵۵ طرح کردیم
 چهار ماند که نفع است پس مدخل چهارم آن حروف خلاصه را یکجای گرفت و اعمال با آخر رسانند قاعده صغیر
 جعفر بن آیات و اسماء از جهة هر مطلبی اقتضای هر که بیت و هشت حرف باشد و مناسب مطلب باشد پیدا کرده
 یا اینکه چند اسم از اسماء الله مناسب که مجموع ۲۸ حرف باشد تحصیل نمایند پس اسم صاحب مطلب را بتدبیرات
 آیت بیت و هشت حرف کرده و اگر آیه اسماء مناسبه کمتر از ۲۸ حرف باشد او را هم بتدبیرات آیت ۲۸ حرف
 کرده و بکلمه بعد از آن بکلمات آیه و بکلمات اسم صاحب مطلب را در خانه اول هر سطر صفحه جعفر نوشتند صفح را با آخر رسانند

۱۵۰ پیش از آنکه وارد بساط محاسبه قاعده ۲۸ حرف کردن آیات با اسماء اگر خواستند بایستیم که محاسبه را مبتدا
 ۲۸ حرف کرده بصفحه بیستم اقله حرفان اسم را برز و بتینات می نویسیم ۱۸ حرف میشود پس داخل گیر که حرفها
 گرفته ایم ۸۱۶ شد استنطاقش کردیم و فیض شد علاوه بر حرف می نویسیم ۲۱ حرف شد پس داخل و
 آن ۸۱۸ حرف را گرفته ایم ۵ شد استنطاقش کردیم ن شد پس داخل صغیر آن ۸۱۸ حرف را گرفته ایم ۵ شد
 استنطاقش کردیم ۵ شد پس عدد همان حرف را که پیچیده بود استنطاقش کردیم ۵ شد پس عدد نقاط آن
 ۸۱۸ حرف را که ابوجه استنطاق کردیم ای شد هر را جمع کردیم ۲۸ شد باین شکل م ی م ح ام ی م دال
 ت ا ق ا ف ی ز ی ض ن ه ل ح ی ای قاعده دیگر اسم محمد تقی هفت حروف است غیر از اینها را
 می گیریم ۱۴ میشود پس نظیر آن ۱۴ حرف را می یابیم ۲۱ میشود اینجا اگر خواستند بایستیم که اسم حسن را
 ۲۸ حرف کنیم ز بر و بتیند سن را می گیریم ۱۶ حرف میشود پس غیر از اینها را ۱۴ را می یابیم ۱۴
 می شود پس نظیر آن ۱۴ را می یابیم ۲۸ میشود اما تین حروف این باید در قاعده غیر تین و نظیر هر حرف
 در پشت او نشاند بعد از آن گذشت بحرف دیگر مثلاً اول ح را نوشت پس غیر از آن را که در دست در
 چلک ح پس نظیر ح را در دپلوی آنها می نویسیم و بکنند سایر الحروف ایضاً آیه الا الی الله تعالی امر
 نوشت پس داخل گیر آن که ذی قغ است و داخل و سبط آن که ذاست و داخل صغیر آن که ح ل است
 و عدد حرف آن که ذاست گرفته می نویسیم ۲۸ حرف میشود باین شکل ال ال ی ل ل ه ت م ی ح
 ال ام و ردی قغ ل ک ایضاً آیه نصر من الله و فتح قریب را مقطعا نوشت پس داخل گیر
 او را که ب ش غ است و وسط او را که ض است و صغیر او را که زم است پس عدد حرف او را که ذی
 می گیریم پس عدد نقاط را می گیریم می شود و چون هر را جمع کردیم ۲۴ شد ی را بسبب حرف تقسیم میکنیم اج و
 می شود باین نحو ن ص م ن د ال ل ه و ف ت ح و ری ب ب ش غ ص م ذی ج و واکر
 امیانا از بیت هشت زیاده عدد حروف و نقاط را بهم متمم میتوان کرد ۵ آیهنا لله خیر حافظا و هو
 ارحم الراحمین ۲۸ حروف است ۵ حروف ۲۸ که نه بعد از آن که ۱۴ است اساس و ۱۴ آخر
 میکنید ۵ قاعده استخراج صفحه عنوان عدد که در دست داریم از طبع جفر ۸۴ است بپشت راست
 آن عدد را بر آن طبع جفر تقسیم میکنیم و آنچه بماند بطبع صفحه ۲۸ است قسمت میکنیم خارج قسمت عدد صفحه
 و بانه عدد جن است پس غیر از این صفحه مقدم داشته بصفحه میبریم و اگر آن عدد که در دست داریم از طبع جفر کمتر باشد
 بطبع صفحه قسمت کردیم بخی مسطور رفتار میکنیم و اگر آن عدد را بر طبع جفر قسمت کردیم چیزی بماند جزو ۲۸ صفحه

کلیغ غ باید در نسخ نوشت و اگر بطبع صحیفه قیمت کریم چیری باز نماند چون ۲۸ مراد است کلیغ است مثلاً عدد ۱۵۱
اول که ۲۲۷ است چون قابل طرح جعفر نیست بطبع صحیفه قیمت کریم خایع قیمت ۸ و باقی ۱۲ شد پس
۱۲ و صفحه ۱ مراد است چون جز را بر صفحه مقدم باید داشت و خانه اقل صفحه ۱۱ می نویسیم و صفحه
باز می بینیم در خانه چهارم سطر ۱۳ م م استخراج میشود ایضا از لفظ زنده جان ضابطه ابله حاصل میشود
و از لفظ ببلبلت کل حاصل میشود و بهکذا طریق استخراج دایره حسن سن طع ی ف ک ص ل ق م
ر ش ت ش خ ذ ض ط غ ا ب ج د ه و ز ح س ی ن ط ع ک ف ل ص م ق ر ش ت ش خ ذ
ض ط غ ا ب ج د ه و ز هر که این کلمات را در کتابخانه باقم به مداد بنویسند هر طبعی که در نوشته
شده رو میگردانیم الله الرحمن الرحیم و عدا الله الصابرين المخرج مما کبرهون والذوق من حيث
لا یجتبون جعلنا الله وایاکم من الذین لا خوف علیهم ولا هم یحزنون **جدد الحیات والمات**
حکما چنین آورده اند که اگر کسی خواهد که بداند که بیمار به شوم یا نه نام بخورد نام مادر او را بحساب جل
جمع کند و بین معلوم کند که چند روز است که بیمار شده است آن را بر وی بفرایند و اگر عدد آن نداند چهل روز بر
بفرایند و چون هر جمع کتد بیت بگوید دیگر بگوید و سه طع کند آنچه بماند از جدول طلب کند
و الله اعلم

لوح حیات			لوح مات		
۱	۲	۳	۴	۵	۶
۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸
۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴
۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰

ایضا نوع آخر اگر خواهد که بداند
بیمار به شوم یا نه نام بیمار را بحساب
جل بگیرد و از ایام هفت آفرین
که بیمار شده است بحساب
هفت بر آن بفرایند و هر جمع
کن و سه طع کن و در آن
طلب نماید اگر ادا لوح حیات به شوم
و الا بمرور یا برفه زود بر شوم
بسیار می رود و اگر در لوح مات
بسیار می آید و بر شوم و الا
بمیرد العلم
عند الله

لوح حیات			لوح مات		
۱	۲	۳	۴	۵	۶
۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸
۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴
۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰

۱۵۲ این منظر از باده در سرچشمه است انگشت را بر سر میزنند آنقدر بخوانند که خوب شود **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
 اَبْرَحَیْ عَجْرَیْ نَدَکَیْ بِحَیْ مَالِیْ کَالِیْ جُرْیَا رِزْدِیْ بِنْدِیْ دُولِیْ بِیْلِیْ یَا سَیِّدَیْ حَنَانَتِیْ بِرِکِیْ
 هُنْکَا رِیَادِیْ عَادِیْ هَا سِرِیْ سِرِیْ جَا جَا ایضاً دعا در سر میزنند بنا به رابر بر سر
 بگذارد آن نذر بخواند که خوب باشد و در برابر که بخواند پُف کند و انگشتها را حرکت دهد که حجرت است
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ کَالِیْ جُرْیَا بِنْدِیْ رِزْدِیْ دُولِیْ حَنُونَتِیْ بِرِکِیْ مَا دَا غَا دَا سِرِ
 سِرِ جَا جَا از جهت خلاصی از قرض بعد از نماز صبح ۴۰ مرتبه یا عزیز یا عزیز بگوید للتقوی
 من عَجْرَاتِیْ مَلَأَتْهُمُ زَمَانُیْنَ بِلَا مَصْلُوفِیْ قَا عَیْنِیْ اِسْمِیْ دَانِشْتِیْ بِجَارِیْ اِنْدَا رِیْ هَر کَرِیْ دِکُورِیْ اِهْمِیْ جَمْعِیْ
 کَهْوَلَتِیْ السَّاعَةِ السَّاعَةِ بِاسْمِیْ فَلَانِ اِبْنِ فَلَانِ بِمَفَارِقَتِیْ فَلَانِ اِبْنِ فَلَانِ فَا بِنْدِیْ رَوَیْتُ
 که هرگاه کسی آراوه کند که بر کسی داخل شود و آن آن آثار هر یکی ببیند باید که وقتی که چشمش بر او افتاد
 سوره انا از لثام بخواند که انواع دریاها مشاهده مینماید نوشتار آنکه مکتوب تجرید برسد که از برای
 هر مریضی مخصوص از برای نیوی بیت و دو روز بعد از فریضه فجر و بقیه هفتاد نوبت قبل از آنکه
 با کسی حرف زند اسم الباسط را بخواند و بعد از آن هفتاد نوبت هر روز بنویسد و در روز آخر
 اندازد تا سه روز بلا شک که ماکذشته مطلوب حاصل میشود جهت برآمدن حاجات و جمع نیت و غیره
 کرده و صبح کند بقصد روزه و بعد از طلوع صبح ششصد بار بگوید مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
 الْبَشَرِیْ عَطْلِبِیْ بِرِیْدِیْ لِقَوْلِهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ کَسِیْ تَنَکِیْ دِزِیْ بَاشَدِیْ وَ چاره نیابد باید که اقل تو بگوید و با خدا تمام
 رجوع بدوگاه الهی نماید و مدت یک هفته هر روز ۵۴۰ بار آید و من یتق الله را بخواند فقر و غنا او بدو گت
 بتدک کرد و معیشت بر او فراخ شود بعون الله تعالی فَا نَدَیْ هَبْ دَفْعِیْ دُشْمَنِیْ هَبْ دَفْعِیْ دُشْمَنِیْ اَللَّهُمَّ
 نَعِشْ شَعْلَمِیْ وَ فَرِّقْ جِیْهَمِیْ وَ قَلِّبْ دِیْهَمِیْ وَ خَوِّبْ بِنِیَانِیْ وَ تَوَقِّبْ اَحْیَالِیْ وَ قَصِّرْ اَعْمَارِیْ وَ بَدِّلْ اَحْوَالِیْ وَ شَغْلِیْ
 بَابِ دَانِیْ وَ خَدِیْمِیْ اَخِذْ عِزِّیْ مَقْدَرِیْ اَقْهَارِیْ اَقْهَارِیْ اَقْهَارِیْ اَقْهَارِیْ اَقْهَارِیْ اَقْهَارِیْ اَقْهَارِیْ اَقْهَارِیْ
 بِجِهَةِ قَضَائِیْ اَحْیَالِیْ یَوْمَیْ جَارِیْ شَبِیْ وَ بِنِجْشَبِیْ وَ جَمْعِیْ دِیْ وَ شَدِیْ وَ بِنِجْشَبِیْ اَفْطَا کَرِیْ وَ دُورِیْ کَرِیْ نَا زِیْ جَابِیْ
 بِجَا آوَدِیْ رُوَانِ قَبْلِیْ کَرِیْ اِنْدِیْ بَعْدِیْ اِسْمِیْ مَبَارَکِیْ عَلِیْ اِنِیْ رِبَاعِیْ رَا بَخَانْدِیْ کَا اِسْمِیْ اَعْظَمِیْ اَسْتِیْ یَا اَمِیْرُ
 یَا ذَا النِّعَمِ یَا اِمَامِیْ الْمُتَّقِیْنَ یَا ذَا کَرَمِیْ اَتِمَّ اَجْنَاسِیْ حَاجَاتِنَا لَا تَجْشَبْ اَقْلَیْ هَانِیْ شَخْصِیْ تَقْدِیْرِیْ
 مَلَامَةِیْ اَلْزَمَانِیْ اَتَا سَیِّدِیْ حَسْبِیْ قَرِیْبِیْ نَقْلِیْ بَکَرِیْ کَیْ سَیَّارِیْ رَیَّارِیْ اَقْمَادِیْ بَاثِرِیْ رِبَاعِیْ دَاشْتِیْ وَ مَحْفُورِیْ دَکَرِیْ
 تَخَلَّفِیْ نَعْمِیْ کُنْدِیْ هَانِیْ شَخْصِیْ بَکَرِیْ اَجَانِیْ دَاوَدِیْ اُنْدِیْ فَا نَدِیْ جِهَتِیْ اَزْ اَلْهُوِیْ دَرِ مَکَادِیْ اَلْاَخْلَاقِیْ آوَرْدِیْ کَیْ سَیَّارِیْ

وهره را بگوید حالا بفضلک یا مریز بر روی فنج رود بد بدان و فقت الله علی هذا الطريق طریق ۱۵۳

وضع اعداد در مثلث آن است که این مجموع اعداد ۱۲ را ملح باید کرد و باز او را سه حصه کرده از یک

ابتداء در ربع وضع کند تا ملو شود چنانکه مثلا عدد سیصد و دوازده را ۱۲ از و ملح کریم باز ماند

سیصد و از حصه یکصد او صد بود از عدد ابتدا ساختیم و ملح را پر کریم اگر غرض تفریق بود عدد و الفینا بهم

العداة و البغض ابتداء را با عدد همین جمع کند و عدد را از خانه ۴ ابتدا کرده وضع نمایند و آیه مذکور را

۵ بار بخواند و بر آن ملح بدینت تفریق و بعضی آن دو کس بدید و بگوید فرقت بین فلان این فلان کما فرق

بین الحق و الباطل و بین التاء و الا و بحق اجمهر و ۵ بار این غریب را بخواند و هر بار بدعزت علیکم

یا اظطه یال یا بظطه یال یا جظطه یال یا زظطه یال یا هظطه یال یا و ظطه یال و یا

زظطه یال و یا حظطه یال یا طظطه یال فرقی بین فلان این فلان بحق بدع و اجمهر و بحق

تشکیل و رفتا یل و بعد از آن در بخیر هم اسب و شاخ بز و ستم خود را در و ملح را در هم بچند و در و در و

ناخن آدمی و سیر اندازد و در خانه او پنهان کند تفریق عظیم افتد بامر الله تم و لیکن کا غذا و کبره باشد

یا پست خود و در ده چپ تلخ انداخته در غضب فرزند و قبل از عمل ۴ بار آیه الکرسی را خواند و هر

دمد بطرف راست چپ و خلف بقدام و ۴ قل هو الله را بخواند و بر خود دمدم تا حجت بوزن سدا ما باید

که بجای سخن این عمل را که در کتب خلق کنند بچند عدد و حجت نماید و کتابت بنیل و سرکه

۲۱		۱
۱۸	۵	
۳	۲	۶

۱۸۷۱	۱۸۷۲	۱۸۷۳
۱۸	۱۸	۱۸
۱۸۷۳	۸۹۸	۱۸۷۹

افزون ما ز کتبه و اگر در فهم ما در کوبیده باشد

پیاله را بر آب کند و بهفت بار این آیه را بخواند

بار گرفته دهند تا بخیر و کسر آید و باشد

ایشان آذر را گرفته اند و آتش آتش هم همان لحظه شفا یابد و این خبر را نسبت و این فعل بلغه شد که مستر که بخند

قلب جان خانداد و ام یافت شده که فرشته برجا بارها آن مرد و ام موافق آمده و اگر بزرگ شفا یافت و مجرب

بینی و بینی و کوهی که یکس پای چپانه دیم کرد ساسا سلسه النون بن ابراهیم البصر و محمد الله بن

اسماء ام مومنه ۳ نقال القایات مختلفه و کثره و الدفخ عندنا بجهت اذ اردت استعمالها فاصبر سبعه ايام

ولا تکلم احدا و تصدق کل یوم علی ثلثه مساکین و بنجر مسجد کل یوم بکره و عشیه باللبان و المعود و قتلوا الاله

بانی کل صلوه سبع مرآت فاذا تم ذلك فتقرأ فی نفسك سر و لا تدع بد علی قفل و لا سلسله و لا غل الا فی

للساعه من طرفه عین انشاء الله تم و بعدا بسم الله الرحمن الرحیم اللهم رب العالمین بنت و عبدا المومنه الصدقه

۱۵۴ ام سوخت یا الله العزيز الكبير المتعال المتكبر المهيمن العظيم الذي نفتح به الالطاف واستناره به الانافق و
نحت به الالاف تفتح هذا القفل وهذا القفل وان شئت افتح قلبك لا عجة فلان فابن عظيم هم ابن شکر
در هر آفتاب سکاره و با خود دارد از شر ظالمان و بدکاران ایمن باشد و در رزق بر کفاده کرده و در
خلق با عزت و هیبت باشد مرتع این است

یا حفظ یا مانع یا ر نوب یا صمد طه انت انت	حسب الله لا اله الا هو عليه تكلت هو رب العرش يا حبيب انت	الله انت الملائك القدیم الجبار الجلیل الرزق العلی الکبر المتعال	ربنا ولا یحکم بالاطافه لنا وہف عتہ واغفر لنا وارحمنا الخ مولانا وانصرنا یا نصیر یا یغفر یا غفر یا وود
الله لا اله الا هو الخالق القیوم لا تأخذه سنة ولا نوم له	ما فی السموات وما فی الارض من الذی یشفع عنده انا باذنه	یعلم ما بین یدیم وما خلفهم ولا یحیطون بشئ من علم الا بما شاء	رب کرسیہ السموات والارض ولا یؤوده حفظها و هو العلی العظیم یا حمید
لا اله الا الله الم من لا اله الا هو طه طس طسم یس یس یس یس یس اه اه یا الله ارحم ان یا جمیل یا مؤمن یا نفع یا عظیم یا عظیم انت انت	یا الله یا رحمن یا رحیم یا کریم یا جواد یا مکیم یا با و ارحم یا وود یا حیدر یا رزق یا لطیف انت انت انت	هو الله الذی لا اله الا هو عالم الغیب والشهادة هو الرزق طه الم الم طس طس یا جمیل انت انت انت	بسم الله الرحمن الرحیم ولا اله الا الله العلی العظیم یا جمیل
الله لطیف صمد برزق من نوره و هو القوت الذی یاتنی یا یغفر یا وکیل یا رزق یا باسط یا جواد انت انت	سوط الم یا شدید یا ووالقوت المتین یا قادر یا قهار	لا اله الا انت حاکم الخ کنت من الظالمین الله الله ربی لا شریک له شری یا کاشف یا معین یا بدیع	الم الله لا اله الا هو الخ القیوم یا ماکن الملك یا ووالجود والاکرام

نظم کاوه آن در دفتر داشت بکرد خاک در چشم دولت خاک بدان علم یافت کجسرو بختش آرد
دست و نترک این بر دای نصرت لبست ختم خود را کند اندر خاک نشین گزین گزین گرفت افلاطون شد
منا بشر کشف غیب ادراک ملک از فر این تواند زو خیمه عز و جاه بر افلاک هست توبه باز با انجیل
باز در شرف قرآن پاک اندین شکل اندین جدول نتوان بد یکیش بباک هر که او علم این حرف
شناخت لجهت فهم شدند باک دوستان تو با و خرم و شاد دشمنان تو با و جلد هلاک و ستارا
همه کردند دشمنان کند جمیع هلاک فامید نظم صفوسد الف کشید مدبر بر بیم کنز کوثر
زود باز برور پس چار انصهار وادی دم کن این است یقین اسم خدا اکبر ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱
نظم غر ها آت و خط و نقطه و صلیب جها اربع نقطه فم همزات اذا عددتها و هی سبع لم تجد فیها غلط
فم هاء ثم واو بعدها ثم صمیم فی الوسط فم و آن خوان شد حرف نخت شکلا شکل الم قطع هذا ص
۵۵۵۵۵ ۵۵۵۵۵ ۵۵۵۵۵ ۵۵۵۵۵ ۵۵۵۵۵ باب در کیفیت اخذ نواید از اسم بزرگوار الله
و اسم اعظم است تحقیق ان بعض از اکابر منقول است که یکبار از طالبان صادق الاخلاص را گفت که بخوان که بیا منی

تا چهری بغایت مفید که مداومت بدان تا بدین حد رساند که فوق آن متصور نباشد آن طالب تواضع نام نوح ۱۵۵
آن بزرگ فرمود که الله الله الله بیکوت چنانکه در یک نفس یک وقت یکت تکوت و پرخند زیاده کوفت بختی بود
و باید که الله بشرط اظهار بخت کوفت و سکون ها و غیر آن لفظی بر زبان زلف و چیز دیگر و دل نکند زان
و با هیچ یک سخن نگوید الحق هر که بعد از آن نفعی صد و نود دفع بخواند خداوند عالم او را علم
فراوان و درغی گرداند و بدان باب فهم خلاص دهد که بهشت حق را از باطل جدا کند و هر که را چهری
کم شده باشد بر چهار کوفت کاغذ مرتب این اسم شریف و در نیم شب بدست گرفته روی بآسمان کند
و ساعت یکصد و دو آن اثناس صد و نود بار بخواند آن کم شده و ریاضت محنت شود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَجْدُ الْمَجَارُ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْغَرِيبُ الْفَقَّارُ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْكَرِيمُ السَّارُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالُ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ إِلَهًا وَاحِدًا رَبًّا وَشَهِيدًا
أَحَدًا صَدَدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ
لَهُ إِلَهًا وَاحِدًا رَبًّا وَشَهِيدًا أَحَدًا صَدَدًا وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ إِلَهًا وَاحِدًا رَبًّا وَشَهِيدًا
أَحَدًا صَدَدًا وَنَحْنُ لَهُ قَائِمُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ
لَهُ إِلَهًا وَاحِدًا رَبًّا وَشَهِيدًا أَحَدًا صَدَدًا وَنَحْنُ لَهُ صَائِرُونَ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَلَيَّ وَآلِيَّ
اللَّهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ وَجَّهْتُ وَجْهِي وَإِلَيْكَ قَرَّبْتُ أَمْرِي
وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ودا بیست است که حضرت رسول

فرمودند هر کس هر وقت این دعا را بخواند چنان باشد که نعت حج
کرده باشد و نعت خم قرآن کرده باشد و نعت شکر آید کرده
باشد و نعت دینار صدقه داده باشد و نعت اید و هکین را از غم

۱۵۶ آذاد کرده باشند چون حضرت رسول صلی الله علیه و آله اسبکلام را فرمود
 جبرئیل نازل شد و گفت یا رسول الله هر بنده از بندگان خدا و هراتی از امتان
 ترا بنده عباد او و هر خود یکبار بخواند یا محمد یا مجتبی رحمت رحلال خردم قسم او را هفت چیز
 بد هم اول فقر در رویشی را از وی بردارم دوم از سئوال نکبیر این گردانم سوم از ضابط
 الحفیظ هر که خواهد احصای این اسم کند اول باید کرد دل و چشم و زبان و
 دست خرد را از جمله مناهی و خطایا نگاه دارد تا حضرت حفیظ او را از بیلیات
 تحفیظ دارد و شیخ معروف که بد هر که خواهد از غرق شدن در آب و شوخن آتش
 و ستر اشرار این بود این اسم را بنویسد و تعویذ سازد و بر بار و بندد از انگیخت
 این بود و حضرت امام رضا علیه السلام فرموده اند هر که بعد از این اسم ۱۹۹۱ مرت
 مکرر در روز جمعه بعد از نماز بنویسد بجز باریک و ملوما رکعت و بر بار و بندد
 از وسوسه شیطان و خوف سلطان و بیم سبای و مار و عقرب و خیالات ناسد
 امان حقیقی برده باشد ۹ بگردد چهارم از امرک مفاجاة نگاه دارم پنجم
 در رخ بر دی حرام گردانم ششم از تنگی خبر نگه دارم هفتم از ستم ظالم حفظ تمام

صیحه این است

۲۴۸	۲۴۹	۲۵۰	۲۵۱
۲۵۲	۲۵۳	۲۵۴	۲۵۵
۲۵۶	۲۵۷	۲۵۸	۲۵۹
۲۶۰	۲۶۱	۲۶۲	۲۶۳

۲۶۴

ع	ف	ی	ظ
ی	ظ	ح	ف
ظ	ی	ف	ح
ف	ح	ظ	ی

۲۴۸	۲۵۷	۲۶۶	۲۷۷
۲۶۳	۲۷۲	۲۸۱	۲۹۰
۲۹۳	۳۰۲	۳۱۱	۳۲۰
۳۲۳	۳۳۲	۳۴۱	۳۵۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سُجَّاتُ الْمَالِكِ الْقُدُّوسِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُجَّاتُ ١٥٧
 الْعَزِيزِ الْمُخْتَارِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُجَّاتُ الْمُتَنَانِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُجَّاتُ
 الرَّحْمَنِ الدَّيَّانِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُجَّاتُ الرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُجَّاتُ
 الْحَكِيمِ الْكَرِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُجَّاتُ الْوَلِيِّ الْوَالِي لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُجَّاتُ
 الْعَلِيفِ الْخَبِيرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُجَّاتُ الْغُفُورِ الْوَدُودِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُجَّاتُ
 الْقَرِيبِ الْحَبِيبِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُجَّاتُ الْوَكِيلِ الْكَفِيلِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُجَّاتُ
 الْقَمَدِ الْمَعْبُودِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُجَّاتُ الدَّائِمِ الْقَائِمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُجَّاتُ
 الرَّقِيبِ الْمُحِيطِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُجَّاتُ الْحَيِّ الْمَيِّتِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُجَّاتُ
 الْحَيِّ الْقَيُّومِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُجَّاتُ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُجَّاتُ
 الْخَوَادِ الْأَعْظَمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُجَّاتُ الْمُؤْنِسِ الْمُهَيِّمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُجَّاتُ
 الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُجَّاتُ الْحَبِيبِ الشَّهِيدِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُجَّاتُ
 الْأَوَّلِ الْقَدِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُجَّاتُ الْقَاضِي الْكَبِيرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُجَّاتُ
 الْفَتَّاحِ الْعَلِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُجَّاتُ الْحَكِيمِ الْكَرِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ
 رَسُولُ اللَّهِ عَلِيُّ وَلِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٌ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ
 وَسَلَّمْ تَسْلِيمًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اللَّهُمَّ سَخِّرْ لِي أَعْدَائِي كَمَا سَخَّرْتَ الرَّيْحَ لِسُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ عَلَيْهَا السَّلَامُ
 وَذَلِّلْهُمْ لِي كَمَا ذَلَلْتَ فِرْعَوْنَ لِمُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ وَلَيْنَ قَاتِلِهِمْ كَمَا
 لَيْتَ الْمُحْدِثَ لِدَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَفَهَرَهُمْ لِي كَمَا فَهَرْتَ أَبَا جَهْلٍ
 مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِحَقِّ كَهَيْعَتِهِ وَبِحَقِّ حَقِّقَتِهِ صَمٌّ بَكْمٌ عَمَى فُتُمْ
 لَا يُبْصِرُونَ صَمٌّ بَكْمٌ عَمَى فُتُمْ لَا يَرْجِعُونَ صَمٌّ بَكْمٌ عَمَى فُتُمْ لَا يَفْقَهُونَ وَ
 نَسِيَ فَيْكُمُ اللَّهُ وَهَذَا السَّمِيعُ الْعَلِيمُ إِنَّا كُنَّا نَسْتَعِينُ
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ هَذِهِ تَسْمِيَةُ أَعْدَائِهِ دُرِّيَّاتُ بَدَى
 مَا نَبَتْ مَا لَمْ يَحْضُرْ فُلْتُ دُرِّيَّاتُ بَدَى دُرِّيَّاتُ بَدَى دُرِّيَّاتُ بَدَى

١٥٨ تفهيم
 حبر المشكاة رسول الله صلى الله عليه وآله عن المشكاة من القرآن فقال أما لست فيه القرآن فهو
 اسحق منه متفق اللفظ مختلف المعنى مشدق له عز وجل هذا الذي من يشاء ويهدى من يشاء فليس الضلال اللفظ في هذا الموضع وهذا
 ضلالهم عن طريق الحق بفعلهم نسبة الكفار في موضع آخر نسبة الانسجام في آية آخر فغير الضلال عليه وجه فنه هو محذور منه فهو مرسوم منه وليس محذور
 مرسوم منه ضلال النسيان فالضلال المحذور المنسوب الى الله لا يقر بسببه المرسوم هو قوله وقد فرغون قوله وهو قوله تعالى ولا تأثمهم الله عز وجل
 في القرآن كثيرا بل الضلال المنسوب الى الانسجام قوله تعالى في قصة ابراهيم عليه السلام ونبينا نوحا فليس الانسجام من حيث الضلال بل من حيث النسيان
 والانسجام لم تضل احد في الحقيقة وانما ضل الناس بها وكفروا حين جسدوا من جن الله عز وجل واما الضلال الذي هو نسيان فغير قوله تعالى ولا تأثمهم
 شبيبة من رجالكم فمن لم يؤمن بالله ولم يؤمن باليوم الآخر ولم يؤمن بالقرآن ولم يؤمن بالرسول ولم يؤمن بالآخرة ولم يؤمن بالجنة ولم يؤمن بالنار ولم يؤمن
 من كبره ومنه ما نسب اليه على كل حال لفظ قوله سبحانه ووجدك ضالا فليس هو الضلال في قوله لا يعرفون ربك فليس هو الضلال بل من حيث النسيان
 المنسوب الى الله تعالى الذي هو ضد الهدى والهدى هو الهدى في قوله سبحانه ووجدك ضالا فليس هو الضلال بل من حيث النسيان
 انفسنا لهم ووجه آخر هو قوله تعالى وما كان الله ليضل قوما بعد اذ هم حينئذ من قبلهم فليس هو الضلال بل من حيث النسيان
 ومعنى الهادي ههنا المبين لما جاء به المذنب عند الله وقد اخرج في من المناقبات على الله تعالى ان الله لا
 يستحي ان يضرب مثلا ما بعوضا فما فوقها وذلك ان الله تعالى لما ازل على نبي ٢٢ لكل قوم هاد فقال طاعة
 من المناقبات ما اذا اراد الله بهذا مثلا يضرب بكثيرا فاجابهم الله تعالى بقوله ان الله لا يستحي ان يضرب
 مثلا ما بعوضا فما فوقها فاما الذين امنوا فيعملون الصالحات وما اذكركم فيقولون ما اذا اراد الله بهذا مثلا
 يضرب بكثيرا ويجعل به كثيرا وما يضرب به الا الفاضل الى قوله اولئك هم الخاسرون فهذا معنى الضلال النسبي
 لما لا تقام له الامام الهادي لما جاء به المذنب في الخلق وصدقوا عنه بعد ان اتوا بفرض طاعة
 ولما باتوا لهم ما ياخذونه وما يدرون في الخلق ضلوا هذما مع علمهم بما قال النبي ٢٢ وهو قوله لا تضلوا على
 صلوة مكتوبة اذا صلتم على بلصقوا الى اهل بيته ولا تقطعوا عنهم من فان كل سبب منقطع يوم القيمة الا
 سببه ونسبه صلاها العوا لله تعالى وضلوا في ذلك الله تعالى الامم من اتباعهم وقال سبحانه ولا تتبعوا
 اهل آفة قوم تدضلوا من قبل واضلوا كثيرا وضلوا عن سواء السبيل والسبيل ههنا الوحي وقال سبحانه ولا
 تتبعوا السبل فتفرق بكم عن سبيله ذلكم وصيكم به لعلكم تتقون في الخواص ما وصيهم به الله تعالى واتبعوا
 اهل آفة قوم فخرقوا دين الله حلت عظمته وشرابهم وبدلوا فرائضه واحكامه وجميع ما امر به كما عدوا عن
 امر وبطاعته واخذوا عليهم العهد من الاله وانظرهم ذلك الى استعمال الآي القياس فترادهم ذلك مائة والتمسك
 ومنه قوله سبحانه وليقول الذين في قلوبهم مرض والكافرون ماذا اراد الله بهذا مثلا كذلك يقول الله من يشاء ينشاء

فكان تركهم اتباع الدليل الذي انما الله لهم ضلالة لجهنم فساد ذلك كان منسوبا اليه نعم لما خالفوا امره ١٥٩
اتباع الامام ثم انترقا واختلفوا ولعن بعضهم بعضا وتخل بعضهم واما بعضنا فاذ بعدنا الى الاضلال
ناقيين يكون ولما ارجعت قتل الخوارج بعد ان امرت اليهم ان يتولى لاقامة الحججة عليهم قلت يا معشر
المخلو^نات انتم كنتم تعلمون ان في القران ناهيا ومنوها ومحكما ومتشاهيا وخاصا واما
قالوا اللهم نعم فقلت اللهم اشهد عليهم نعم قلت انتم كنتم تعلمون ناهي القران ومنوه ومحكم ومتشاه^{يه}
وخاص وعام قالوا اللهم لا قلت فاشهدكم الله هل تعلمون اني اعلم ناهي ومنوه ومحكم ومتشاه^{يه}
وخاص وعام قالوا اللهم نعم فقلت من اضل منكم اذ قد اقرتم بذلك ثم قلت اللهم انك تعلم اني
قد حكمت بينهم بما اعلم ثم قال ١٢ واوصنا رسول الله ٢٣ فقال يا علي ان وجدت فئة تقتلهم فاطلب
حقك والافانهم بيئت فانما قد اخذت لك العهد يوم غد يرخم بآئك خليفة وشي واولي الناس بالاثار
من بعدك فمثل كمثل بيت الله الحرام يا ربك الناس ولا تاتهم يا ابا الحسن حقيق على الله ان يدخل بل الضلال
الجنة وانا مع هذا المعصين الذين قاموا في زمن الفتنة على الايتام بالامام الخفي المكان المستور عن
عبان نعم بامامة مقرر وببرهنة مستكون ولخو^صبه منتظرون موقنون غير شاكين صابرون
مسلمون واتماضوا عن مكان امامهم وعن معرفة شخصه يدرك ذلك ان الله نعم اذا حجب عن عباده
عين الثمينة جعلها دليلا على اوقات الصلوة فتوسع عليهم تاحيز الوقت ليعين^{هم} الوقت بظهورها ويتيقنوا
انها نذرا لك فكذلك الشطر الخويج الا ما عطي السلام المتمسك بامامة توسع عليه جميع فرائض الله الواجب
عليه مقبولة منه بجدوها غير خارج من معنى ما روي عليه فهو بار بحسب لا يفر غيبة امامه فمن خلق الا
خزاع نقول سبحانه خلق السموات والارض في ستة ايام واما خلق الاحياء فقله نعم بخلقكم في بطون اهلها
خلقا من بعد خلق في ظلمات ثلاث وقوله نعم هو الذي خلقكم من تراب ثم من نطفة ثم من علقته ثم من مضغ
مخلقة وغير مخلقة لنبين لكم ونقر في الارحام ما نشاء الاجل متى واما خلق التقدير فقله لعيسى عليه السلام
واذ خلق من الطين كهيئة الطير الاية واما خلق التغيير فقله نعم ولأمرهم فليغير^ن خلق الله وسالوا عليه السلام
عن المتشابهة في تغيير الفتنه فقال اكملوا ان يتركوا ان يقولوا امنا وهم لا يفتنون اولا يختبروه و
قوله لموسى ٣ وفتناك فنونا ومنه فتنه الكفر هو قوله نعم لقد ابتغوا الفتنه من قبل وتابوا لك
الامر حتى جاء الحق وظهر امر الله وهم كارهون وقوله نعم والفتنة الكبر من القتل يعني ههنا الكفر وقوله
سجانه في الذين استاذنوا رسول الله صلى الله عليه وآله في غزاة تبوك ان تجلفوا عنده من المنافقين فقال

١٦٠ منهم من يقول ان ذلك ولا تقتني الا في الفتنة سقطوا يعني ان ذلك ولا تكف في نقال عز وجل الا في الفتنة سقطوا فاما
 لمحيطة بالكافرين ومنه فتنة العذاب وهو قوله ثم يرميهم الله انما يستنزلون اي يذبون دفقا فتنتكم هذا الذم انتم به تسجلون
 اي فوعاذا بكم ومنه قوله ثم ان الذين فتوا المؤمنين والمؤمنات ثم لم يتوبوا اي عذبوا المؤمنين ومنه فتنة المحبة للدار الله
 كقولهم ثم انما اموالكم واولادكم فتنة اي انما حبكم لها فتنة لكم ومنه فتنة المصن وهو قوله سبحانه ولا يرون الله يفتنون
 في كل عام مرة او مرتين ثم لا يتوبون ولا هم يذكرون اي يرضون ويقتلون وسالوا صلوات الله عليه ولله عن المتشابهة
 فقال ههنا اوجه مختلفة المعنى فتنة قضاء فراغ ومنه قضاء عهد ومنه قضاء اعلام ومنه قضاء فعل ومنه قضاء
 الجباب ومنه قضاء كتاب ومنه قضاء امام ومنه قضاء حكم وفصل ومنه قضاء خلق ومنه قضاء نزل الموت فاما
 تفسير فتنة الفراغ من الشيء فهو قوله ثم واذا ضربنا اليك فمن الحق ليعتصموا بالقراءة فلما حضرو قالوا انصتوا فلما
 قضى ولولا انهم ساذجون معنى هذا قضاء الفراغ وكقوله فاذا قضيت مناسككم فاذكروا الله واما قضاء العهد فهو قوله
 وقضى ربك الاتعبدوا الاياه اي عهد ومثله في سورة القصص وما كنت بجبابا بن الغيب اذ قضينا الامور امرى عهدنا
 اليه ولما قضى الاعلام فهو قوله ثم وقضينا اليه ذلك الامرات وارهوا مقطوع مجيبين وقول سبحانه وقضينا
 الى بني اسرائيل الكتاب ليعتقدون في الارض مرتين اي املناهم في التوبة ما هم ماملون واما قضاء الكفيل فهو قوله في سورة
 طه فاقض ما انت قاض فاعل ما انت فاعل ومنه في سورة الانفال ليقض الله امره لكان فعلا اي يفعل ما كان في ملكه
 ومثل هذا في القرآن كثير ومنه قضاء الجباب للعباد كقوله ثم في سورة ابراهيم وقال الشيطان لما نفض الامر لما قرب
 العذاب ومثله في سورة يوسف قضى الامر الذي فيه لتفتيان عن اى صلب الامر الذي عن سالان واما قضاء الكتاب الحتم
 بقوله ثم في قصته مريم وكان امرها مقضي اي معلوما واما قضانا الاتام فهو قوله ثم في سورة القصص فلما قضى مرجع الاجل اي فلما اتم
 شرطه الذي شرط عليه وكقول من صلى التلذذ آيا الاجلين قضيت فلا عدوان علي معناه اذ اتممت واما قضاء الحكم
 فقوله ثم قضى بينهم بالحق وقيل الحمد لله رب العالمين اي حكم بينهم وقوله ثم والله يقضي بينهم بالحق والذين يدعون من دونه
 لا يقضون يعني ان الله هو التميع العليم وقول سبحانه والله يقضي بالحق وهو الغنا صديق وقوله ثم في سورة يونس وقضى بينهم
 بالقسط واما قضاء الحق فهو قوله سبحانه ففصين سبع ساعات في يومين اي فلقين واما قضاء ازال الموت فكقوله اهل النار
 في سورة الزخرف وقالوا يا مالك ليقض علينا ربك قال انكم ما تكونون اي لنيزل علينا الموت ومثله لا يقض عليهم نعمتنا
 ولا يخفف عنهم من عذابنا ولا ينزل عليهم الموت فليس مريحا ومثله قصه سليمان ابن داود فلما قضينا عليه الموت
 ما دلهم على موته فاثابة الارض تاكل من اهلها يعني نعم لما ازلنا عليه الموت وسالوا من اهل النار في القرآن قال الله
 القرآن والنور اسم من اسماء الله تعالى والنور الثوري والنور القوي والنور المومن وهو الموالاة التي تدس بها انوار القمية

والتي في مواضع من التوراة والنجيل والقرآن حتى الله عز وجل في عباده وهو المعصوم لما كلم الله تعالى ابن عمران ١٦١
 فلم يصدقهم فقال لهم وما الذي يفتح ذلك عنكم قالوا حامد قال فاختاروا سبعين رجلا من بني اسرائيل فلما اتوا جاسدة وقضهم تقدم
 خيل بني اسرائيل رتبهم جاسدة وبعضهم فلما اكمل قال لهم اسمعتم قالوا بلى ولكننا لا ندرى ما هو كلام الله لاننا نرى لنا حتى نألفه ذلك
 عند بني اسرائيل فلما قالوا ذلك صعدوا فاما انما افانق منى فامتنوا وراهم جوع وظن انهم انما هلكوا بدني بني اسرائيل فقال
 يا ربنا اصننا واخلفنا انت لهم والسوابي وعرفهم وعرفنا فنهلكنا بما فعل النفاق منا انما افانقنا فقتلناهم من
 وتهد من تشاء انت ولينا فاعفينا وارحمنا وانت خير الغافرين فقال لهم عذاب اصيب مني اشاء ورحمة وسعت كل شيء
 لا قوله سبحانه النبي الا ترى الله فجاءه من مكتوبا عندهم في التوراة والنجيل يا ربهم بالمعروف وينهيه عن المنكر والنجيل لهم الطيب
 ويحرم عليهم الجبانة ويضع عنهم اصرهم والا غلال التي كانت عليهم فاما الذين امنوا به وعزوه ووضعه واسموا التوراة
 انزل الله عليك هم المفلحون فالقرآن في هذا الموضع هو القرآن ومثله سورة التين فانزلهم فامتنوا بالله ورسوله والقرآن
 انزلنا يعني سبحانه القرآن وجميع الاوصياء المعصومين حمله كتاب الله عز وجل وخزنته وراجمته الذين نزلهم الله في كتابه تعالى
 وما يعلم تاديله الا الله والاعيون في العلم بقولنا امنا به كل من عند ربنا فهم المغفورون الذين انزل الله سبحانه بهم البلاد
 لهم الدنيا قال الله في سورة النور ان الله عز وجل السموات والارض من قبل نوره لم يكن فيها مصباح للمصباح في زجاجة الزجاجة كانها كوكب
 الازية واللكوة رسول الله ٢ والمصباح الرقي والامينا والزجاجة فاطمة والشجرة المباركة رسول الله واللكوة النبي
 القائم المستظرف ملائكة الارض ملائكة قال لهم يكاد ذبيها يضيئ ولما تمست نادى ينفق به ناطق ثم قال لهم نور من نور
 بهذا الله لنوره من يشاء ويضرب الله الامثال للناس والله بكل شيء عليم ثم قال في سورة النور ان الله عز وجل يدرك فيها السموات
 ليجلد بها بالعدو والاصحاب بالانبياء تجارة ولا يبع عن ذكر الله وقام الصلوة وايتا الكوفة وهم الاوصياء قال الله تعالى في سورة
 الانعام في ذكر التوراة والقرآن من انزل الكتاب الذي جاء به موسى فهدى للناس وقال الله تعالى في سورة يوسف في
 جعل الشمس ضياء والقمر نورا ومثله في سورة نوح قوله تعالى وجعل القمر فنيق نورا وقال سبحانه الحمد لله الذي خلق السموات والارض جعل
 بينه الليل والنهار وقال سبحانه في سورة البقرة الله عز وجل الذي امنوا يخرجهم من الظلمات الى النور يعني من ظلمة الكفر الى نور الايمان فليكن الايمان هدينا في مثل
 في سورة ابراهيم يخرج الناس من الظلمات الى النور قال عز وجل في سورة براءة يريدون ليظنوا ان الله باقوا بهم يعني نزل الاسلام بكفرهم وحبهم
 في سورة النساء وان لنا اليكم نورا مبينا بهذا الله لنوره من يشاء وقال سبحانه في سورة الحديد في ذكر المؤمنين يعني نورهم بين ايديهم
 بشيكم اليوم يستخرج من تحتها الاكهار وفيها انظرونا نقب منكم كم اعطيتكم منكم ومثل ذلك في القرآن كثير وسال ٢ عن اقسام الآخرة كتابكم
 فقال لهم ان كان الشيطان رادنا على مذهب واحد في الجاهلية فبعث الله النبيين مبشرين ومنذرين ومنها الآخرة في الوقت كقولك
 وتمام في سورة يوسف قال الذي يخرج منها وادرك بعد امرة اي بعد وقت وقوله سبحانه ولما افترقنا عنهم العذاب لآخرة معدودة اي في وقت معلوم والآخرة
 نزلهم من بعد ليلة امة من الناس بسفوف اولا امة من المؤمنين فماتت ثم ان ابراهيم كان امة والا مخرج وادرج طيور قال الله تعالى وما من امة

۱۶۲ در کتاب فضائل امیر المؤمنین علیه السلام آیه الله زاد و مرعشی نجفی

نوشته شد ابن المفازلی شافعی داستان خوبی نوشته ابو حسن علی
فرزند محمد فرزند شرفیه گفت قاضی عدل جمال الدین نعمت الله فرزند
علی فرزند احمد فرزند عطار در روز جمعه یحیی زلفی در مشهد
شهر واسط در وداقین در معازده من حضور پیدا کردند و نیز امیر
اشرف الدین ابو شجاع فرزند محمدری شاعر نوزده ماه حاضر شد شرف
الدین از قاضی جمال الدین خواست که منافی و فضائل مولای متعالی
و اباجوانند - سپس از روی دو نسخه ای که با خط خودم در معازده
ام در آن روز بود بخواندن شروع کرد که جمعی بدو و برشان گرد آمدند
که زاکاه ابونصر قاضی عراق و ابوعباس فرزند زینب از آنجا عبور
کردند و آنها بعدالت مشهور بودند پس ایستادند و خواندن منافی
و اباجوانند کرد و غوغائی پیا نمودند و ابونصر قاضی عراق در مسخره
و استهزاء پر رومی زیاده روی کرده و در ضمن گفتارش با طریق استهزاء
گفت ای در هر روز جمعه بعد از نماز برای ما برنامہ و وظیفه ای تعیین کن
تا مقداری از این منافی را در مسجد جامع تشنوم قاضی نعمت الله فرزند
عطار گفت شما تا بلیت اودانند اید شما بدرب خطیب حاضر شد گفتند
علی علیه السلام سوره از کتاب خدا حفظ نکرده است در حالی که منافی
مشمول بر این اهمیت که در میان صحابه قاری تر از علی بن ابی طالب علیه السلام
وجود ندارد شما اهل این خرما نیستید پس آن دو نفر غوغاء و مسخره
بیشتر نمودند قاضی نعمت الله از حوصله درآمد مضطرب شده و در حضور
جمعی که در آنجا ایستاده بودند گفت پروردگار اگر برای اهل بیت پیامبر
در پیکار و عزت و حرمتی هست خانه او را بر زمین فرو برد و عقیبت او را
بر روی برسان شبس جمع نمود و در پامداد و در شب ششم و نهم
از سال ۵۸۰ خداوند خانه اش را فرو برد خانه و جمیع ساختمانی که بالا
و حله بود بدجله افتاد زمام داری و اموال و اثاث و پارچه شد و این
منقبت از شکفت انگیز نری چیزهای است که امروز از منافی آل محمد
علیهم السلام مشاهده شده است نقل از کتاب اسرار آل محمد ص ۳۳

١٦٢
تأمل صدي المقام المذكور في المعاني عن الصادق عليه السلام يعرف من حروف اسم الله المقطع
في القرآن الكريم لغة النبي أو اللام فذا دعي به حبيب أو قل ويحتمل كمن في ذلك توقف
بين معاني القول مذاع اصبح قال السلطان الأمير الشيخ محمد بن أبي البركات في الفهرست
المكتبة الوجه مطلق من غير يقينه بعض المكلف وهو الحق في المكلفين وهو عالم بالحروف عابته
لقد اردنا ان بين مقام المكلف من هذه الحروف والمكلفين من هذه الحروف حقيقة لا يتبدل عنه أحد
أو اعلموا عليه وهو مستخرج من الباطن التي عنها تركيب هذه الحروف التي تستحق حروف المعجم لأنها
الناظر فيها معنى أو لا تشقنا على الحروف هذه بأربع مرات حروف مرتبة تسعة أفك
الألف والآراء واللام وحروف مرتبة ثمانية أفك دهر النوان والقاد والفتاد وحروف
مرتبة تسعة أفك دهر العين والسين واليشية وحروف مرتبة عشرة أفك دهر
بقي الحروف المعجمية دهر ثمانية عشر حرف كل حرف يتركب عشرة كما ان كل حرف يتركب
الحروف منها هو على تسعة أفك دهر ثمانية عشر حرف لا يتركبها ذكرنا فعدد الألف التي
وصفت عنها هذه الحروف دهر الباطن التي ذكرنا فاستان وهو مستون فلكي واما المستغنية
فآراء واللام منها حروف الألف فطبعها الحرارة واليبوسة واما الألف فطبعها الحرارة
والرطوبة واليبوسة والبرودة مزج الحرارة مع الرطوبة مع ان برودة ومع اليبوسة
يبوسة مع حبها فخرجت العوالم واما مرتبة الثانية فحروفها حال ييبوسة المرتبة الثالثة
فالعين والعين منها طبعها البرودة واليبوسة واما السين والسين فطبعها الحرارة واليبوسة
واما المرتبة العشرية فحروفها حال ييبوسة والياء فطبعها البرودة واليبوسة والياء
الياء والامزة فطبعها البرودة واليبوسة فعدد الألف التي ذكرنا فاستان وهو مستون فلكي
ميت فلك وثلاثة أفك دهر الألف التي ذكرنا فاستان وهو مستون فلكي فعدد الألف التي

دارموز

١٦٤ اواربعون حرف عند الدفد الترغ حركاتها توجب الردة صمته وتكون حرف وعدد
 الدفدك الترغ حركاتها الرطوبة سبعة وعشرون حرف مع التولج والتدوير والترين
 على حسب ذكرناه انما سبعة الدفدك توجب حركاتها العنصر الاول الاربعة ومنها يوجب
 حرف الدلف خاصة وبائية لغة وتكون حرفا توجب حركاتها الحركات واليبوسة خاصة لا يوجب
 عنها غيرها البتة وعن هذه الدفدك يوجب حرف الاء والهم والال والواد والراء
 والطاء والياء والكاف والدم والميم والنون والصاد والفاء والراء والسين وان
 وان والطاء والسين وثمانية وثلاثون حرفا يوجب حركاتها الردة واليبوسة خاصة
 وعن هذه الدفدك يوجب حرف العين الكاء والهاج والياء والعشرون حرفا توجب حركاتها الردة
 والرطوبة خاصة وعن هذه الدفدك يوجب حرف الاء والهمزة والاء الف مخرج
 عن التبعة والمائة والستة والسبعين اذا كان مثقولا قال لا يمسيهم السوء ولا هم
 يجوزون فاذا كان قوله قالي لانتم شدة ربهته وانهما من المائة والستة والسبعون
 ومن العشرين وليس في الالم حرف يوجب حركاتها الحركات والرطوبة خاصة ومن غيرها وان نظرت
 في طبع الراء عرفت على الكلم الترغ ان يكون له حرف مخرج كما انه ما ثم حرف يوجب حركاتها
 واحد من هذه العنصر الاول على نفارده فاذا والتميز يور بها العنك المابع ويقطع العنك
 الدفد في احد عشر الف سنة باقى الحروف يدور بها العنك ويقطع العنك الدفد في
 اثني عشر الف سنة وهر حرف من تلك في العنك منها ما هو على سطح العنك ومنها ما هو في
 مقر العنك ومنها ما هو بينها واللا تطول لبين من لها وقت يوقا ولكن ينفر من ذلك
 ما يثنى في ان الاء ليس من الواب نه الكت بعد كل من في خرفة العاصر ويطا
 الالم السفى وفي اى دورة كان وهو ان الالم الدفد كمن فيه الدن يخرج رات العنك

انقضى و این روحیه نظر، فنقبض العنان حتى يصل موضعه ان الله تعالى فترجع ونقول ١٦٥
 ان المرتبة السبعية الزاوي والالف واللام صحت، حضا حضرت الاكسبة المكفة
 من حروف المعجم وان المرتبة الثمانية التي هي النون والقاف والفاء صحت، حضا
 الا ان من علم الحروف وان المرتبة العشرية وهر المرتبة الثالثة من المراتب الاربعة
 التي هي في حروف صحت، حضا المدركة من علم الحروف، اننا صحت هذه الموصوفات الاربعة
 لهذه الاربعة المراتب من حروف على هذا التقسيم لثلاثين عبرة المدرك يحتاج ذكرها، وبما هذا
 الى ديوان فبعضها ولكن قد ذكرنا، صرت بنجمة في كتاب المبادر والغايات لما نحوي عليه حروف
 المعجم من العيوب والذات وهو بين ايدينا ما كل واحد ما فيه من الاوراق متفرقة ليس
 بذكره منه في هذا الكتاب بل بما بقى انت والله تعالى فصلت الدائرة للبحر ان رلقا تقويم عليها
 وهو التي ادنهم لقولهم فيما هم في الحق قالوا عندهم ثم لا يتبينهم من بين ايديهم ومن خلفهم
 اياهم ومن غلظ ثنائهم وفرف حق تقويم ولم يبق لهم حقيقة فامته يطلبون بها مرتبة
 زائده ولا يعتقد ان يكون لهم العلوم ما يقابلون الحقيقة، بذلك عما قرناه في
 كتاب المبادر والغايات فيما نحوي عليه حروف المعجم من العيوب والذات وهو بين ايدينا
 وبين فيه لم اخصوا بالعين والالف والسين والشين ومن غير ما من حروف والمناسبة
 التي من هذه الحروف وسببهم وانهم موجودون غير الله تعالى الزعمنا وصحت هذه الحروف
 وحصلت هذه الاكسبة من هذه الحروف ثلثة حقايق هي عليها ايضا وهو الرتبة ^{الصفحة}
 والحقيقة الرابطة بين الرتبة والوصف وهو القول للذن الصفته لعلق، بالمو
 بها ومبطلتها الحقيقة لها كما العلم يرتبط نفسه، العلم بها العلوم والدرادة ترتبط
 بنفسها، المزيد بها والمراد لها والقدرة ترتبط بنفسها، بالقدر بها والمقدور

۱۶۶ و كذلك جميع الحروف ترتبط بنفسها بالمزيد بها وبالمراد والكسوة وكان الحرف
 الذي ختمت به الحرف والزاوي والدم يدل على القدم وهو قولك ازل ربط هذه الحروف
 وهذه فاما الحرف الثاني من وقف عليها فانه تيزه فاما بحمد الغيرة والحق صدورهم
 كقولهم ايضا في النسبة اي بوقت من هذه الحروف وبين الحفرة اللطيفة في الحرف المذكور
 وكذلك الحفرة التي يستمر من الحروف ثلثة ايضا كما صدر الحفرة اللطيفة
 غير ان حرف الزون والقار والفا وفتا الحرف اللطيفة من جهة مواعيد فان
 العبودية لا تشك الربوبية فالحرف الثاني الذي يكون بها الهاء كما ان يكون فيها كيون العبد
 ماله فلو وقع اللطيفة كان الحرف الثاني كان الهمزة او هاء او عذ او هاء او هذا الذي يصح ابا
 فلو ان يكون الحرف الثاني متبينة وهذا يا تيم بعدد ما بينه كبد وشم ولم يثبت بين
 عله كما بينه علمهم فان ملك العالم وهو قد ياتي القديم محدثا في المحدث والحق الحفرة
 في ان كل واحد من معقولة من ثلث حقائق ذات وصفة حقيقة رابطة بين الحقة
 والمصروف غير ان العبد له ثلثة احوال حاله مع نفسه لا يغيره والوقت الذي يكون فيه
 نائم الحرف عن كل شيء وحال مع الله وحال مع العالم والبري تعالى بين فان وصفين
 وصف في العبد وصف في احد خلقه وليس فخره موجود فيكون في له وصف يعلق به فهذا
 هو انزال حقه فيه لاثبات احوالها في ساعده وقد ذكرنا النسبة بين الزون والها
 والفا والترتيب بين الاصل والقدم التي للحفرة اللطيفة في كتاب الماد واليات
 وان كانت حروف الحرف اللطيفة غسبة اهلكت الحرف نية غم ثمانية اهلكت فان
 هذا لا يفرغ في النسبة بين الله والخالق ثم انه في نفس الزون المحسوسة التي هي
 اهلكت في العبد في ساعده اهلكت عليه سيرة وتحقق بهج الموت الذي

لا يجوز مخمق قام به غير ارض ولا تسع وكذلك في نفس نقطة النون اول دلالة النون الرومانية المعقولة ١٦٧
فوق شكل النون التي الى هر الصف من الدائرة والنقطة الموصولة بالنون المحسوسة الموضوعة اول الكفل
التي هي مركز الالف المعقولة التي بها قطر الدائرة والنقطة الأخيرة التي تقطع شكل النون هر الصف
المعقولة فيقدر في مخرجها فتتركز تلك على النون فيجئ منها كقلام سوف والنون شبه الراي و
الالف المذكورة فتكون النون كما هو مظهر الدال التي في كل الالف والراي والدم في الحق
غير انه في الحق ظاهر الدال بذاته اذ لا اول له ولا منتهى لوجود في ذاته بدري والالف في صغريه
الدال الا ان الالف ليس طين ا في ذاته وانما صح فيه للدال لوضعه ما من وجهه ووجهه فان الوجود
يطبق عليه الوجود في اربع مراتب ووجود في الدال ووجود في الالف ووجود في الالف ووجود في الالف
سبب في ذكره اني اكتب ان شاء الله في فخر حبه ووجوده على صورته التي وجه عليها في حبه في
العلم القديم الدال في وجوده اذ لا عبادة العلم المعلق به كما تغير للعقول سبب في مظهره
بشخص البقية فلهذا معنى في الدال ولما يقترن بها الذاتية المودة في الصورة العينية المعقولة
التي تقبل القدوم والحدوث مع صبا بينا ما في كتاب نشاء الدوائر والمدارك والاول اذ انت
الوجه اليه فانظره هناك مستوف وسند كمنه طرف في هذا الكتاب في بعض الدوائر وطلو ما ذكرنا
من الدال في النون هو في الالف دائم واكن لوجود كمال الدائرة وكذلك يرجع صفات
الالف والراي والدم المرتبطة الى صفات النون والفاء والفاء التي للعبه ويرجع الحق
صحت هذا بالاشهاد من صفات عن كنه في الكتب ولكن نطوره الالف بين اوانه في
عده ومثربه اوسم في اكل درجات التسليم وهرام على غير هذين الصنفين فمحقق ما ذكرنا في
وتبني به كمن في الجايز بتد العقول حسن ما لها وبقر للملكة باقي احواف المعجم وهر ائنة
عشر حرف الاء واجيم والدال والهاء والحاء والياء والهاء والميم والالف والفاء

حصص المكنت وللهذا ما اودع الحق تسعة افلاك السموات السبعة والكبر والعرش منقسم مسنن في اول هذا الفصل ١٦٩
 ان يكون محوارة والرطوبة مكنت لم يذكر السبب فلهذا ذكر من طرف في هذا الباب صير نسبية في داخل المكنت في اثناءها
 وسذكر في هذا الباب بعد هذا التتميم ما يكون من الحروف حاراً رطباً وذلك لانه دار به مكنت عين المكنت الذي ذكرنا في آية
 الباب فاعلم ان محوارة والرطوبة هي القوة الطبيعية فلو كان لها مكنت كما لا فواتها في المرحلة لا تقف دورة
 ذلك المكنت في الارتفاع كما يصح في اية التوضيح وكانت تعذب او تنقل وحقيقها تقف بان لا تعذب فليس له
 مكنت فلهذا ابنا ان يرى ان الدار المحرقة هي الجوان صغار مكنت الحياة الدورية الحياة الدورية تمدد وليس للمكنت
 تنقضي دورته فالحياة الدورية تنقضي لها لا يقيم لها تنقضي في الحياة الدورية المنزوعة بالحياة الدورية لا يقيم لها
 انقضاء لا ترى ان الله والحق كانت حياتها ذاتية لها لم يبع فيها موت البتة ولما كانت الحياة في الكسب
 بالعرض قام بها الفناء بالموت فان حياة الجسم من اثار حجرة الروح كنز الشمس المنيرة الارض من الشمس فاداء
 مضت الشمس معها فلهذا وبقيت الارض مظلمة كذلك الروح اذا صارت الجسم للعالم الذي به ومنه تنبع الحياة
 المنتشرة في الجسم وفي صور الحياة في راي العين فيقترن فذل وقول الحقيقة رجع الى
 اصله منها خلقكم ومنها يعيدكم ومنها يخرجكم فان هزى كل رجع اليها الروح لا اله الا الله اذا كان الجسم
 والنور كقول من الروح تدبر جسم بطريق العشق فتتبع اجزائه وتركب هذه وبها طبقة بعد اخرى
 اذ هي بآلية الكسب من الفات الروح فاذا استوت البتة وقامت النشأة الزاوية بقي له الروح
 بالريقة الداريفية في الصور المبطنة للحياة في عصارته ويقوم شرفاً كما كان اول مرة ثم تنقضي فيه
 اخرى فاذا هم قيام يظلمون وشرقت الارض بنور ربها كما به لكم عودون قد يحيد الذي ان شاء اول
 مرة فاما شق وانما سميد وانما ان في اسراج هذه النور على ريفان الحارة والبرودة صعدان فلهذا
 واذ لم يتزجوا كما كنس عنها شين وكذلك الرطوبة واليبوسة وانما لم يتزجوا هذه الصفة الصفة الدف فلهذا
 عنها اية الداروجة كان هذا الرتبة وللهذا كانت ثمان صدين بدشيان فلو لم تكن على هذا كان التركيب

۱۷۰ منها أكثر ما تقيطه حقا يقوما ولا يصح ان يكون التركيب أكثر من اربعة اصول فان الاربعة مبر اصول العدد فالثاني
 الترتيب في الاربعة مع الاربعة سبعة والثلاثان الترتيب منها من هذه السبعة تسعة والوهو الذي في الدربة
 مع هذه التسعة عشرة درك بحيث لم يثبت له هذا ما بعد عددا يعطيك هذا الدربة كما لا بد بعدد اعم ما احدثه
 فترتيب الحوائج واليوسه كان نارا او الحوائج والرطوبة والبرودة كان الماء والرطوبة واليوسه كان
 التراب فانظر في كون الهواء الحوائج والرطوبة والهوى الترتيب هو اجوبة المسئلة وهو المحرك لكل شيء
 للماء وللأرض وللنار وحركة تحرك الاشياء ولأنه اجوبة لأن الحركة انما اجوبة وهذه الاربعة الدركان
 المتوكله عن اللهجات الاول ثم لقسم ان هناك اللهجات الاول قطر والمركبات حقايقها لا غير
 من غير ترتيب فالثاني لا يكون الا في غير التقيط والتقيط لا يكون الا في الاربعة السبعة فاما
 ريت ان رتبة هيت الماء فلهذا تجد ان الحوائج البهضة فان ان رتبة من حوائج ديرة كما تقدم بالحوال
 الترتيب منها يمتنع الماء واليوسه تنفقت فمعه الا سبب من فرة لا تمنع اية الله في القول ولكن على
 حسب ما نظره حقايقها ولا توجد منها في صورا اية او هدي لكن يوجد ثمان الحوائج ديرة كما تقدم من
 تركيبها واما ان توجد الحوائج وهذا فلهذا لا يكون عندها في نورا الله هو رسل فان الاتفاق
 على اثنين صفات في توحيد صفات في الحكمة هييت والحلم والظن والحس وحقايق توحيد وجود التركيب
 كالسواء والالم والثلاث وهو من قلت فما السبب في جميع اللهجات التي فرة من طر في الترتيبها
 ما طر في ترتيبها ومرتبة في كنهها لانه لا يطبق على هذه اللهجات لا يعقله ولكن قول اراد سبحانه
 ان يولفها لما سبق في علمه خلق الالم وانها صدر اكثره وهذا ان ثبتت فالفها ولم تكن موجودة في احوالها
 ولكن اوجد ما مؤلفه لم يوجد بفرقة ثم الفها من حقايقها باذلك فوجد العشرة الترتيب عبارة
 عن تاييف حقايق من هذه الحقايق في تميزها كانت موجودة مفرقة ثم الفت فظهر الما ليعت
 لم تكن في وقت اقرانها فالتايق نظر ان هذه اللهجات لم يكن لها وجود في عينها انبه

قبل وجه الصور المركبة عنها فن اوجد هذه الصورة التراب والماء والذر والهواء والارض وخلق ما ينحل ١٧١
 بعضها الى بعض فتكون ان رواء والهواء غازا كما تفتت طاء والسيح صاوا والذن العنك الذي وصفه
 عنه حرف ان واث، وصاعدها من ابيهم ونصف لغيت الدم والاس احاء وثث الماء والذال والياء
 والنون والميم والعنك الذي وصفه حرف الثين والعين والطاء والياء والصا ودراس الياء
 ودره حبه الفاء ودراسها ودراس القاف كشي من تعريفه دائرة الطاء والذال والعنك الذي وصفه
 عنه الهاء ودره حرف الماء والذال الذي يعتمد دارته ودراس الفاء وتويف الماء وخلقكم نصف الدائرة
 ونصف دائرة الطاء والذال مع قائمه ودراس النال والعين والراء والواو والعنك الذي وصفه
 عنه حرف ان ر ودره حرف الفرة والهاء والباء والسين والراء ودراس ابيهم حبه الياء ودراس
 رسها ووسط الدم حبه القاف والراء ودره حقه الذلف صدرت هذه الحروف كلها وهو خلقها
 لواقعته وكذلك ثم وجودها من هوصل لهذه الذكران وفي هذا الخلف بين اصحاب علم الطبائع
 ذكره الحكيم في كتاب الطبائع ولم يأت بشيء يفيد انظاره فلم يوفق هذا من قراءته علم الطبائع
 على اهداها ودره حبه حبه وهو في يده وكان مستعند بعلم الطبائع لئلا يشبه له فرجه
 على بهذه الاشياء ودره حبه الكلف فرجه حبه القرائة والظفر فرائة عينا فوقت على هذا الخلف الذي
 انشئت اليه فرجه هناك علمه ولولا ذلك لمعرفه مخالفيه اعدام لدقته ما عندنا فيه الدلائل الحق وعندها
 صنف فان الحق تعالى الذي يخذ العلم بنوا القلوب عن الفكر والاعتقاد ليقول الوارد است هو الذي
 يعين التي هي اهل من غير اجمال ودره حبه لنوف القابوق على ما هر عليه سواء كانت القابوق المفردة
 او القابوق الاثنية كحدث وان ليفات او القابوق الدائمة لا يميز في شيء منها فرجه هناك هو علم فالحق
 سبحانه يملأ على درنا بنوا محفوظا من الفكر والاعتقاد والذال والراء والياء والذال والراء والياء
 له محل الدجال والرمز واللفظ والتورية اي ما رمزنا به شيئا وللفظنا وللفظنا شيئا ومعنى زبدينا

۱۷۲ آخر ولد اصب له الطاب ان هو الذکر لما شاهده من صباهه وغبينه عنه وضرنا بنا عندنا ثم
 ثم رونا به اليكم لنتدوا به في ظلمات الجهل والكون فانزله عليه نورا ابره شاهده فتودكره بذكر
 وقران اجمع شيئا كانا به عندنا مبين طاهر له بعد جهلنا به وعايناه في ذلك القريب الذنوه
 القدس الذي نال منه من دنس من الطاع قد صرف والمجد والميتق والقوى فمن علم ان
 الطبع والى المالك من في غاية الدفء والاحتياج لا التعلق في الجهل والى من وتاليه علم ان
 السبب هو حقايق الفرة الدلالية للآراء الحز والادعاء الكيفية بحسب نظرية حقايقها وقد بينا
 في الفصل الثاني في كتابنا والاول والاولا وسند كرمنا طرفا في هذا الكتاب بهذا هو سبب
 القديم الذي لم يزل يولف الدماء في مولد البنات فسيما به سبحانه خالق الدن والسموات و
 انتم الكرام المطورين في الكتاب بحروف موجهة المكلف والمكلفين وخطها منهم وحركتها في الحروف
 التسببية المضعفة وعين سني حركتها في تلك الدفء وخطها من الطبع مع حركتها في تلك
 ومراتبها الدربعة في المكلف والمكلفين مع فبسم الحامة ولما كانت تلك بظواهرها نوعين فانها
 التي يقترب بها في عامة العقدة على اربعة حروف هي الترخ الدفء السبعة وحروف الدن
 على الثابتة وحروف المكلف المتعة وحروف هي على العشرة وليس ثم قسم زائد عندهم ليعتبر بهم
 ادراكه لانهم قسم فترعولهم والمحققون تحت فترسيد هم المكلف الحق سبحانه وتعالى عندنا هم في المكلف
 وليس عندنا غير تلك الموقوف على ستة مراتب مرتبة للمكلف الحق تعالى النون ومرتبة ثالثة فان الحق
 في لا فله الدن وهو معلومنا ولا يعلم الدن فلما كان له النون التي هي ثالثة فانها بظواهرها
 اثنتي عشرة الولا والدفء فان الدفء له والاولى في ما في الوجوه كلها الدن وانها انما هي في
 الدفء تمام والولا مترتبة كما ينبغي ذكر في هذا باب ووجه ذلك ان الدفء المخصوصة التي هي بقطع
 الدفء المحيط الكلي حركته حادثة بقطع الكلي في اثنين وثلاثين الف سنة ويقطع ذلك الولا

العنك الكلى في عشرة آلاف سنة على مكرها في هذا الباب عند كلنا على الحروف مفردة وحقيقية ١٧٣٦
 بقر من المذهب فعدد المكلفين واما المدة الثانية فوالله ان هو احد المكلفين ووجود ادعاه وائمه
 حنف واقومه ولها حرف واحد وهو الميم وهو ثمانية وذلك ان بظهر الباء والالف والهمزة ويستند ذكرها
 في داخل الباب ثمانية والالف واما المدة الثالثة فمر المجر مطلق الزوال رتبة وهو رباعية ولها حرف
 ابيم والواد والالف والالف ويستند ذكرها واما المدة الرابعة فمر للميم وهو ضابطة لها من الحروف
 الدال الالبية والراي والقاد الالبية والعين الالبية والفاء والموسطة والسين الالبية والدال
 والعين والسين ويستند ذكرها ان شاء الله واما المدة الخامسة فمر للثابت فمر سبعة لها من الحروف
 الالف والفاء والهمزة ويستند ذكرها واما المدة السادسة فمر للحاء وهو سبعة لها من الحروف الباء والهمزة
 والفاء والياء والفاء والراء والياء والياء والياء ويستند ذكرها ١٧٣٧ والفرغ من
 هذا الكتاب اظهر مع ولوح اثنتي عشرة ارباعا وهو لو فحق الحكم على ارباع هذه الحروف وما يقتضيه حقا يعقبا
 كملت اليه من حق الحكم وصف المداود طاعة القراءين والادعاء ولكل الرق المشور فانها من الكلمات التي
 قال الله تعالى قل لو كان البحر ماء الكهات لبي لغز لم يجد ان تغذ كل سائر ولوحث بمشاهدة اوقافها
 في كل ولوان ما في الدفن في شجرة هندية والجرية في يد سبعة ارباع فغذت كل سائر الدفن في شجرة
 في شجرة لمن تفضل لها عشر على هذه الكلمات فلو كانت هذه الكلمات شجرة غر فكل من نظر لك في الاكثان
 في اقرب بتره ولكنها مواردا الحق سبحانه وتعالى على طر العبد واروا هذه البركة تنزل على قلبه من عالم غيبه
 ربه المترف عنده وعلم الذي من له نه والحق بجزء ما سبعا الدوم في في على اكثر ارباع الملوك قديرا على العلم
 فما يقبض اليه وما يقبض العلم فان سبعة وثاني وصف مرثية قلبه وعلما حصله الواجب التوام فما يقبض
 اليه ويهيب في اللفظ ما لا يقدر على يقينه في ارضه لاسع ذلك العنك العقول وصنوق من هذا العنك
 المحوس فكيف يقبض بالنهاية له ولغاية يقف عندها وقصر من ذلك سبحانه في اهره درودم عقل رب زني

۱۷۴ علی و المراد منه الزيادة من العلم المتعلق بصفة التوحيد لزيادة معرفته بتوحيده فيزيد رغبته في تحييده
 فيزداد فاضله على عتقته من انشاء و لا يقطع فطلب من الزيادة وقد صدر من العلوم زيادة و لا يقطع
 عالم يبلغه احد و كما يؤيد ما ذكرنا من انه هر با الزيادة من علم التوحيد في غيره كان ص اذا اكل طما
 قال اللهم ربك لنا فيه و طعمنا فيه و انما و اذا شرب لبننا قال اللهم ربك لنا فيه و زدتنا منه و لا نه هر بالزيادة
 و كان يتذكر مرة ما يشرب اللبن الذي شربه ليلة هری به فقال له جريد صاحب الفطرة صاحب الیه ربك
 امك و الفطرة علم التوحيد الذي نظر الله في الخلق عليها و حينئذ هم سمعت ان بعضهم في ظهورهم
 است ربكم قالوا بلی فث هو الربوبية قد كبر شي و انما يقول سلام الله ربك في النوم
 ف و ل فضله عظيم و انما قال العلم و الله جاعلة ما دل عليه عرفنا من عرفنا و جهلنا من جهلنا
 كان يا خذ من الله كل نفس كيف يشاء فثنا ن بين مؤلف يقول عدل من عدل من عدل
 و بين ما يقول عدل من عدل من ربي و ان كان هذا ربيع المقدرة فثنا ن بينه و بين من يقول
 عدل من ربي ربي اي عدل من ربي في نفسه و ارتفاع الكوايط و هذا هو العلم الذي كسبه للقلب في الدنيا
 الذاتية الذي من رغب في السر و الروح و النفس فحسبنا من كلف خوف من ربه فثنا ن
 من خوف الله فلا و هو لا يوفى ما به في جميع وجوه الموقفة كذلك هذا لا يوفى فان العبد لا يدري
 اي هو فان مطلب الكمال و لا يكون لهذا كما قيل ظهرت لمن بقيت عدل من ربه و كان
 لا يكون لا لكنت كنت هو فاحمد لله الذي صبر في امر الدقائق و التفرقت له سببا ان كسبه
 و اياكم في امر الدقائق و التفرقت ثم ارجع و امثال ان فضل خوف المحرم تزييد كثر من
 حسنة و فضل كمال فضل و تكثر في كمالهم من استوفيه من كمال الجود و انما يات في الام
 فلتنظر من هذا ما لا يدرك في هذا الكنت في هذا ان بسبب ما هم مهتبا ما يبق كتمان هذا
 و رتبنا في علم بعضنا و بعد ذلك في هذا و خاصر كمال خوف الله و الله فلا كمال ثم يتبعها بالبيان

[illegible]

١٧٦ كالم والمص وهو الدلف والدم والميم والها واراى والباء والذال والراء والظ
والطاء والباء والراء والماء والظ والطاء والدم والقاف والسين ومنهم الى الم
المسل وهو الجيم والهاء والحاء والكاف ومنهم الى الم الذى علق باله وخلق به الخلق
وهو الدلف والذال والذال والراء والواو وهو عالم التعيس من الحروف الكروبيس
العالم الذى غلب عليه التخلق بالوصف الحق وهو الماء والثاء والياء والذال والراء والظ
والنون والفاء والمجهر والقاف والسين المجهر والفاء وعند اهر اللوزر ومنهم
الى الم الذى غلب عليه التحقق وهو الاء والفاء وعند اهر الكسار والجيم ومنهم العالم الذى
قد تحقق بمقام التثاوى وهو الدلف والحاء والذال والراء والطاء والياء والميم والظ
الياء والسين والسين الياء والماء والواو الذى اقول انهم على مقامين فى
التثاوى على داعى فالدلف والكاف فالى الدلف والكاف والميم والسين والسين
والظ على يمين ومنهم العالم الممتزج بالطبع وهو الجيم والماء والياء والدم والفاء والظ
والياء والطاء فاخته وهما من خواص الحروف اربعة صين مفرد وهو الدلف والياء والكاف
والدم والميم والنون والماء وصين ثنائى مثل الذال والذال وصين اشد ثنائى مثل الميم
وصين لاعم وهو الاء والياء والثاء والياء فذا قد قصص عليكم خواص الحروف
ان استقلت بعضكم فى الثور الموصلة الى كفا العوالم والظ على حقايقه وبمقيق قوله
وان من غير الدليل عليه ولكن لا تقفون عليه فلو كان سيجال كما رغبتم فى النظر
لم يكن فائدة فى قوله ولكن لا تقفون وصلى الله على من ركن قد ذكرت
انه جبالهم على بعضها فطرت فى هؤلاء العالم مما يمكن فيه سبط الكلام اكثر من غيره فوجدت
العالم المحقق هو عالم اطار النور المجهول مثل الم البقرة والمص والمراوىنى واخواننا فلكم

مع الم بقرة التري أول سورة مكية في القرآن كلاً ما فخرنا من طريق الكسور ودر بابها الآية ١٧٧
 المتكلمين وان كان ذلك ليس من الباب ولكن فضيلة من امر ربي الذي عاينته عند تكلم الله على كل
 الذن كمالاً فقف عند ما يحل فان تالف هذا وغيره لا يجزى مجزى الكفاية ولا يجزى
 فيه مجزى المكلفين فان كمالاً فاما هو كمالاً لا وقت العلم الذي نثبتته ضمة فبقرب
 وميك ثباته وبقرب عطية العلم وكيم عليه المسألة التري بعد ما صيرت حقيقة وسمى في
 تواليف السالكين انما هو قلوب عاينة على باب الحفرة الدائمة راقبة لا يفتح له اب باب فقرة
 خالصة من كل عالم الويل في ذلك المقام غرضي سمعت لفظة فخرها من هذا رزاهة
 وراء السرا من باب ورت ثباته والفتى عصب ما صلا من الدر فقد نفق الشئ الى ليس من
 ضمة في العادة وما عطية العلم الظاهرة والمناسبة الظاهرة للعلماء والمناسبة ضمة لغيرها بالدر
 مرتب ما هو غرض عند ان نفق الى القلب شيئاً وتمر توصلها وهو لا يعلمها في ذلك الوقت
 كلمة الهبة عابغ القلب فلماذا البقية كل شئ يوفى عن اللق وليم ذلك ان باب الذي علم
 عليه ولكن يدع في غيره في علم ان مع الحارى عصب ما يقر اليه ولكن عند قطوع نفس بلف
 ان باب بعينه كس بوجه لا يعرف غيراً مثلاً الجاهة والغراب الذي احبها وتالف العزم قام به
 كد واحد منها وقد ادنى في يقيد ما الفة بعد هذا عند بدنة واحدة وصل فاقول السلام
 على هذه الحروف المجهولة المحققة على عدد حروفها بالكثر اوسع حيلتها في الصور وعلى افراد
 حروفها ونشيتها في طس حكة ونشيتها وجمعها في ثلثة صفات عدم مبعث ضمة ورف
 ولم تبلغ اكثر ولم وحد بعضها وقطع بعضها ولم كانت السور بالثني ولم يكن بالهاد ولم
 حبيب هذه الحروف عند علماء الظاهر وعند كثر اهل الدوال الى غير ذلك مما ذكرناه في
 كتاب الجمع التفسير في معرفة بيان معنى التزيين فنقد اهل الصور المعقولة ثم جعل

۱۷۸ سر القوان ، التین و هو التعبد الشرع و هو طهار القوا الذی فیہ العذب و فیہ یقع الهمد بها
 و ، بطنه القوا و هو مقام الرقة و هو العلم بقیة و هو التوحید فعبث تبارک و تعالیٰ و عین
 روح و هو حال الصدق و القدر قدرنا ، من زلنا صر عا د ک ان مع والعشرون العقب التینی به قوام الفک
 و هو روح ال عمران و لولادک ما ثبت التوة والعشرون و صلبها على کما ر الحروف ثمانية وسبعون
 حرفا فالتیة حقيقة البضع قاله الايمان بضع وسبعون ، و هذه الحروف ثمانية وسبعون
 حرف فلهذا عبد سرار الدیال صر علم حقایق هذه الحروف فی سور مافان نتت ان البضع موصول
 فی الفک هو من وهد الی لغة فمن این فطقت ، بالثیة حلیه فان شئت امتدت لک من طرفا
 من ، بالجد و ان کان ابوکم ابن صیان لم یزکروه من کن به من هذا باب الزنیز کوه و انما ذکره فی صفة
 علم الفک و صلیه ترا عیة من قطع به بفتح بیت المقدس ستة غدت و ثمانین و خمس مائة فلهذا
 ان شئت فمن کشف و ان شئت حبب العدد على ذکما ، فقول ان البضع ثمانية و ثمانون
 اتر و قد عدد حروف الم ، بالخدم الصغیر فجمع لک ثمانية التبر محسب و محسب الصغیر و تفر هذا فیما
 اجمع لک من عدد حروف الم ، بالخدم اکبر و هو و صد و سبعون و عدد ذلک کلمة سنین فافترتها فوج
 لک بعد الفرض سمانه و ثمانية و ستون ستة یصنف الیهما خمسة عشر التبر امرکت برفعها
 عندک فخصیر ثلاثا و ثمانین ستة و خمس مائة ستة و هزان فتح بیت المقدس على قراءة مخروعة و عیلت
 بفتح الین و اللام سیفیدون بفتح الیاء و فتح اللام و هذا کان لزان ظهر المسلمین فی هدمهم و انما
 علم العدد من طریق الکشف اسرار عیة من طریق بقیة طبعه من طریق ما کنه الحقایق الدلیة و انما
 طال بناء العرف و لمعرة العدد کن ، بناء الحقا فلهذا من الیما کن بسبب فقول فلهذا عند
 الله التبر یضمن ثب الايمان الا اذا علم حقایق هذه الحروف على کما راء فی السور کما انه
 اذا علم من غیر کما راء علم تنبیه الیه فیها حقيقة الاکابر و تفر الفک سمانه بصفة الدلیة کما راء

في قرانه اربعة عشر حرف مفردة مبهمة فعمل الله الثمانية عشرة ذات عشرة موجودة و هذا هو ١٧٩
 الدن من هذا العنك آخر ينزك من احدى عشرين ومن عشرة ومن ثمانية عشر من ثمانية عشر من ثمانية عشر
 ولد يملك الله ثمانية ابداء فانها ما انفرد به الحق فذلك يكون الموهوب الله ثم ان سبانه
 عبد اولها الله في الخط والامرة في النطق واخرها النول فالله لوهو الدن في كل
 لدن غير مفقودة لا حركة والنول لوهو الشطاس الى الم وهو عالم التركيب وذلك نصف الدائرة
 الطاهرة من العنك والصف الدن النول المعولة عليها لتر لو طرت للحس وانفتحت في عالم
 الزوج كانت دائرة محيطه ولكن اضعف من النول الزمانية الترتيبا بحال الوهب وصفت
 التي المحوثة لانه عليها فالله كما مله في جميع جهات والنول ناقصة النش كما مله
 والقرنان في لدن نصفه هو نصفه ضوء عال وهو الدمانه الترتيبا وعلى قدمه واسر
 ثباته وطلوع ثلثه ثلثه عزوب في القلب الدن في الصفة الدانية وثلثه طلوع القمر الدن
 في الصفت الزمانية وبمبينا في الزوج والزوج ندم يقدم بدتيزا اثم بعد سبانه
 فلهذا هو نصف صفت منها موصول ومنها مقطوع ومنها مفرد ومنها مجموع ثم نبه ان في
 كل وصل قطع وليس في كل قطع وصل كذا وصل يلى على مفرد وليس كل وصل يلى على وصل
 فالوصل والفضل في جميع وغير جميع الفصل بعده في عين الفرق فما افرغ من هذه الاشياء
 وبقا الى الف ورسم العبد اذ له دمانه فان رة الى وهو رسم العبودية انا وما صعب فان رة
 الى الدن بالموارد التي تكثر في الدن والذليل الدن والذليل الدن بل في الخلد الدن في ربح الحوي
 ميقن سبانه ربح يدعيان في الذي ربحا كذا بان هو الحوي الذي صله به فان في ربح الدن
 وبالحوي الذي مضى عنه وسأه بالكلوان او بالربح الذي عليه سوي الحوي في الذي ربحا كذا بان
 غير ربح في الدن اللؤلؤ ورحب الدن المرحان في الذي ربحا كذا بان وله احوار الرومانية

الحسين بن علي بن أبي طالب

۱۸۴ وانا نقطه بآء بسم الله قال امير المؤمنين عليه السلام اشارة لطيفة لاهل الكمال .
 سورة الفاتحة قال الحكيم الفاضل التميمي ان في هذه السورة الف خاصية ظاهرة والف
 خاصية باطنة ثم ذكر من ذلك الخواص عجائبا وغرائبها فما اختاره واختصر عليه اقرب
 مأخذه ان في هذه السورة البشارة برؤي الاسقام والالام وتجل به العافية اذ املها
 الرضي في حينه او تليت عليه وسمع بها جميع بدنه مرة واحدة وعلى موضع الرج ثلثة
 مرات وقل اللهم اشفي فامت الثاني اللهم اكفي فامت الكافي اللهم عافي فامت
 المعافي فانه يرى الرضي باذن الله مالم يحضر اجله واذا كتب في آناه طاهر ومحييت بماء
 طاهر ومع الرضي وجهه عوفي باذن الله تعالى واذا شرب من هذا الماء من يجدي قلبه
 ثقلبا او مسكا او ريحا ليسكن باذن الله ثم يزيل عنه المله واذا كتب بمسك في آناه
 زجاج ثم محيت بماء ورد وشرب ذلك الماء البليد الذي لا يحفظ مدة سبعة ايام من
 على الرقي زالت بلا دته وحفظ فاسمع واذا كتب يوم الجمعة في الساعة الاولى في آناه ذهب وهديد
 بمسك وكافور بقلم ذهب ومحييت بماء ورد وجعل ذلك الماء في قارورة ومع وجهه من خل
 على السلطان او من يخاف من عدوه مال القبول والهيبة والمحبة . تمت ببول الله تعالى

ابن محمد زبير تم نشانت ايدوست
 آثارم انما يكتب عيانت ايدوست
 در شهر اتره صای سلف بوم رنغ
 تا گنج براكان فشانم ايدوست

گر ماه علی ساروزی گمراهی
 در ماه علی روی تو صاحب جاهی
 از ماه مدینه علم بازا باز
 گر کشف و شعور و معرفت میجوئی

در دست خداست چون و چنم ایدوست
 بر فاتحه بس نیازمندم ایدوست

در دام گناه بهخت در بندم ایدوست
 باحمد ز راه صدق یاد آر مرا

فروغ مهر

بزرگترین تولید کننده

نرم افزار ها و سرویس ها

و کتابخانه ها و اینترنت

www.fmehr.com

www.fmr.ir

info@fmehr.com